

॥ अथ शुद्धिविवेकः प्रारभ्यते ॥

S
294 5926
- 9 917 1

कृष्णाय नमः ।

कृष्णाय नमः ।

कृष्णाय नमः ।

श्रीगणेशाय नमः ॥ इतुदुरितवर्तकेशवस्यैकबाहुर्विषुल्लभलविळांतः केशिनः संप्रविष्टः ॥ असुपयने निवारयथा शितुसंप्रवृत्तः ॥
 नीलः मंचशीपो भुजंगः ॥ १ ॥ चिरंतनानेकनिबंधसिद्धः सुसंप्रदायानुगतः स्फुटार्थः ॥ नत्वा हरिं हृदये णसंयमितं ॥
 एषः ॥ २ ॥ संवेदस्नाकरपारिजातमिताक्षराहारलतादयोऽन्ये ॥ तथापितत्राद्यसमाने सानां भवेत्प्रमोदयममप्रयासः ॥ ३ ॥
 यस्मिन् विदितकर्माधिकारापादको धर्मविशेषः । अशुद्धिस्तु तद्विरोधि धर्मविशेषस्य सपिंडजन्मादिनिमित्तकः । तदत्राशुद्धिविगमः
 समयकथनेन प्रशुद्धिर्विविच्यते । तत्र सपिंडजन्मादिश्च ज्ञातो शुद्धिहेतुस्तेन यदि सपिंडादेर्जन्ममरणं वा वृत्तमस्ति न चाशौचप्रतिषेधो
 यत्ते प्रतिषेधादिकर्त्रा ज्ञायते तदापितत्सकाशात्प्रतिग्रहादाने तदन्नभोजने च न दोषः ॥ यदाह ब्रह्मपुराणे ॥ अपि दातुं शूद्रोऽपि मृतके मृत्यु
 तथा ॥ अविज्ञातेन दोषः स्याच्छ्राद्धादिषु कदाचन ॥ विज्ञाते भोक्तुरेव स्यात्प्रायश्चित्तादिकं क्रमात् ॥ अथ सामान्यतश्चातुर्वर्ण्यस्य मृतकाशौचं
 तन्नमनुः । शुद्धये द्विप्रोदशादेन द्वादशादेन क्षत्रियः । वैश्यः पंचदशादेन शूद्रो मासेन शुद्धयति ॥ ब्रह्मपुराणे । शौचाशौचं प्रकुर्वीत च द्वादशेन
 कराः ॥ वर्णसंकरा अपकृष्टवर्णेनोत्कृष्टवर्णासु स्त्रीषु जाताः अनुलोमानां तु स्वजात्युक्तमशौचम् । तत्रापि विशेषमाह बृहस्पतिः । द्वादशेन
 पिंडास्तु शुद्धयेति प्रेतसूतके । त्रिरात्रेण सकुल्यास्तु स्नात्वा शुद्धयेति गोत्रजाः ॥ अत्र दशाहपदं स्वस्वजात्युक्ताशौचोपलक्षकं सपिंडास्तु
 रुपावधयः स्ववंश्याः सप्तमपुरुषादनंतरं दशमं पुरुषं यावत् सकुल्याः दशमपुरुषादनंतरं जन्मना प्रोक्तं विज्ञानेऽस्मत्कुलजा एवमाकाशज्ञानो
 तारामोत्रजाः ज्ञायमानजन्मना प्रातुदशमपुरुषाधिकानां मरणजन्मनोः पक्षिणी पक्षिणीमसपिंड इत्यनेनाप्रेवक्ष्यते तदर्थं सर्वेष्वप्ययथा
 भावयार्थः ॥ ब्राह्मणस्य सपिंडे ब्राह्मणे मृते दशरात्रेण शुद्धयति सकुल्यै मृते त्रिरात्रेण । तदूर्ध्वं ज्ञायमानजन्मना मेककुलजे मृते पक्षिण्या । गोम

शुद्धि-

॥ १ ॥

जेस्नानमात्रेण । क्षत्रियस्य सपिण्डे क्षत्रिये मृते द्वादशाहेन शुद्धिः । सकुल्येत्रिरात्रेण तदूर्ध्वपक्षिण्या गोत्रजे स्नानमात्रेण वैश्यस्य सपिण्डे वैश्ये मृते
पंचदशदिनेः शुद्धिः । सकुल्येत्रिरात्रेण तदूर्ध्वपक्षिण्या गोत्रजे स्नानमात्रेण शूद्रस्य सपिण्डे शूद्रे मृते मासेन शुद्धिः । सकुल्येत्रिरात्रेण तदूर्ध्वपक्षि
ण्या गोत्रजे स्नानमात्रेण । अत्र च सर्वत्र अहः पदं रात्रिपदं च अहोरात्रपरं ज्ञातव्यम् । यदारात्रो संध्योश्च मरणमन्मनीभवतः तदा तीर्तदीने नैव स
हाहोरात्रो ग्राह्यः । यदाहं कश्यपः । रात्रौ वैवसमुत्पन्ने मृते रजसि सूतके । पूर्वमेव दिनं ग्राह्यावत्रे वोदितो रविः ॥ उदिते तु यदा सूर्ये नारीणां ह
स्यते रजः ॥ जननं वा विपत्तिर्वा यस्याहस्तस्य शर्वरी ॥ अंगिराः ॥ चतुर्थे हनि कर्तव्यः संस्पर्शो ब्राह्मणस्य तु । पंचमे हनि विज्ञेयः संस्पर्शः क्षत्रि
यस्य तु । षष्ठे ह्यथ तु वैश्यस्य विज्ञेयः स्पर्शनं बुधैः । दशमे हनि शूद्रस्य कार्यं संस्पर्शनं बुधैः ॥ अत्रेदं तात्पर्यम् । सर्वांशो च स्य तृतीयभागेऽ
तीर्तं ऽगस्पर्शः कर्तव्यः । तथा च देवलः । आशौचकालाद्विज्ञेयं स्पर्शनं तु त्रिभागतः । शूद्रविद्वक्षत्रविप्राणां तथा शास्त्रप्रदर्शनात् ॥ एवं च
सति ब्राह्मणादीनां दशाहादिभ्यो मनुक्तेभ्यो यदूनाधिकं समयत्वं माशौचस्य ऋष्यंतरोक्तं तद्गुणयुक्तगुणहीनविषयं ज्ञेयम् । अथ जननाशौचम् ।
तत्र मनुः । जननेऽप्येवमेव स्यात्त्रिपुणां शुद्धिर्निश्चिताम् । सर्वेषां शावमाशौचं मातापित्रोस्तु सूक्मम् ॥ मातुर्वासूतकं प्रादुरूपस्पृश्यपिताशुचः ॥
अस्यार्थः । जनने जन्मन्यपि एवमेव मरणवदाशौचं दशाहादिव्यापकं भवति । अयं विशेषः । शावमाशौचं मरणे तु सूक्ष्मस्पृश्यत्वं सर्वेषां
माशौचभागिनां सूतकं प्रसवनिमित्तकं पुनरस्पृश्यत्वं मातापित्रोरेव । तत्रापि विशेषमाह । मातुर्वीति । वाशब्द एवकारार्थः । मातुरेव सूतकं दशाह
व्यापकमस्पृश्यत्वं लक्षणं प्रादुः । उपस्पृश्यत्वात् पिताशुचिः स्पृश्यो भवतीति आशौचमिति अशुचेर्भाव इति । इमं ताच्छ्रुत्वा पुनर्वापित्यण
त्वं शुचीभरेत्यादिनोभयपदवाच्यं । संवर्तः । जाते पुत्रोऽपि तु स्नानं सचेष्टस्यावधीयते । माताशुद्धये दशाहेन स्नानात्तु स्पर्शनं पितुः ।

भांगिराः । सूतकेसूतिकावर्जमंगस्पृशानदुष्याति । संस्पृशेसूतिकायास्तुस्नानमेविवर्धायते ॥ यदितुजनकःपत्नीसंस्पृशेसूतकेकरोति । तथा
 तस्यापियावत्सूतकमस्पृश्यत्वम् । तथाचपाराशरः । यदिपत्न्यांप्रसूतायां द्विजः संपर्कमिच्छति । सूतकंतुभवेत्तस्ययदिविषः पदंगवित् ॥
 पदंगविदपिविप्रोद्यादिसंपर्कसंस्पृशकरोति प्रसूतायाःपत्न्यास्तदातस्यसूतकंदशादमस्पृश्यत्वंभवतीत्यर्थः । अत्रसंपर्कप्रभियमः
 तिव्याख्यानमप्युक्तम् । मातुरेवसूतकंतांस्पृशतस्तुपितुर्नतरेषामितिमुमतुनकेमूलत्वात् । ब्रह्मपुराणे । सूतकेतुमुसंहृद्वाजातस्यजनकः
 शुचिः । कृत्वासचेलंस्नानंतुशुद्धोभवतितत्क्षणात् ॥ अन्याश्चमातरस्तद्वत्तद्देहंनव्रजंतिचेत् । सपिंडाश्चापिसंस्पृश्याःसंतिसर्वेपिनित्यशः ॥
 अन्यामातरःसपत्नीमातरस्तद्देहंनव्रजंतिद्वेहंगत्वातांचेन्नस्पृशंतितदाशुद्धाएवस्नानंविनापि । एवंसपिंडाअपितत्स्यशेतुस्नानेनशुद्धयंति
 एवमेव हारलता । आचारोपि अत्रस्त्रीजन्मनिस्नानानूपदेशात्पितुरपिस्नानंविनैवशुद्धिरितिज्ञेयम् । तथा । ब्राह्मणीक्षत्रियापेक्ष्याप्रसूतादशभि
 दिनेः ॥ गतेःशुद्धाचसंस्पृश्यात्रयोदशभिरेवचं ॥ यातुसूतिकासर्ववर्णानांदशरात्रेणशुध्यतीतिशुद्धायाअपिदशरात्रेणशुद्धिःस्पर्शःकथिता
 प्रचेतसा । सप्तच्छद्रीविषयाज्ञातव्या । पेक्षीनासिः । सूतिकांपुत्रजननींविंशतिरात्रेणस्नातांसर्वकर्माणिकारयेतमासेनस्त्रीजननीम् । अस्यार्थः ।
 पुत्रेजातेसूतिकांविंशतिरात्रेऽतीतेपुनःकृतंस्नानांपाकादिदृष्टार्थमदृष्टार्थचकर्मकारयेत् । स्र्यपत्योत्पत्तोमासेऽतीतेसर्वकर्माणिकारयेत् । इदं
 तुशुद्धातिरिक्तविषयंज्ञातव्यम् ॥ अथजननमरणाशौचयोर्नियमः । तत्रजाबालिः । संध्यांपंचमहायज्ञात्रेत्येकंस्मृतिकर्मच । तन्मध्ये
 शप्येत्तेषांदशाहांतेपुनःक्रिया ॥ नेत्येकंवेधस्नानतर्पणादितन्मध्येऽशौचमध्येहापयेत्यजोदित्यर्थः । दशाहांतइत्यशौचांतोपलक्षणेतेना
 शौचांतेतेषांब्राह्मणादीनांपुनःक्रियासंध्यादिकर्मकरणमित्यर्थः । मनुः । उभयत्रदशाह्ननिकुलस्यान्नंभुज्यते । दानंप्रतिग्रहोदोमःस्व

ध्यायन्निवर्तते ॥ उभयत्रजननेमरणेचदशाहानीत्यशौचकालोपलक्षणम् । तेनदशाहानितत्तदशौचकालं व्याप्यकुलसंयतिः । अन्नभाज-
 व्यामित्यर्थः । अत्रहोमेविशेषमाह छंदोगपरिशिष्टेकात्यायनः ॥ सूतकेकर्मणांत्यागःसंध्यादीनांविधीयते । होमःश्रौतेतुकर्तव्यःशुष्काग्ने-
 नापिवाफलेः ॥ अकृतंहापयेत्स्मार्तैतदभावेकृताकृतम् । कृतमोदनसंवत्सादितंदुलादिकृत्वाकृतम् । ब्राह्मादिचाकृतंप्रोक्तमितिद्रव्यांत्रिधाबुधैः ।
 अस्यार्थः । अशौचेसंध्यादीनांविहितकर्मणांत्यागः । अग्निमतातुश्रौताग्नौशुष्काग्नेनफलेनवाहोमः कर्तव्यः । स्मार्ताग्नौतुवीणादि-
 नातंदुलादिकृत्वापरद्वाराहोमःकारयितव्यःकृतमोदनसंवत्सादिपरद्वारापिहापयेत् । अत्रतंदुलादीत्यादिपदेनमाषमुद्रादिग्रहणम् । ग्री-
 ष्मादिपदेनयवगोधूमादिग्रहणम् । ओदनसंवत्सादिपदेनलाजमोदकलड्डुकादीनांग्रहणम् । दानप्रतिग्रहयोर्विशेषमाह मनुः । जातेकुमारो-
 दहःकामंकुर्यात्प्रतिग्रहम् । हिरण्यधान्यगोवासस्तिलांन्रगुडसर्पिषाम् । शंसलिसितौ । कुमारप्रसवेनाध्यामच्छिन्नायांमुहतिर्हिरण्य-
 वस्त्रप्रावरणगोधान्यप्रतिग्रहेषुनदोषः । तदहरित्येकेगुर्वर्थकर्मकुर्वतः प्रावरणंकंबलादि । अयमर्थः । पुत्रजःमनिनाडीछेदात्पूर्वहिरण्यधान्या-
 दिंदद्यात् दातुःप्रतिग्रहीतुश्चदोषोभवति । गुर्वर्थप्रतिग्रहीतुस्तद्दिनेनाडीछेदादनंतरमपिनदोषः । ब्रह्मपुराणे । देवाभ्यपितरभ्येवपुत्रेजाते
 द्विजन्मनाम् ॥ आयांतितस्मात्तदहःपुण्यंषष्ठंचसर्वदा ॥ तत्रदद्यात्सुदर्षचभूमिमांतुरमेरुम् ॥ छत्रंछात्रंचमातयेचकुयनंचासनं ॥ तत्र
 द्दंचमददेत्यत्कवात्रब्राह्मणेष्वपि । तदहःपुण्यंषष्ठंचदिनेपुण्यमित्यर्थः । पुत्रोत्पन्नेनाडीछेदात्पूर्वजातश्राद्धमसिद्धाग्नेनकर्तव्यम् । एवंरूपेणदे-
 श्राद्धेअक्वेणनपिददानादिनास्तीतिभर्तृयज्ञस्वामिनावित्तिरन्नाकरः । मार्कण्डेयः । षष्ठेहिरात्रियामंतुजन्मदानंचकारयेत् । रक्षणीयतयाप-
 र्जनंजातित्रिविशेषतः । जन्मदानांपोडशमातृणांषष्ठिकासहितानारात्रियागंकुर्यादित्यर्थः । स्मार्तात्रियानिवृत्तौविशेषमाह शंसः । दाने

प्रतिग्रहोमः स्वाध्यायः पितृकर्मच ॥ प्रेतपिण्डविषयमशौचेविनिवर्तते ॥ प्रेतपिण्डदानादिवर्षसर्वकानादिवर्षाशौचेविनिवर्तते
 तद्विषयः । वस्तुविशेषे दोषाभावमाह मरीचिः । लवणे मधुमांसे च पुष्पमूत्रफलेषु च । श्लोककः । हृत्पुष्पेऽप्येव विनिवर्तते । यथा पुष्प
 तेलोषध्याजिने चैव पक्वापके स्वयंग्रहे ॥ पुष्पेषु चैव सर्वेषु नाशौचं मृतसूतके ॥ पक्वः पदमत्र दुग्धपरम् । दध्यादिसाध्याद्यो ज्ञानयो
 तानुरोधाच्च । पक्वं सक्तुमादकादि । अपक्वं तंडुलादि । तत्स्वयंगृह्यमाणं स्वाभ्यनुमत्यानदोषो भवतीत्यर्थः । अत्र पक्वापके हृत्पुष्पे
 स्वयंग्रह इत्यन्वेति न तु लवणादिष्वपि । एवमेव रत्नाकरस्वरस उन्नीयते तत्स्वयंगृह्यमाणमिति पूर्वपदाकांतरस्य पक्वापकरमेकमप्युक्तम्
 चेन्मात्राप्रत्ययमर्शात् तेन लवणादीनामशुचिद्वारापि ग्रहणे दोषाभाव इति सिद्धम् । अथ वर्णानां विशेषतो शौचं तत्र दक्षः । सद्यः शौचं तत्रैका
 रुप्येऽथेति हस्तथा ॥ षड्दश द्वादश द्वादश पक्षो मासस्तथेव च । मरणांतं तथा चान्यदशापक्षास्तु सूतके ॥ उपन्यासक्रमेणेतान्
 श्याम्यहमशेषतः । सूतकमशौचं तद्दशविधं भवति । तत्र सद्यः शौचं सद्यस्तत्क्षणे स्नानमात्रेण यत्र शौचं भवति तत्सद्यः शौचं स्नान
 नयात्राप्येवमशौचम् । एकाहपक्षादोरात्रिज्ञापकम् । एवं त्र्यहोत्रापि तत्कालव्यापकमशौचं मरणांतमन्यदिति जननमरणमिति तत्कालि
 मरणांतमन्यदशौचं दशमित्यर्थः । तत्र सद्यः शौचमाह । ग्रंथार्थतो विजानाति वेदमंगेः समन्वितम् ॥ सकल्पं सरहस्यं च क्रियावा
 श्चेत्रसूतकम् ॥ अस्यार्थः ॥ यदि ग्रंथतोऽर्थतश्च वेदं विजानाति सम्यक्सिद्धां क्रियायानुसारेण अर्थं जानाति सकल्पं कल्पो ज्योतिषो
 माद्यनुष्ठानपद्धतिस्तत्सहितं अंगैः समन्वितं शिक्षाद्यपरंपरांगसहितं सरहस्यं रहस्यं प्रतिपादकं ब्रह्ममीमांसादिनिर्णीतार्थसहितं जाना
 ति क्रियावान् श्रोतस्मार्ताग्निहोत्रादिक्रियावान् भवति । तदा सूतकं न भवति एकाहशौचं न भवति । तेन सद्यः शौचं भवतीत्यर्थः । तथा

शुद्धि-

॥ ३ ॥

एकाद्वाद्वाङ्मणः शुद्धयेदाग्निवेदसमान्वितः ॥ हीनेहीनतरेचैव त्र्यहश्चतुरहस्तथा ॥ आग्निः श्रौतः स्मार्तश्च । वेदः सांगो ज्ञातार्थश्च । ब्राह्मणश्चात्र
विहितक्रियैकदेशवान्विवाक्षितः । तस्य एकाहः हीनः श्रौताग्निहीनः स्मार्ताग्निवान्सांगसार्थज्ञानसंपूर्णवेदवान् तस्य चतुरहोऽशौचका
लः । बृहस्पतिः । त्रिरात्रेण विशुद्धयेनुविप्रो वेदाग्निसंयुतः । पंचाद्देनाग्निहीनस्तु दशाद्वाद्वाङ्मणब्रुवः ॥ अत्राग्निः स्मार्तः । तद्वतो वेदज्ञ
स्य च पूर्ववत् अहः । अग्निद्वयहीनस्य अर्थाद्वेदांगशून्यकृत्स्नवेदाध्यायिनः पंचाहः । परिशेषादग्निद्वयहीनस्य वेदैकदेशाध्यायिनः षडहः ।
अत्र वाक्यद्वयमुत्प्रेत्यायतया अग्निद्वययुतस्याविज्ञातार्थकृत्स्नवेदवतः । सकलविहितक्रियावतः एकाहः । तथाग्निद्वययुतस्य वेदविही
नस्य त्र्यहः । ब्राह्मणब्रुवस्य दशाहः । ब्राह्मणब्रुवश्च परिभाषितो व्यासेन । गर्भाधानादिभिर्युक्तस्तथोपनयनेन च । न कर्मकृत्स्नचाधीते स भवे
द्वाङ्मणब्रुवः ॥ ॥ तदयं सर्वैकवाक्यतयार्थः । सांगसार्थज्ञानवेदवतोऽग्निद्वययुतस्य सकलविहितक्रियावतो विप्रस्य सद्यः शौचम् । अवि
ज्ञातार्थसांगवेदवतोऽग्निद्वययुतस्य एकाहः । श्रौताग्निहीनस्मार्ताग्निमतः सांगसार्थज्ञानवेदवतः त्र्यहः । वेदशून्यस्याग्निद्वयवतश्च त्र्यहः ।
सांगसार्थज्ञानकृत्स्नवेदाध्यायिनोऽग्निद्वयहीनस्य चतुरहः । अंगशून्यकृत्स्नवेदाध्यायिनोऽग्निद्वयहीनस्य पंचाहः वेदैकदेशाध्यायिनोऽग्नि
द्वयहीनस्य षडहः । ब्राह्मणब्रुवस्य दशाह इति । पराशरः । संपर्काद्दूष्यते विप्रोजनने मरणेषु च ॥ संपर्कविनिवृत्तानां प्रेतं नै
व सूतकम् ॥ प्रेतं मरणाशौचमिन्त्यर्थः । अत्र सर्वे चैते यथोक्ताः सद्यः शौचादिका अपकर्षपक्षाः सपिंडांतराणामशौचिनां संपर्काभावे
सति बोद्धव्याः । संपर्के च तेषामिव दशाद्वाद्यशौचं भवति । आचारेऽपि तथा । संपर्कश्चात्र एकत्रासनशयनभोजनादिरूपो विवाह
तदतिरत्नाकरः । क्षत्रियवैश्ययोरप्यग्निमतो दशाद्वाद्दशाहो । तथा च पराशरः । क्षत्रियस्तु दशाद्देनस्वकर्मनिरतः शुचिः । तथेव

द्वादशाहेनवेद्यः शुद्धिमवाप्नुयादिति । शूद्रस्यापि विशेषमाहयाज्ञवल्क्यः । क्षत्रस्य द्वादशाहानि विज्ञाप्य च दशैवेतु ॥ त्रिंशदिनानि शूद्रस्य
तद्वद्व्यायवर्तिनः । न्यायवर्तिनः श्रद्धया द्विजशुश्रूषया च यज्ञादिशूद्राविहितक्रियावतः । शूद्रस्य पंचदशाहशौचं सर्वचेत्तदशौचसंकोचमि
धानं न नियतेष्वेव होमादिविधिषु न तु सर्वेषु दानान्नभोजनप्रतिग्रहादिषु ते पुनर्कृतव्येषु ब्राह्मणादीनां दशाहादिकं संपूर्णशौचमेवानुवर्तते इति
भिताक्षराकारादयः । तथा हि दशाहं शावमांशौचमिति सामान्यप्राप्तदशाहबाधपुरस्सरमेव ह्येकाहद्व्याहणः शुद्धयेदित्यादिविधायकं भवति
बाधस्य चानुपपत्तिनिवन्धनत्वाद्यावत्यबाधितेन पंप्तिप्रश्रमो न भवति तावदनेन बाधितव्यं । अतः कियदनेन बाधितव्यामित्यपेक्षायामपेक्षि
तविशेषसमर्पणक्षमस्याग्निवेदसमन्वितेत्यादिवाक्यशेषस्य दर्शनादग्निहोत्रादौ कर्मणि स्वाध्यायादौ च व्यवतिष्ठते । न पुनर्दानादावपि तथा
च ब्राह्मणस्य स्वाध्यायाध्यापनानिवृत्त्यर्थसद्यः शौचमिति । शुद्धयेद्विप्रो दशाहेनेत्येवमादिभिर्मन्वादि वचनैरेकवाक्यता तथा च भयत्र द
शाहानि कुलस्थानं न भुज्यते । इति दशाहपर्यंतभोजनादिकं प्रतिषेधयद्भिः यमादिवचनैर्विरोधोपि सिध्यतीत्यतः क्वाचित्कमेवेदमशौच
विधानं न पुनः सर्वसंव्यवहारादिगोचरमित्यलमातिप्रपंचनेति भिताक्षराकारआह । हारलताकारोपि ॥ अयंचाशौचसंकोचो होमाध्ययनार्थएव
च ॥ न तु सर्वेषां पंचमहायज्ञात्रैत्येकस्मृतिकर्मच । तन्मध्ये हापयेत्तेषां दशाहांते पुनः क्रिया । उभयत्र दशाहानि कुलस्थानं न भुज्यते ॥ दानं प्रति
ग्रहो होमः स्वाध्यायश्च निवर्तते । इति जाबालिवचनयमवचनाभ्यां प्रातिपिद्धानां संध्याप्रंचमहायज्ञमृत्तिकाग्रहणमार्जनप्राणायामतर्पणाद्युपेक्ष
प्रधानक्रियारूपस्नानात्मकनेत्येकस्मृतिकर्मकुलान्नभोजनदानप्रतिग्रहकाम्यहोमस्वाध्यायानामप्यनुष्ठानार्थः । अनेकवचनविरोधात्
अतो वेदाग्निं संयोगादिना एकाहं त्र्यहं च इतिभिः सर्वाशौचनिवृत्तिरिति व्यामोहं एवेत्याह प्रारस्करगृह्यव्याख्याता हरिहरमिश्रोप्येवमाह । एवं च

सत्यपरोपनिपातेऽपि कान्दन्व्यापकेनाशौचेनाततिनेशुद्धिर्ज्ञेया । अस्यापवादमाह । मरणोत्पाते गोमेतु मरिचोपनिपातेऽपि । म
नमरणाशौचसंकरे मरणाशौचमल्पकालव्यापकमपि मरिचः । तेन जननाशौचमध्ये मरणानिमित्तकस्य शौचांतरोपनिपातेनैव जन
नाशौचं बाध्यते । सजातीयसमानदिनव्यापके व्यवस्था माह । ब्रह्मपुराणे । आद्यं भागद्वयं बावत्सूतकस्य तु सूतके । द्वितीये प
तिते चाद्यात्सूतकाच्छुद्धिरिष्यते । अत ऊर्ध्वं द्वितीया तु सूतकांताच्छुचिः स्मृता एवमेव विचार्य स्यान्मृतके मृतकांतरे ॥ अत्र
चतुर्द्धा विभक्ताशौचकालस्य आद्यभागद्वये यदिसमानदिनव्यापकं सजातीयमशौचांतरमापतति तदा पूर्वाशौचव्यपगमेन शुद्धिः ॥ अत्र
मभागद्वये शौचांतरोपनिपाते अग्रिमाशौचव्यपगमेनैव शुद्धिः । तत्रापि अशौचांतिमादिने अशौचांतरोपनिपाते विशेषमाह विष्णुः । रा
त्रिशेषे दिनद्वयेन प्रभातो दिनत्रयेणेति अत्र रात्रिशब्दोऽहोरात्रपरः ॥ रात्रिरहोरात्रः शेषो यत्र तद्रात्रिशेषमशौचं तस्मिन् रात्रेशौचांतरो
पनिपातो दिनद्वयेन शुद्धिः ॥ अवाशिष्टाहोरात्रादधिकेना दिनत्रयेण शुद्धिः ॥ यदित्वशौचांतादिने समं दिनद्वयं स्यात्तदा एकेनेत्येवं ब्रूयात् ॥
तदयमर्थः । अशौचांतिमेहोरात्रे यद्यपरं सम्पूर्णाशौचमापतति तदा पूर्वाशौचांतरादधिकेना दिनद्वयेन शुद्धिरिति ॥ प्रभातेऽशौचांतराहोरात्रशेषे
सूर्योदयात् प्राक्प्राची प्राक्काशे तत्संपूर्णाशौचांतरोपनिपाते सूर्यादयादनंतरा दिनत्रयेण शुद्धिः ॥ अत्र च अथ यदि दशरात्रासन्निपाते
पुराद्यं दशरात्रमशौचमित्यादिवाक्येन परिशेषेण च संपूर्णसमानजातीयाशौचांतरोपनिपाते व्यवस्था विज्ञायते ॥ तथा हि ॥ गरीयसाहो
दिनव्यापकानां सजातीयानां बाध्यत्वविधानात् विजातीयानां जननाशौचा मल्पदिनव्यापकत्वेनापि मरणाशौचेन बाध्यत्वविधानात् परि
शेषेणा बाध्यसमानकालव्यापकं सजातीयं यत्राशौचद्वयं निपतति तत्रैवं व्यवस्था ॥ विशेषदिनव्यापकं यो विजातीयोऽश्वनेयं व्यवस्था । तत्र

शुद्धिः

॥

गरीयसेव्यवस्थेति ॥ एवमेवरत्नाकरप्रभृतयः । असंपूर्णाशौचानां समकालव्यापकानां योगपद्योत्तरेणैव शुद्धिः पूर्वव्यवस्थायाः संपूर्णाशौ-
चविषयत्वात् ॥ वदिते द्व्यहाशौचे यहाशौचे च संपूर्णमशौचांतरं यदि निपतति तदा द्व्यहो ह्यहोर्लघुत्वाद्दुरुतराग्रिमाशौचव्यपगमेनैव शुद्धि-
रिति प्रतिभाति । देवलः । परतः परतः शुद्धिरद्यवृद्धौ विधीयते । स्याच्चेत्पंचतमादहः पूर्वेणाप्यनुशिष्यते । अस्यार्थः । एकस्मिन्नशौचे स-
तितच्छेषदिनसमानाशौचांतरोपनिपाते पंचमादहः परतः । परेण चेत्स्यादाद्यवृद्धिस्तदा परतः परेण संपूर्णाशौचेनार्तितेन शुद्धिः । पू-
र्वेणाप्यनुशिष्यते तं पंचतमादहः । पूर्वेण तादृशाशौचांतरोपनिपाते पूर्वेणैवाशौचेनापगतनेन शुद्धिः । एवं चेत्तद्वाक्यं ब्रह्मपुराणीयवाक्यसमा-
नार्थमेवेति मंतव्यम् । कूर्मपुराणे । आद्यवृद्धिर्यदाशौचमूर्ध्वचेतेन शुद्धयति । अथ चेत्पंचमीरात्रिमतीत्यपरतो भवेत् । उर्ध्वप्रथमाशौचादनंतर-
माद्यवृद्धिर्यदाशौचं भवति तदा तेन प्रथमेनैव शुद्धिः । अथ चेत्पंचमीरात्रिमतीत्यपरतो भवेत् । तदा पातः परेण शुद्धिरित्यर्थः एवं च ब्रह्मपुराण-
कूर्मपुराणदेवलवाक्यैकवाक्यतया विष्णुवाक्यमपि संपूर्णाशौचप्रथमार्धविषयमित्यवसीयते ॥ तदा हविष्णुः ॥ जननाशौचमध्ये यद्यपरं जननं
स्यात्तदा पूर्वाशौचव्यपगमेन शुद्धिः ॥ रात्रिशेषे दिनद्वयेन प्रभाते दिनत्रयेण मरणाशौचमध्ये ज्ञातिमरणेऽप्येकम् ॥ रात्रिशेषहत्यादिपूर्वमेव व्या-
ख्यातम् । बोधायनः । जननमरणयोः सन्निपाते समाने दशरात्रयः । अथ यदि दशरात्राः सन्निपाते युराद्यं दशरात्रमशौचमानवमातृदिवसात्
समाने एकस्मिन् दिने जनने जननांतरस्य मरणे मरणांतरस्य सन्निपाते दशरात्र एव न्यूननाधिकमशौचं व्यवहर्तव्यं दिनांतरे आनवमातृदिवसात् यदि
दशरात्रांसन्निपाते युराद्यं दशरात्रमशौचं स्यात् । अयं सामान्यविधिः । ब्रह्मपुराणे कवाक्यतया पंचमादिनानंतरोपनिपाते वाचकेनापोह्य-
ते एवमेव वाक्यांतरा विरोधोऽप्युक्तः । अत्र च प्रकरणे पंचमपदं संपूर्णाशौचार्थो पल्लवकं नवमपदं संपूर्णाशौचोपांत्यदिनपरम् । दशरात्रपदं

विवेकः

॥

संपूर्णाशौचोपलक्षकम् । यमः ॥ अद्यवृद्धावशौचं तु पश्चिमेन समापयेत् । एतदसंपूर्णाशौचानां संप्रतिपाते ज्ञेयम् ॥ लघुहासितः । सूतके सूतकं चे-
त्स्यान्मृतके सूतकं तथा । मृतेन सूतकं गच्छेत्तत्र सूतकेन तु । तदेषा व्यवस्था । दशाहाशौचे पंचमदिनपर्यंतं यदि द्वितीयं सनाती पं-
दशाहाशौचमापतति तदा पूर्वाशौचव्यपगमेन शुद्धिः । पंचमदिनानंतरं नवमदिनपर्यंतं द्वितीयशौचे सत्याग्रिमाशौचव्यपगमेन शुद्धिः ।
दशमदिने संपूर्णाशौचांतरे सति तदिनानंतरं दिनद्वयेन शुद्धिः । दशमदिनरात्रिशेषे अरुणोदये लयायां संपूर्णाशौचांतरोपनिपाते सूर्योदया-
दनंतरं त्रिरात्रेण । एवं क्षत्रियवैश्यशूद्राणां संपूर्णस्वस्वाशौचपूर्वाद्धे समानदिनव्यापकमशौचांतरं यदि भवति तदा पूर्वाशौचव्यपगमेन
शुद्धिः । अग्रिमाद्धे अग्रिमाशौचव्यपगमेन शुद्धिः । अशौचांतदिने अशौचांतरोपनिपाते सर्वेषां तादृशानंतरं दिनद्वयेन शुद्धिः । अशौचांतदि-
नशेषप्रभातकालेऽशौचांतरोपनिपाते अधिकैवादिनत्रयेण शुद्धिः ॥ त्र्यहाद्यसंपूर्णाशौचे समकालाशौचांतरोपनिपाते अग्रिमाशौचव्यपग-
मेन शुद्धिः । सूतकाभ्यंतरे मरणोपनिपाते मरणे वा सति सूतकोपनिपाते मरणाशौचव्यपगमेनैव शुद्धिः । एषा च कुलप्रयुक्ताशौचे-
व्यवस्था । यत्तु स्त्रीणां स्वप्रसवनिमित्तमशौचं तत्प्रातिस्विकंतदन्येन न बाध्यते । तेन स्त्रीणां पतिमरणेऽपि पुत्रजन्मनि विंशतिदिनेभ्य ऊर्द्धक-
न्याजन्मनि मासौर्ध्वं श्राद्धाद्यदृष्टार्थकर्मणि दृष्टार्थपाकादिकर्मणि चाधिकारः । एवमेव प्रामाणिकव्यवहारः अत्र पित्रादिमरणे अशौ-
चांतरेऽप्यनिपाते विशेषो दर्शितो हारलतामिताक्षराभ्यां । सत्तुरत्नाकरादिषु दर्शनाभावादुपेक्षितः । अथ विदेशस्थाशौचम् । तत्र मनुः । विगतं
तु विदेशस्थं शृणुयाद्यो ह्यनिदर्शम् । यच्छेपं दशरात्रस्य तावदेवाशुचिर्भवेत् । अतिकांते दशाहेतुत्रिरात्रमशुचिर्भवेत् । संवत्सरेऽप्यती-
ते तु स्पृष्टे वा पोषि शुद्ध्यति । यद्देशे मरणे तदिने वार्तानप्राप्ता सा विदेशः । तत्र विगतं विनष्टं अनिर्देशमनततिदशाहं यः पुरुषः शृणुयात्

स्ययच्छेषमवाशिष्टं तावदेवाशुचिर्भवेत् । अतिक्रान्ते दशाहेतुत्रिरात्रमशुचिर्भवेत् । संवत्सरेऽतिक्रान्ते तु स्पृष्ट्वैवापो विशुद्ध्यति । अत्र
अनिर्देशादिति दशशब्दः । संपूर्णाशौचोपलक्षकः । दशरात्रदशाहसंज्ञादपि संपूर्णाशौचोपलक्षको तेनायमर्थः । विदेशस्थसपिंड-
मरणश्रवणेऽशौचकालाऽनपगतमेवात्र दवाशिष्टमशौचकालस्य तावदशौचंचतुर्भवेत् । कर्तव्यम् । अतिक्रान्ते तु संपूर्णाशौचकाले त्रिरा-
त्रमशौचं कर्तव्यम् । वर्षानंतरं सपिंडमरणश्रवणे स्नानमात्रेण शुद्धिः । एवं चेत्तदेकवाक्यतया स्वेऽहनि व्यतीते तु त्रिरात्रमशुचिर्भवेत्
इत्यत्र स्वस्वाहः पदं चातुर्वर्ण्यसंपूर्णाशौचकालपरमेव । तेन त्रिरात्रादावशौचकाले व्यतीते ज्ञात्यादिमरणश्रवणेऽशौचाभाव एव । यदि
तु स्वेऽहनि व्यस्ययावानशौचकालस्तदतिक्रमे त्रिरात्रमविशेषेणेवेत्यर्थः स्यात्तदेकाहशौचातिक्रमेपित्रिरात्रं स्यात् । एवं सति न्यायसि-
द्धिरागामिकश्चाशौचातिक्रमे । शौचापकर्षः साधु समर्थितः स्यात् । तस्मादसंपूर्णाशौचेऽहादावतीते स्नानोदकदाने एव । त्रयाचयाश्च वल्क्यः
प्रोषिते कालक्षेपः स्यात्पूर्णे दत्त्वोदकं शुचिरिति पूर्णेऽशौचकाल इत्यर्थः अत्रोदकदानेन स्नानमप्याक्षिप्यते । प्रेतोदकदानस्य सर्वत्र स्नानपूर्वं
कत्वात् । मनुः । निर्देशं ज्ञातिमरणं श्रुत्वा पुत्रस्य जन्म च ॥ सवासाजलमापृत्य शुद्धो भवति मानवः ॥ अत्र निर्देशं निष्क्रान्ताशौचो-
पलक्षकमित्यर्थः । तेनैव तदपित्रिरात्राशौचातिक्रमविषयं बोद्धव्यम् । सपिंडमरण एव दशाहनंतरं श्रवणविशेषमाहमोक्षमः ।
श्रुत्वा चोर्ध्वदशम्याः पक्षिणीति । दशम्या आशौचांतरोत्ररूढं सपिंडमरणं श्रुत्वा पक्षिणी अशौचकालः पुरुषस्य भवति । आमाभि-
वर्तमानं दिनद्वयसहितं रात्रिः । तुल्यतया पूर्वापररात्रिसहितां दिनं वा । देवलः । अशौचाहः स्वतीतेषु । दुश्चेत्येतैर्मृतः । तत्र त्रिरात्रमा-
शौचं भवेत्संवत्सरांतरे । अर्धसंवत्सराहोत्रश्रूयते चेन्मृतः स्वकः । भवेदेकाहमेवात्र तच्च संन्यासिनां न तु ॥ नाशुच्यं प्रसज्यं वास्ति तत्र ततिषु दि-

नेषापि । तदत्रगोतमोक्तपक्षिणीसंवत्सराद्धादूर्ध्वव्यवतिष्ठतेततःपूर्वदेवलेनत्रिरात्राभिधानात् । देवलोक्तएकादस्तदुपरिमासत्रयेव्यवति
 ष्टते । तदयंसर्वैकवाक्यतयार्थः । अनतीताशौचकाल्यदिविदेशस्थसर्पिण्डमरणंश्रूयतेतदायावद्वशिष्टमशौचकालस्यतावदाशौचंकर्तव्यं
 यादितुसंपूर्णाशौचस्यकालेऽतीतेषण्मासाभ्यंतस्सर्पिण्डमरणंश्रूयते । तदात्रिरात्रंतदूर्ध्वं नवममासपर्यंतंपक्षिणी तदूर्ध्ववर्षयावदेकमहोत्रम
 शौचं वर्षानंतरंस्नानमुदकदानंचत्रयहाशौचादावतीतेसर्वदेवस्नानोदकदानमात्रम् । जननाशौचकालेत्वतीतेजननश्रवणेसर्वदाअशौचाभा
 वः । अत्रपित्रादीनांविदेशस्थानांमरणश्रवणोमिताक्षराद्वारलताभ्यांविशेषोलाक्षितः सतुरत्नाकरादिभिर्लिखितत्वादपेक्षितः । महानद्यादि
 व्यंघ्रितेदेशांतरमृतस्यमरणश्रवणेसद्यःशौचम् । यथाचपैठीनासिः । देशांतरमृतस्यसद्यःशौचम् । अत्रदेशांतरंपरिभाषितं । अत्रबृहस्पतिः
 देशांतरंवदंत्येकेशतयोजनमायतम् । चत्वारिंशद्वदंत्येकेत्रिंशदेकेतथैवच । बृद्धमनुरप्याह । वाचोयत्रविभिद्यंतोगिरिर्वाव्यवधायकः । महा
 चैद्यंतरंयच्चतुद्देशांतरमुच्यते । देशनामनदीभेदसन्निकटेतुभवेतुयत् । तत्तुद्देशांतरंप्रोक्तंस्वयमेवस्वयंभुवा ॥ दशरात्रेणयावार्त्तायत्रनश्रूयतेऽ
 थवां । अत्रेक्षानांकल्पेष्वननुगत्यानध्यवसायस्तस्माद्व्यवस्थोच्यते ॥ अत्रोत्सर्गस्तावत्पाष्टियोजनानंतरं । यत्तुचत्वारिंशद्योजनानंतरस्य
 त्रिंशद्योजनानंतरस्यच देशांतरत्वमुक्तंतद्भाषाभेदेपिगिर्यादिव्यवधानेसतियोजनानियमाभावंदृशयितुं । तेनायमर्थः । पाष्टियोजनाभ्यं
 तरेपियत्रभाषाभेदोगिरिमहानदीव्यवधानंचास्तिसत्रतावतैवदेशांतरत्वंनतुयोजनापेक्षा । एतद्विषयएवबृद्धमनुवचनम् । तच्चस्वयमेव
 विवृणोतिस्म । देशनामनदीभेदादित्यादिना गिर्यादिव्यवधानांभावेतुनियमार्थमाहदशरात्रेणेत्यादि । तेनगिर्यादिव्यवधानाभावे
 यत्स्थवार्तादशाहभ्यंतरेनश्रूयतेतद्देशांतरम् । एतदपिपुरुषशक्तयपेक्षयाव्यवस्थितमतः पाष्टियोजनांतरोपलक्षकमेवतावद्देशस्यद

शाहेनोत्सर्गतः पुरुषेणमंतुमंशक्यत्वात् । अतएवगिर्यादिसमुदायव्यवधानाभावेपिशास्त्रियपष्टियोजनानंतरेप्रयागेमृतस्वतीरभुक्तिदेश
 स्थितं प्रतिदेशांतरमृतत्वव्यवहारः । गिरिवेतिवाशब्दःसमुच्चये । ततश्चायमर्थः । पष्टियोजनानंतरोदेशोदेशांतरं पष्टियोजनाभ्यंतरे
 पियत्रभाषाभेदगिरिनदीव्यवधानानिभवंतितदपिदेशांतरम् । तस्मिन्देसांतरेमृतस्यसद्यःशौचम् । अथबालाद्यशौचम् । तत्रयाज्ञव
 ल्क्यः । आर्क्षितजननात्सद्यश्चाचूडनंशिकीस्मृता । त्रिरात्रिमात्रतादेशादशरात्रमतःपरं । नैशिकीअशुद्धिः । अहोरात्रमशौचमित्यर्थः ।
 अत्रंदंतजननेशब्देनंदंतजन्मकालोलक्ष्यते । सचसप्तमोमासः । दंतजन्मसप्तमेमासीत्युपनिषदर्शनात् । चूडाशब्देनापि
 चूडाकालोलक्ष्यते । सचतृतीयंवर्षतृतीयेवाअप्रतिहृतइतिचूडाविधानात् । अत्रयद्यपिसांवत्सरिकस्यचूडाकरणमिति । प्रथमवर्षवि
 धानमप्यास्ति । तथापि विप्रेन्यूनेत्रिभिर्वर्षैरित्यादिवाक्येनाद्वितीयवर्षसमाप्तियावत्तत्रौशिकीविधानात्तदेकवाक्यतयातृतीयाएवगृ
 ह्यते । चूडाकालोत्सर्गिकस्तृतीयाब्दः । प्रथमाब्देतुकुलधर्मवशादपवादतश्चूडाकरणमितिहारलता । व्रतंउपनयनेनापित्वकाल
 उपलक्ष्यते । सचषड्द्वयानंतरएवपर्यवसितः । तच्चब्रह्मपुराणे । द्विजन्मनामयंकालस्त्रयाणांतुषडाब्दिकं इतिमुव्यक्तमेव । मर्या
 दायांचात्राह । तेनसप्तममासमेवाधिकृत्यबालमरणेसद्यःशौचं । सप्तममासमारभ्याद्वितीयवर्षसमाप्त्यर्थावदेकाहोरात्रम् । ततःषष्ठंवर्षव्याप्य
 त्रिरात्रम् । तदनंतरंदशरात्रादिकंस्वस्वजात्युक्तंब्राह्मणादीनांत्रयाणांशूद्राणांविशेषोभविष्यति । अत्रोपनयनेनकालव्यवस्थापनात्
 बालस्यपुंस्त्वंविधक्षितंतेनकन्यानां मरणेनेदमशौचं । तत्रविशेषोवक्ष्यते पारस्करेण । अंतःसूतकेचेदाजननाशौचमध्येबालमरणेसूतक
 उत्थानादाशौचमृतवत्तत्रोक्तंकर्म । अस्यार्थः । अंतःसूतकेसूतकाभ्यंतरेचेद्बालोविपद्यतेतदाआउत्थानादशमदिनंयावदशौचं

भवति इदंच आउत्थानादित्यभिधानान्मातुरेव । अन्येषां तु पूर्वोक्तं सद्यः शौचमेव ॥ अपत्यमात्रमरणं वेदविवक्षितं शेषानुपस्थापनात् ।
 अंगिराः । विप्रेन्युनेत्रिभिर्वर्षे मृते शुद्धिस्तु नेत्रिका । व्यदेन क्षत्रिये शुद्धिस्त्रिभिर्वर्षे मृते सति । निर्वृत्तं चूडकं विप्रेत्रिरात्राच्छुद्धिरिष्यते । नि-
 वृत्ते क्षत्रिये षड्भिर्वर्षे नवाभिरेव च । त्रिभिर्वर्षे न्यून इत्यत्र त्रिभिर्वर्षे षडक्षितात् न्यूनसंपूर्णद्विवर्ष इत्यर्थः निर्वृत्तं चूडक इति । निर्वृत्ता-
 चूडा विहिता यस्येति निर्वृत्तचूडकः । शेषं मुबोधं । ब्रह्मपुराणे । अनुपनीतो विप्रस्तुरात्राचैव धनुर्ग्रहात् । अग्रहीतप्रतोदस्तु वैश्यः
 शूद्रः स्ववस्त्रयुक् । म्रियेत यत्र तत्र स्यादशौचं न्यहमेव हि । द्विजन्मनामयं कालस्त्रयाणां तु पडाच्छिकः । पंचाद्विकस्तु शूद्राणां स्वजात्युक्तम-
 तः परं । अत्र क्षत्रियवैश्ययोः पडाब्दाभ्यंतरोत्रिरात्राभिधानं वेदाभिमतोरेव । अन्येषां पडहनवाहो पूर्वोक्तौ एवमेव हारुताकारः । शूद्रस्यापि प-
 चाब्दाभ्यंतरोत्रिरात्राभिधानं सच्छूद्रविषयम् । इत्थमेव हारुतारत्नाकरो । सच्छूद्रास्तु विशेषाशौचे पूर्वदर्शिताः । यदपि अनूढानां तु कन्यानां
 तथा वै शूद्रजन्मनामिति शूद्रस्य त्रिरात्राभिधानं तदपि सच्छूद्रविषयमेव । सामान्यस्तु शूद्राणामंगिरोवाक्येनैव व्यवस्था । तथा । शूदे द्वि-
 षाट्युने तु मृते शुद्धिस्तु पंचभिः । अत ऊर्ध्वं मृते शूदे द्वादशाहो विधीयते । षड्पातमतीतस्तु शूद्रः स म्रियते यदि । मासिकं तु भवेच्छौचमित्यांगि-
 रसभाषितम् । एतत् षड्पातं मासिकाशौचविधानं विवादितं शूद्रविषयम् । अविवाहितस्य षोडशवर्षयावद्वादशाहस्तदनंतरं मासिकमेवा-
 शौचम् । तथा च शंखः । अनूढभार्यः शूद्रस्तु षोडशाहस्तस्मात्परं । मृत्युं समधिगच्छेच्च मासितस्यापि बांधवाः । शुद्धिं समधिगच्छंति नात्र कार्यो वि-
 चारणा । तद्मासमस्तां षोडशकियव्यवस्था । ब्राह्मणानां सप्तममासात्प्राक् बालके मृते सद्यः शौचं सप्तममासादारभ्य द्वितीयवर्षसमाप्तियावत्
 एकमहोरात्रमशौचं । तृतीयवर्षादारभ्य षड्पातं यावत् त्रिरात्रं । तदुपरि द्वादशाहमशौचं भवति । क्षत्रियाणां सप्तममासात्प्राक्सद्यः शौचम् । तदन-

शुद्धि-

॥ ८ ॥

तद्वितीयवर्षांत्यावद्वयहम् । द्वितीयवर्षादारभ्यपड़र्षांत्यावत्पडहः । तदुपरिद्वादशाहमशौचं भवति । वैश्यानां सप्तममासात्प्राक्सद्यः शौचं
तदन्तर्द्वितीयवर्षांत्यावद्वयहम् । तदुपरिपड़र्षांत्यावन्नवाहम् । तदुपरिपंचदशाहं शौचं भवति । शूद्राणां सप्तममासात्प्राक्सद्यः शौचम् ।
सप्तममासादारभ्य द्वितीयवर्षसमाप्तिं यात्पंचाहम् । तृतीयवर्षादारभ्य षोडशवर्षयावत् अविवाहितमृत्त्रादशाहम् । तदुपरिमासमशौचं
भवति । विवाहिते पड़र्षादेवोपरिमृते सांतिमासमशौचं भवति तेषां शूद्राणां द्विजोच्छिष्टभोजनं द्विजशुश्रूषामासिमुंडनं च ते सच्छूद्राः । तेषां
सप्तममासादारभ्य पंचवर्षयावन्मृते बाले त्रिरात्रम् । तदुपरि षोडशवर्षाण्ययावदविवाहितमृते द्वादशाहम् । तदुपरि पंचदशाहमशौचं ।
विवाहिता विवाहिते साधारणम् । प्रसूतिकानां तु सर्वासामेव दशाहं भ्यंतरे बाल्मरण्यावदशाहं पूर्यते तदशौचं भवति । अत्र सर्ववर्णा
नामसंपूर्णद्विवर्षा बालो मृतो भूमौ निस्सन्ननीयः । अग्निदानं तस्य न कर्तव्यं । यदितु प्रमादादिना तस्याग्निदाहः क्रियते तदा ब्राह्मणानां त्रिरात्रं
क्षत्रियाणामेव दशाहं । वैश्यानां द्वादशाहं । शूद्राणां विंशतिरात्रमशौचं भवति । तथा च ब्रह्मपुराणे । अन्तीतद्विवर्षस्तु प्रेतो यत्रापि दह्यते ।
अतिमोहमभिमूतेश्च देहसाधर्म्यमादेवात् । अशौचं ब्राह्मणानां तु त्रिरात्रं तत्र विद्यते । राज्ञामेकादशाहं तु वैश्यानां द्वादशाहं द्विकम् । अपि विंशति
रात्रं तु शूद्राणां भवति क्रमात् ॥ अथ च्यवदशौचं । ब्रह्मपुराणे । आजन्मनस्तु चूडांतं यत्र कन्या विपद्यते । सद्यः शौचं भवेत्तत्र सर्ववर्षेषु नित्यम् ।
ततो वाग्दानपर्यंत्यावदेकाहमेवाहि । अतः परंप्रवृद्धानां त्रिरात्रमिति निश्चयः । वाक्प्रदाने कृते तत्र ज्ञेयं चोभयतस्त्यहं । पितुर्वरस्य च ततो दत्ता
नां भर्तुरेवाहि । स्वजात्युक्तमशौचं स्यात्सूतके मृतकेऽपि वा । अतः परमकृतवाग्दानावस्थातः परंप्रवृद्धानां प्राप्ताधिकरूपाणामित्यर्थः । अधिक
पंचवर्षाकरोति वाक्प्रदाने कृतइति । उभयतइति व्याकरोति पितुर्वरस्य चेति । वरस्य भर्तुरित्यर्थः । ततो दत्तानां विधिपूर्वदत्तानां भर्तुरेव

वि-

॥ ८ ॥

स्वजात्युक्तमशौचं भवतीत्यर्थः । एवमेव हारलता । यत्र तु वाग्दानं न भवति तत्र चूडानंतरं विवाहपर्यंतमेकाहमेवाशौचं भवतीत्यर्थः । तथा च या
 जवल्क्यः । अहस्त्वदत्तकन्यासु बालेषु चाविशौचनं । अस्यार्थः । अदत्तकन्यासु मृतासु बालेषु च जातदंतेषु मृतेषु अद्वेकमहोरात्रमशौचं भ
 वति । अयमत्र समुदायार्थः । सर्ववर्णानां द्वितीयवर्षांतया वत्कन्यामरणे सद्यः शौचं । तदनंतरं विवाहपर्यंतमेकाहोरात्रमशौचं विवादानंतरं
 पितृकुलेऽशौचं न भवति । स्वामिकुले संपूर्णाशौचं भवति । यत्र तु यातुभ्यमेवादातव्येति वाग्दानं क्रियते तत्र चूडानंतरं मृतायां तस्यां विवाह
 पर्यंतं पितृपतिपक्षयोर्द्वयोरपित्रिरात्रमिति विशेषः । विवाहितासु विशेषमाह । ब्रह्मपुराणे । दत्तानारीपितुर्मेहेऽसूयतेऽप्रियतेऽथवा ॥ स्वयं शौचं
 चरेत्सम्यक्पृथक्स्थाने व्यवस्थिता ॥ तद्वंधुवर्गस्त्वेकेन शुष्यते जनकस्त्रिभिः ॥ अत्र जनकस्त्रिभिरिति जनकशब्देन जननकर्तृत्वोपलक्षणा
 जनन्या अपित्रिरात्रेण शुद्धिः । तथा हि । सिद्धवत्पारिजात रत्नाकरयोर्मातापित्रोस्त्रिरात्रमित्युक्तं । हारलताकारेणापितथैव देतु पूर्वकमलोऽपि
 बंधुवर्ग इत्यत्रापि वर्गशब्देन एका क्रियापन्ना एका श्रमस्था भ्रातृवैमात्रेयपितृव्यतत्पुत्रास्तेषां पुत्राश्च गृह्यन्ते तेषामेकमहः । अतएव सिद्धवत्पा
 रिजातहारलतारत्नाकरेषु भ्रात्रादीनामेकाह इत्युक्तं । पितुर्मेहे इति सनाभिगृहोपलक्षणं । निजगृहेऽसपिंडमरणे पितत्रतत्राशौचश्रवणाद
 त्रापि भ्रात्रादिगृहे मरणमपि विवक्षितं । मरणसाहचर्यादत्र जननमपि तादृग्लभ्यते । एतच्च पारिजातस्यानुमतमेव । तथा हि । तेन निजव्याख्याने
 विशेषमनाभिघायपितृगृह इति पितृशब्दस्य विवक्षितत्वात् । भ्रात्रादिगृहे निवसंत्याः प्रसवे मरणे च सत्यशौचं न भवतीति प्रकाशकार इत्युक्त
 मंतः प्रकाशकारस्य मतमेतत् । ममतु मते पितृशब्दस्याविवक्षितत्वं । किं त्वशौचमागिगृहं विवक्षितमिति तस्यार्थोऽवगम्यते । विशेषानभिघा
 तात् । रत्नाकरस्वरसोऽप्यवलक्ष्यत इति तदियमत्र व्यवस्था । विवाहितास्त्री यदि पितृगृहेऽसूयतेऽप्रियते वा तदामातापित्रोस्त्रिरात्रमशौचं । एका

श्रमवासिनां भ्रातृवैमात्रेयपितृव्यपुत्राणां तत्पुत्राणां पितृव्यस्य चैकरात्रं । पितुर्भिन्नाश्रमवासिनां भ्रात्रादीनामशौचं भवति पितुरभावेमातृ
 गृहेदुहितुर्मरणे प्रसवेवामातुस्त्रिरात्रमेवमातुरभावे भ्रातृगृहे भगिन्याः प्रसवे मरणे वा भ्रात्रादीनामेकरात्रमेवाशौचं भवति । तथा । पित्रादत्ता तु
 या कन्या स्वातंत्र्यादन्यमाश्रिता । यं यं श्रितवती भूयस्तस्याशौचं त्र्यहं त्र्यहं । मृतायां वा प्रसूतायां नान्येषामिति निश्चयः । कामादक्षत
 योनिश्चेदन्यं गन्धाप्यवास्थिता । तस्यान्यस्यसगोत्रासामत्वाश्रितवती स्वयं । अस्यार्थः । विवाहिता स्त्री पाणिग्राहकादन्यं पुरुष
 माश्रयति । तेस्यैव पुरुषस्य तस्यां मृतायां प्रसूतायां वा त्रिरात्रमशौचं भवति । स्वयंग्राहककुलजानामशौचं तत्र न भवति । यदि च पा
 णिग्राहकेण तस्याः संगमः कृतस्तदा तस्याः पाणिग्राहकगोत्रमेवातिष्ठति स्वयंग्राहकगोत्रं न भवति । यदि तस्यास्तत्संगमो न वृत्तस्तदा यमे
 वाश्रितवती भवति तस्यैवान्यस्यान्यगोत्रस्यसगोत्रासा भवति । अशौचं तत्रापि त्र्यहमेव । तथा । पदे तु सप्तमे यत्र बलात्काचिद्धता भवेत् ।
 स्वाभिगोत्रं भवेत्तस्यास्तच्च भूयो विशिष्यते । पितृकं त्वप्रसूतायां ततः पौर्विकं भर्तृकं । अस्यार्थः । पाणिग्रहणे वृत्तेऽसमाप्ते सप्तपदी समारो
 हणे यावत् बलात्कृतता अन्यमाश्रिता भवति तस्याः स्वाभिगोत्रं पाणिग्राहकगोत्रमेव भवति । तत्रापि विशेषमाह । तच्च भूयो विशिष्यते ।
 भूयः पुनस्तद्गोत्रं विशिष्यते विभज्यते इत्यर्थः । विभागमाह पितृकं त्वप्रसूतायामित्यादि । तस्य बलात्कारकृततायायावत्प्रसवो न भव
 तितावत्पितृगोत्रमेवावतिष्ठते । प्रसवानंतरं पौर्विकस्य भर्तुः पाणिग्राहकस्यैव गोत्रमवतिष्ठते । बलात्कारकर्तृगोत्रं कदापि न भवति तस्याह
 ति अशौचे तत्प्रसवमरणयोस्त्रिरात्रमेव हर्तुरिति । शंखः । पितृवैश्मनियानारिरजः पश्यत्यसंस्कृता । प्रसवे मरणे तच्चमशौचं नोपशाम्यति ।
 पितुरिति शेषः । इति रूपशौचं । अथ गर्भस्त्रावाशौचं । ब्रह्मपुराणे । षण्मासाभ्यन्तरे यावद्गर्भस्त्रावो भवेद्यदि । तदामाससमेस्तासां दिवसेऽशुद्धिरिति

ष्यते । अतर्ध्वस्वजात्युक्तमशौचं तासु विद्यते । सद्यः शौचं सपिंडानां गर्भस्य पतने सति । अत्र दिवसे रिति बहुत्वश्रवणान्मासानां बहुत्वं यतः
 प्रभृतिसंभवाति । तत्रेयं व्यवस्था । तेन तृतीयमासोपरि षण्मासपर्यंतं यावतो मासा अतीतास्तावन्ति दिनानि तासां स्त्रीणां ब्राह्मण्यादीनामशौ-
 चं भवति । सपिंडानां स्वामिपुत्रप्रभृतीनां सद्यः शौचं । मासत्रयाभ्यंतरे विशेषमाह । मरीचिः । गर्भस्य त्यायथामासमचिरेतूत्तमेऽयं । राजन्ये
 तु चतुरात्रैश्चेपंचाहमेव च । अष्टादेन तु शूद्रस्य शुद्धिरेषा प्रकीर्तिता । यथामासमिति । यावतो मासा अतीतास्तावन्ति दिनानि व्याख्याशौचं
 एतच्च मासत्रयादूर्ध्वं षण्मासं यावत् । मासत्रयाभ्यंतरे त्वाहमचिरेतूत्तमेऽयमिति । अचिरे मासत्रयाभ्यंतरे गर्भस्रावे सति उत्तमे उत्तमजातीये
 ब्राह्मण्यां त्रिरात्रं । क्षत्रियाणां चतुरात्रं । वैश्यानां पंचाहं । शूद्राणां षष्ठाहमशौचं भवतीत्यर्थः । कूर्मपुराणे । गर्भच्युतावहोरात्रं सपिंडे सति निर्गु-
 णे यथेच्छाचरणे ज्ञातौ त्रिरात्रमिति निश्चयः । अत्यंतनिर्गुणे इति वेदेकदेशवेदांगस्वक्रियाशून्ये एकाहः । यथेच्छाचरणे सर्वांश्चित्सर्वविक्र-
 यित्वा दोसति त्रिरात्रं । एवमेव हारलता । यदापि त्रिरात्राशौचं हारीते नोक्तं जातमृते मृतजाते वा कुलस्येति तदपि यथेच्छाचरणे ज्ञातिविषयमेव
 एवमेव रत्नाकरः । जातमृतइति जन्मनंतरमव्यवहितकालमृतइत्यर्थः । तदूर्ध्वजातमरणे सर्वेषामेव सपिंडां सद्यः शौचं । एवं च गर्भस्रावे सपि-
 ङानां पुणवतां सद्यः शौचं तदेव समुदास्यार्थः । गर्भस्रावे मासत्रयाभ्यंतरे ब्राह्मण्यां त्रिरात्रं । मासत्रयोपरि षण्मासं यावत् । यावत्सु मासेष्वती-
 तेषु गर्भस्रावो भवति तावन्त्येव दिनान्यशौचं । षण्मासोपरि दशाहमशौचं भवति । पतिपुत्रादिसपिंडानां सद्यः शौचं भवति । क्षत्रियायामास-
 त्रयाभ्यंतरे दिनचतुष्टयं । वैश्यायाः पंचाहं । तदुपरि षण्मासं यावत् । उभयोरपि अतीतमाससमसंख्यानि दिनानि । तदुपरि स्वजात्यु-
 क्तद्विदशाहं च दशाहं वा शौचं भवति । शूद्रायामासत्रयं यावदष्टाहं । ततः षण्मासं यावदतीतमाससमसंख्यानि दिनानि । तदुपरि मासम-

शौचं भवति । अत्र सर्वत्र निगुणसर्पिडानामेकाहं । यथेच्छाचरणानां सर्पिडानां महाशौचं विज्ञेयं । अथ मृत्युविशेषाः शौचं प्रारभ्यते । बृद्धभाग्यः ।
 बृद्धः शौचं स्मृतेर्लुप्तः प्रत्याख्यातभिषक् क्रियः । आत्मानं वातयेद्यस्तु भृग्वश्यानशनां बुभिः । तस्य त्रिरात्रमशौचं द्वितीये त्वास्थिसंचयः । तृती-
 ये तु दकं कृत्वा चतुर्थे श्राद्धमाचरेत् । अत्र शौचतोर्लुप्त इति यो बृद्धो मृत्रोच्चारादिशौचं कर्तुं न शक्नोति । अनुभूतार्थस्याचिरेणैव स्मृतिशून्यः ।
 एवं विधो भृगुप्रप्राप्तादिभिरात्मानं वातयेत् । भिषजा वैद्येनाप्रतिक्रियारोगश्च पुरुषात्मानं वातयेत् तत्रात्मघाते दोषाभावः त्रिरात्राशौचा-
 चरणंतयोः कर्तव्यमित्यर्थः । ब्रह्मपुराणे । दुश्चिकित्स्यैर्महारोगैः पीडितस्तु पुमानपि । प्रविशेज्ज्वलनं दीप्तं करोत्यनशनं तथा । अग-
 षतो यराशिचभृगोः पतनमेव च । भृगोः पर्वतादित्यर्थः । गच्छेन्महापथं वापितुषारगिरिमादरात् । प्रयागवटशास्त्राग्रादेहत्यागं करो-
 तियः । स्वयंदेहविनाशे तु प्राप्ते काले महामतिः । उत्तमान् प्राप्नुयाल्लोकान्नात्मघातो भवेत्कचित् । महापापक्रियः स्वर्गो दिव्याल्लोकान्समश्नुते ।
 एतेषामधिकारस्तु तपसां सर्वजंतुषु । नराणामथ नारीणां सर्ववर्णेषु सर्वदा । ईदृशं मृतकं येषां जीवता कुत्रचिद्भवेत् । अशौचं स्याद्व्यहंतेषां व-
 जानलहते तथा । महामतिरिति स्वयंदेहविनाशे उपस्थिते । अन्यथा पिरोगेण संप्रत्येव मर्त्यमतः सात्विकतया स्वयमेवैतेषु स्थानेषु देहं त्यजा-
 मीतिकृतबुद्धिः । महापापक्रिय इति । महापापक्रियोपेत्यर्थः । तेन महापापक्रियोपेत्येवं कृतमरणो दिव्याल्लोकान्समश्नुते । किमु तवार्मि-
 क इत्यतिशयप्रदर्शनं । एतेषां मरणरूपाणां तपसां सर्ववर्णव्यक्तिसाधारणेऽधिकारः । ईदृशमित्यादेरयमर्थः । एवं विधमरणप्रवृत्तानां देवशा-
 त्काले जीवता कालांतरे मृतानां त्रिरात्रमेवाशौचं । तत्कालमरणे त्रिरात्रमित्याविवादमेव । वज्रानलहते तथेति एतदप्येवं विधेषु प्रायश्चित्तेषु व-
 जानलहतेषु त्रिरात्रमिति दर्शयति । प्रायश्चित्त इति तु कश्चिदवाक्ये क्वाक्यतया लभ्यते । अंगिराः । व्यापादयेदथात्मानं स्वयं योऽभ्युदकादि-

ना । विहितं तस्य नाशौचं नाग्निर्नाप्युदकक्रिया । यस्तुरोषादिनाहेतुना अग्न्यादिभिरात्मानं वा तयति तस्या शौचाग्निदानादिक्रियान कर्त-
 व्या ॥ अथ कश्चित्प्रमादेन प्रियते ग्नुदकादिषु । तस्या शौचं विधातव्यं कार्यं चास्योदकक्रिया । प्रमादेनानवधानेनाग्नुदकवज्राद्यपमृत्युहेतु-
 भिः प्रियते तस्य सम्पूर्णमशौचं कर्तव्यं । संकोचे प्रमाणाभावात् उदकक्रिया कर्तव्या । आग्निसंस्कारोदकदानादिकाः कर्तव्या इत्यर्थः । उदक-
 क्रियेत्यस्योपलक्षकत्वात् ॥ तदेवमत्र समुदायार्थः । शौचाचमनाद्यसमर्थस्य बृद्धस्य असाध्यव्याधिगृहीतस्य च पुरुषस्य मरणेच्छायामग्निजल-
 प्रवेशेन मरणे संपिडनानां त्रिरात्रमशौचं । तत्कालेऽप्यादिप्रवेशेऽपि अमृतानां पश्चान्मृतानां त्रिरात्रमशौचं । रोषादिनायेजलादिष्वात्मानं वा
 तयंति तेषामग्निदाहादिकं न कर्तव्यं । तन्मरणानिमित्तकशौचमपि न कर्तव्यं । प्रमादेनाग्नुदकवज्रादिना मरणे सम्पूर्णमशौचमग्निसंस्कारा-
 दिकाश्च क्रियाः कर्तव्याः । सद्यः शौचानुवृत्तौ यमः । ङिं बाहवहतानां च विद्युतापार्थिवेन च । गोब्राह्मणस्य चैवार्थे यस्य चैच्छति पार्थिवः ।
 ङिं बः शस्त्रं विना कलहः । संमर्दो वा आहवः संग्रामः । विद्युतावज्रानलेन । इदं च वज्रानलमरणे सद्यः शौचाभिधानं मरणांति-
 के प्रायश्चित्ते प्रवृत्तस्य मरणे ज्ञेयं । पार्थिवो राजत्वेन प्रसिद्धो न क्षत्रिय एवेति रत्नाकरः । गोब्राह्मणस्य चैवार्थे युद्धादन्यत्रापि जल-
 पेकोद्धारादौ मृत्तानां सद्यः शौचं । यस्य चैच्छति पार्थिवः । यस्य प्रैष्यस्य स्वकार्यं तया कदाचित् पृथिवीपातिः सद्यः शौचमिच्छति । आह-
 व इति यदुक्तं तत्र विशेषमाहुः । उद्यते राहवे शस्त्रेः क्षत्रधर्महतस्य च । सद्यः संतिष्ठते यज्ञस्तथा शौचमिति स्मृतम् । सद्यः शौचमिति योजनम् । क्षत्र-
 धर्मोऽङ्कं रत्नादिभिः । शस्त्रैर्विषादिदिग्घैः । यज्ञः पिण्डदानादिरूपः । संतिष्ठते समाप्तिमेति । सद्य एवेत्यर्थः ॥ पराशरः ॥ ब्राह्मणार्थे
 विपन्नानां ङिं नां योऽग्रेषु च । आहवेषु विपन्नानामेकरात्रमशौचकम् । अत्र ङिं नामिति त्रिव्वपि संबध्यते । ततश्चायमर्थः । गोब्राह्मणार्थे गोऽग्रे

युद्धेचदंढेनमृतानामेकाहोरात्रमशौचम् । एवमेवहारलता । अत्रदंडिनामित्यत्रबंदिनाभितिरत्नाकरेपाठः । बंदिनांचोरादिगृहीतानां
 दशायामेवमरणेएकरात्रमशौचमिति व्याख्यातम् । बृहस्पतिः । डिंवाहवेविद्युताचराज्ञागोविप्रपालने । सद्यःशौचइतस्यादुह्यहंचान्ये
 महर्षयः । अत्रशस्त्रैरभिमुखहतस्यसद्यःशौचम् । लघुडादिनापरंमुखहतस्यत्रिरात्रमिति व्यवस्थितविकल्पार्थश्चकारः । यमः ।
 डिंवाशनिहतस्निचतथैवप्राणसत्रिणाम् ॥ नदीश्वापददंष्ट्रिभ्यःसद्यःशौचंविधीयते ॥ प्राणसत्रिणामितिपरार्थेप्राणत्यागिनामित्यर्थः
 नदीतिजलाक्षर्योपलक्षणम् । श्वापदानखायुधास्तरक्षुक्रक्षादयःदंष्ट्रिणोदशनायुधाःसर्पवराहादयः एतन्नद्यादिमरणेसद्यःशौचं । मर
 णांतिकेप्रायश्चित्तेकाम्येचात्रिवेणीसंगमादौमरणेसद्यःशौचानुवृत्तौशंखलिखितौ । अथशस्त्रानाशकाग्निरज्जुभृगुजलप्रमाणेष्वेवमेव
 अनाशकमभोजनम् । एतदपिसद्यःशौचंकाम्येप्रयागादौशस्त्रादिनामरणेप्रायश्चित्तेमरणांतिकेज्ञेयम् तदयंसद्यःशौचादिबोधकसम
 स्तांखंडलकार्यः । संमर्द्धहतानांशस्त्रशून्यकलहमृतानांराज्ञाहतानांगोब्राह्मणार्थजलपंकादिमग्नानांसंग्रामेशस्त्रसंमुखहतानांमरणांति
 केकाम्येकर्मणिप्रयादौप्रायश्चित्तेचशस्त्रजलाग्निश्वापदादिभिर्मृतानांचसद्यःशौचम् । सकलस्यापिराजाज्ञयासद्यःशौचं । ब्राह्मणार्थे
 गवार्थेचदंढेनविपन्नानांसंग्रामेचदंढेनविपन्नानांबंदीकृतानामृतानामेकाहोरात्रमशौचं । लघुडसंग्रामेपराहमुखहतस्यत्रिरात्रमशौचं ।
 पराशरः । उपसर्गमृतेचैवसद्यःशौचंविधीयते । एतच्चप्रचुरोपसर्गोपद्रवसन्नियतविषयमितिभाति । उपसर्गमरणसंपूर्णशौचस्याप्रामाणे
 कव्यवंहारविषयत्वात् । तथाच । आपद्यपिचक्रष्टायामित्यत्रसद्यःशौचेऽत्यंतदुर्भिक्षेऔपसर्गिकात्यंतमरणादिपीडयांनांशौचमि
 तिहारलताकारआहंस्म । तथाचदक्षः ॥ स्वस्थेकालेत्विदंसर्वमृतकंपारिकीर्तितम् । आपद्रतस्यसर्वस्यमृतकोपिनमृतकम् ।

यत्पुण्यतइत्युपसर्गइत्यबद्धिर्भूतोपसर्गमरणेसद्यः शौचं व्रणपाकपरंपरयामरणेसंपूर्णशौचमिति । व्याख्यातकौशित् । तन्मतेऽबद्धि
 भावेऽपसर्गस्याज्ञानमबद्धिभावेच व्रणपाकपूर्वावस्थायांमरणेऽनध्यवसायएवस्यादितितद्विभावेनीयम् । अथसर्पिंडाद्यशौचम् । तत्रबृह
 स्पतिः । दशहनेसर्पिंडास्तुशुध्यंतिप्रेतसूतके । त्रिरात्रेणसकुल्यास्तुस्नात्वाशुध्यंतिगोत्रजाः । सर्पिंडाः सप्तपुरुषावधयः स्ववंश्याः सकुल्या
 दशपुरुषावधयः । तदूर्ध्वगोत्रजाः । प्रेतसूतकेप्रेतसूतकेचेत्यर्थः मनुः । गुरोः प्रेतस्यशिष्यस्तुपितृमेधंसमाचरेत् । प्रेतद्वारेः समंतत्र
 दशरात्रेणशुध्यति । अस्यार्थः यः शिष्योवेदाध्वेतांगुरुकुलेतिष्ठगुरोः संस्कारं करोति । सदशरात्रेणशुध्यति । गुरुलक्षणमाह । अल्पं वा बह
 वायस्यश्रुतस्योपकरोति यः । तमपीदृशं विद्यादिति । श्रुतस्याध्ययनंतस्यवेदविषयस्योपकरोतीत्यर्थः । त्र्यहमित्यनुवृत्तोगौतमः । आचा
 र्यतत्पुत्रस्त्रीयाज्यशिष्येषुचैवमिति । आचार्य्युपनयनपूर्वकसांगवेदाध्यापकस्तस्मिन्तत्पुत्रेचमृतेतत्पत्न्यांचमृतायांशिष्यस्यात्रिरात्रम
 शौचं । ज्योतिष्टोमादियागं कुर्वतो यस्य सर्वदा आर्त्विज्यं क्रियते स याज्यः तस्मिन्मृते स तिस्रस्त्रिजात्रिरात्रमशौचं शिष्यस्योपनीयसांगवेदम
 ध्यापितस्य गुरुकुलस्थितस्यैव मरणे आचार्य्यस्य त्रिरात्रमशौचम् । मनुः । त्रिरात्रमादुराशौचमाचार्य्यसंस्थिते साति । तस्य पुत्रे च प
 तन्यांच दिवारात्रमिति स्थितम् । दिवारात्रमहोरात्रमित्यर्थः । एतच्चाहोरात्रं शौचं शिष्यस्य निवृत्ताध्ययनस्याचार्य्यपत्नीपुत्रयोरपि मरणे
 ज्ञेयम् । अधीयानस्पतुतयोरपि मरणे त्रिरात्रं गौतमोक्तं । बृहस्पतिः । त्र्यहं मातामहाचार्य्यश्रोत्रियेष्वशुचिर्नरः । मातुलेपक्षिणीरात्रिः शिष्य
 त्विग्वं धवेषु च । अश्रोत्रिये त्वहः कृत्स्नमनूचाने तथा गुरौ । मृते राजनि सज्योत्रिर्यस्य स्याद्विषये स्थितिः ॥ श्रोत्रिय एकशाखाध्येता । ए
 कांशाखामधीत्यश्रोत्रिय इति बौधायनवचनात् । तस्मिन्स्वगृहे मृते स्वगृहपते त्रिरात्रमशौचम् । तथांगिराः । गृहे यस्य मृतः कश्चिदसर्पि

८: कथंचन । तस्याप्यशौचविज्ञेयं त्रिरात्रमिति निश्चयः अत्रासपिण्डः श्रोत्रियः अश्रोत्रिये त्वसपिण्डे स्ववेदमनिमृते एकाहोरात्रम् । तथा चैक-
रात्रमित्यनुवृत्तौ विष्णुः । असपिण्डे स्ववेदमनिमृत इति अत्रासपिण्डोऽश्रोत्रियः । मातुले पक्षिणीति मातुः सहोदरे भ्रातरि शिष्येऽपि गु-
रुकुलान्निवृत्ताध्ययने मृते पक्षिणीति कृत्वा उपनीय वेदे कदेशमध्यापितेऽनुपनीय संपूर्णवेदमध्यापिते च स्वगृहे मृते शिष्ये चाचार्यस्य पक्षिणी
ऋत्विजि मृते यत्नमानस्य पक्षिणी बांधवो मातृष्वस्रेयादिरग्रे वक्ष्यते तन्मरणोपपक्षिणी । पक्षिणी तु पूर्वापरदिनसाहितारात्रिः पूर्वापररात्रिसहितं
दिनं वा । अश्रोत्रिय इत्यादि । अश्रोत्रिये च स्वगृहे मृतेऽहः कृत्स्नमहोरात्रं व्याप्य अनूचानः सांगवेदाध्येता तस्मिन्नेकग्रामे मृते गुरौ अल्पा-
ध्यापके मृते एकमहोरात्रम् । एवमेव हारलता । मृते राजनिस्वतंत्रे तद्देशाधिपे सज्योतिः । दिवामरणे दिनमात्रं रात्रौ मरणे रात्रिमात्रमशौचं प्रजाना-
मित्यर्थः । गौतमः । पक्षिणी मसपिण्डे योनि संबंधे सहाध्यायिनि असपिण्डे समानोदके दशमपुरुषादूर्ध्वं ज्ञायमानजन्मनामिके मृते पक्षिणी
सहाध्यायिनि च एकस्माद्गुरोः सह वेदमधीयान एव विनष्टे पक्षिणी । अन्यत्रैकाहः । योनि संबंधे मृते पक्षिणी । योनि संबंधाश्च मातृष्वसृपितृष्वसृ-
मातुलमातुलानीमातुलपुत्रमातृष्वस्रेयपैतृष्वस्रेयदौ हि त्रिभगिनी भागिनेयाः श्वश्रूश्च गुरौ च तथा च यम इत्यनुवर्त्य मिताक्षराकारः । श्वशुर-
योश्च भगिन्यां च मातुलान्यां च मातुले । पित्रोः स्वसरितद्वयपक्षिणी क्षपयो त्रिशाम् । तथा मातुलेश्वशुरे मित्रे गुरौ गुर्वङ्गना सुच । अशौचं पक्षिणी
रात्रिमृतामातामहीयदि । तथा । संस्थिते पक्षिणी रात्रिर्दोहि त्रेभगिनी सुते । अत्र श्वश्रूश्च गुरोर्मरणे पक्षिण्यशौचं निर्गुणजामातृविषयं मित्रे
च स्वगृहे मृते पक्षिणी । गुरुरत्र उपनीय किंचिद्वेदाध्यापकः । अनुपनीयैकशास्त्राध्यापकश्च तादृशगुरोः पत्नी गुर्वङ्गना तयोर्मृतयोः पक्षिणी ।
जाबालः । समानोदकानां त्र्यहंगोत्रजानामहः स्मृतं । मातृबंधौ गुरौ मित्रे मंडलाधिपतौ तथा । गुरुर्वात्र वेदांगाध्यापकः । मातृबंधवाः

परिभाषिताः । मातुःपितृष्वसुः पुत्रा मातुर्मातुःस्वसुःसुताः । मातृमातुलपुत्राश्चविज्ञेयामातृबांधवाः ॥ तेषुमृतेष्वेकाहः । मंडलाधिपतौ
 राजनिमृतेएकाहः । बोधायनः । त्रिरात्रमहोरात्रमेकरात्रमिति कुर्वीत । आचार्योपाध्यायतत्पुत्रेषु त्रिरात्रमृत्विजामपि । शिष्यसतीर्थ्य
 सत्रहं चारिषु त्रिरात्रमेकरात्रमिति कुर्वीत यथासंख्यमन्वयः । उपाध्यायोऽत्रयत्किंचिदध्यापकः । ऋत्विजांचेति सतम्यर्थे पृथी । ऋत्विक्षु
 मृतेष्वित्यर्थः । एतच्च यजमानगृहएवमृतेषु त्रिरात्रं यजमानम्यज्ञेयम् । शिष्येऽपि गुरुकुलमृते त्रिरात्रं । सतीर्थः समानगुरुकः ।
 सत्रहं चारीसंमानाचार्यः । एकरात्रपदमुभयत्र दिनमात्रं रात्रिमात्रं चालक्षयति । शुष्येदित्यनुवृत्तौ विष्णुः । आचार्य्येमा
 तामहेऽतीते त्रिरात्रेण । अनौरसेषु पुत्रेषु जातेषु चमृतेषु च । परंपूर्वासु भार्यासु सूतासु चमृतासु च ॥ आचार्य्यपत्नीपुत्रोपाध्यायमातुलश्च
 शुरश्च श्वश्चाशुषसहाध्यायि शिष्येषु चैकरात्रेण स्वं देशराजनिच । अनौरसेषु औरसं वर्जायेत्वा एकादशविधपुत्रेषु जातेषु मृतेषु च त्रिरात्रं
 परंपूर्वासु पूर्वपरिगृहीतासु भार्यासु त्रिरात्रं । अत्र यद्यपि इदं त्रिरात्राभिधानं त्रैवर्णिकविषयमिति रत्नाकरशुद्धिविश्वयोर्व्याख्यानंतथापि वि
 शेषानां भिधानात् सर्ववर्णविषयतया सर्वप्रामाणिकानुमतत्वाच्चातुर्वर्ण्यतासाधारणमेव विज्ञेयं । हारलतादिष्वपि विशेषोक्तः । आचार्य्य
 शब्दः पत्नीपुत्रयोर्विशेषणम् । उपाध्यायो यत्किंचिदध्यापकः । मातुलादयः प्रसिद्धाः । सहाध्यायिवेदैकदेशसहाध्येतासंपूर्णवेदे सहा
 ध्यायिनिवृत्ताध्यायिनश्च । शिष्योऽन्योपनीतो वेदं सांगमध्यापितः । स्वदेशराजः स्वकर्मस्थः । एतेषु मृतेषु एकरात्रं मातुलोऽत्र
 मातृवैमात्रेयः । मातुःसोदरेपक्षिणी । मातुलादिषु स्वगृहमृतेषु त्रिरात्रं । तथाच प्रचेताः मातृष्वसृमातुलयोः श्वश्च शुरयोर्गुरोः ऋ

त्विजिचोपरतेत्रिरात्रम् । याज्ञवल्क्यः । अनोरसेषुपुत्रेषुभार्यास्वन्यगतासुच । निवासरानिप्रेतेतदहःशुद्धिकारणम् ॥ अनो
 रसाःपुत्राःअसवर्णाःभार्याश्चासवर्णाःसवर्णेषुपुत्रेषुसवर्णभार्यासुचत्रिरात्रम् । तथाचशंखः । अनोरसेषुपुत्रेषुभार्यास्वन्यगतास्व
 पि । परपूर्वासुचस्त्रीषुत्रिरात्राच्छुद्धिरिष्यते ॥ अत्रभार्यास्वन्यगतासुत्रिरात्रंनजातीयोत्कृष्टजातीयपुरुषांतरगासुमृतासुप्रसूतासुच
 विज्ञेयम् । अपकृष्टजातीयगमनेमहापातकित्वादशौचाभावादितिहारलता । एवमेवमिताक्षरापि । तथाचशंखलिखितौ । अन्यपूर्वा
 सुभार्यासुकृतकेषुसुतेषुच । नानध्यायोनोदकक्रिया । अत्रअन्यपूर्वाभार्यासतीपुनरधमजातीयगाकृतकःपुत्रोऽशास्त्रीयःकल्पितस्तयो
 मृतयोर्नाशोचनोदकक्रियाइतिरत्नाकरः । ब्रह्मपुराणे । आदावन्यस्यदत्तायांकुत्रचित्पुत्रयोर्द्वयोः । पितुर्यत्रत्रिरात्रस्यादेकंतत्रस
 पिंडनम् ॥ एकामाताद्वयोर्यत्रपितरौद्वौचकुत्रचित् । तयोः स्यात्सूतिकादैक्यंमृतकाद्वापरस्परम् । अस्यार्थः । आदौप्रथममन्येन
 विव्रदितातेनैवजन्तपुत्रायदाअन्यमाश्रितातेनापिजनितापुत्रोभवतितदाद्वयोरपिपुत्रयोर्मरणेप्रसवेचद्वितीयपितुस्त्रिरात्रम् । एवंविधेच
 विषयेतत्सर्पिडानामेकरात्रम् । एकामाताइत्यादि एकमातृकभिन्नपितृकयोःपुत्रयोर्मध्येएकस्यप्रसवेमरणेचेतरस्यमातृजात्युक्तमशौ
 चम् । परपूर्वास्वन्यगतासुचभार्यासुअनोरसेषुपुत्रेषुचयत्प्रतियोगिकभार्यात्वयत्प्रतियोगिकंपुत्रत्वंतस्यैवव्याहाराशौचम् । भार्यापुत्रशब्दयोः
 संबंधिशब्दत्वात्सर्पिडानांत्वशौचाभावः । अतएवमिताक्षरायांप्रजापतिः । अन्याश्रितेषुदारेषुपरपत्नीसुतेषुच । गोत्रिणः स्नानशुद्धाःस्यु
 स्त्रिरात्रेणैवतत्पिता ॥ तदयंसमस्तप्रकरणार्थः । सर्पिडमरणेदशरात्रम् । अष्टमपुरुषादारभ्यदशमपुरुषंयवत्सकुल्यमरणेत्रिरात्रंतदूर्ध्वज्ञा
 यमाननामजन्मपरंपराकेज्ञातिमरणेपक्षिणी । अज्ञायमाननामजन्मपरंपराकेअस्मद्गोत्रजइत्येवमाकारमात्रज्ञानगोचरमृतेस्नानमात्रं । आचा

य्यमरणेतत्संस्कारकतुःशिष्यस्यदशरात्रम् । यदि संस्कारं न करोति तदा शिष्यस्य त्रिरात्रम् । आचार्य्यपत्नीमरणे आचार्य्यपुत्रमरणे च गुरुकुलस्थितस्य शिष्यस्य त्रिरात्रम् । गृहस्थित शिष्यस्य तयोर्मरणे एकरात्रम् । उपनीय किंचिद्वेदाध्यापकेऽनुपनीयसंपूर्णवेदाध्यापके च गुरौ मृते पक्षिणी । तथा विधगुरुपत्न्यां च मृतायां पक्षिणी । यत्किंचिदध्यापके उपाध्याये मृते एकरात्रम् । उपाध्यायपत्न्यां च मृतायामेकरात्रम् । उपाध्यायपुत्रे च मृते एकं दिनमात्रं रात्रिमात्रं वा । आचार्य्यगृहस्थित शिष्यमरणे आचार्य्यस्य त्रिरात्रम् । उपनीयवेदैकदेशमध्यापितस्यानुपनीयसंपूर्णशास्त्रमध्यापितस्य एकाहोरात्रं । वेदसहाध्यायिनि मृते इतरस्य पक्षिणी । यत्किंचित्पाठसहाध्यायिनि मृते एकरात्रं ॥ समानब्रह्मचर्य्ये एकस्मादधीयाने मृते इतरस्य एकरात्रं समानब्रह्मचर्य्ये भिन्नाद्गुरोरधीयानेऽपरस्य एकं दिनमात्रं रात्रिमात्रं वा । संनिधिवासिनि मित्रे स्वगृहमृते गृहस्थस्य त्रिरात्रं । अन्यस्मिन् मित्रे स्वगृहमृते पक्षिणी । अन्यत्र मृते मिते एकरात्रं । श्रोत्रिये स्वगृहमृते गृहस्थस्य त्रिरात्रं । अश्रोत्रिये गृहमृते एकरात्रं । एकग्रामे श्रोत्रिये मृते ग्रामवासिनामेकरात्रं । यजमानस्य स्वगृहे मृते ऋत्विजि त्रिरात्रं । अन्यत्र मृते एकरात्रं । सदायां ज्येयजमाने मृते याजकस्य त्रिरात्रं । मातामहे मृते दौहित्रस्य त्रिरात्रं । मातामह्यां मृतायां पक्षिणी । मातुले मातृष्वश्वे मातुलपुत्रे दौहित्रे भागिन्ये च मृते पक्षिणी । भगिन्यां मातुलान्यां मातृष्वश्वे च मृतायां पक्षिणी । मातुले वैमात्रे ये मातुःपैतृष्वश्वे मातुर्मातृष्वश्वे मातुर्मातुलपुत्रे श्वशुरे श्वश्रुवाद्या लोके च मृते एकरात्रं । निर्गुणजामातुः श्वश्रूश्च शुरमरणे पक्षिणी । स्वगृहमृते मातुलेश्वशुरे गुरौ स्वगृहमृतायां मातृष्वश्वे च त्रिरात्रं । स्वतंत्रे राजनि स्वकर्मस्थे मृते एकाहोरात्रं प्रजानाम् । अस्वकर्मस्थे राजनि मृते एकं दिनमात्रं रात्रिमात्रं वा । क्षेत्रजादिष्वेकादशपुत्रेषु जातेषु मृतेषु त्रमातापित्रोस्त्रिरात्रं । क्षेत्रजादीनामपि मातापितृमरणे त्रिरात्रं । परपूर्वासु अन्यगतासु च भार्यासु मृतासु प्रसूता

सुचत्रिरात्रं । एकमातृकयोर्भिन्नपितृकयोर्भ्रात्रोः परस्परं जननमरणयोः स्वमातृजात्युक्तसंपूर्णाशौचं तयोर्मरणे प्रसवे चापितुस्त्रिरात्रं । तत्सर्पिडानां तयोर्मरणे एकरात्रमशौचं भवति । हीनवर्णगामिनीषु भार्यासु त्वशौचाभावः । अथ निर्हाराद्यशौचं । अंगिराः । यः कश्चिन्निर्हरे त्प्रेतमसर्पिडः कथंचन ॥ स्नात्वा सवेळः स्पृष्ट्वाग्निं तस्मिन्नेवाहिं शुष्यति । निर्हरेद्वह्निं येत् । इदं च धर्मबुद्ध्यानाथप्रेतवह्नेशौचं । पराशरः । अनाथब्राह्मणप्रेतये हरंति द्विजातयः । पदे पदे यज्ञफलमानुपूर्व्यामुवांति ते । न तेषामशुभं किंचित्पापं वा शुभकर्मणां । जलावगाहनात्तेषां सद्यः शौचं विधीयते । प्रेतसंस्पर्शसंस्कारैर्ब्राह्मणो नैव दुष्यति । वोढाचाप्यग्निं दाता च सद्यः स्नात्वा शुचिर्भवेत् । संस्कारोऽत्र प्रेतप्रसाधः । अग्निदानस्य पृथगुपादानात् । पैठीनसिः । असंबन्धिद्विजान्वदित्वा च सद्यः शौचम् । संबन्धे त्रिरात्रं सद्यः शौचं धर्मबुद्ध्या दाहादौ संबन्धे सति त्रिरात्रं । मातुलमातृपुत्रेणादीनां येषां मरणे अशौचत्वमुक्तं तेषां दाहादौ त्रिरात्रमशौचं । तंच मातुलादयो व्यवस्थायां लिखति मनुः । अनुगम्येच्छया प्रेतं ज्ञातिमज्ञातिमेव च । स्नात्वा सवेळः स्पृष्ट्वाग्निं घृतं प्राश्य विशुष्यति ॥ ज्ञायनुगमने अग्निस्पर्शघृतप्राशनमात्रमपि कंविधीयते । अशौचंतु यथोक्तमेव । कूर्मपुराणे । अमर्पिडं द्विजं प्रेतं विप्रो निर्हृत्य बंधुवत् । अश्विन्वाचसहेषित्वा दशरात्रेण शुष्यति ॥ यद्यत्र नास्ति तेषां त्रिरात्रेण ततः शुचिः । अनदन्नन्नमह्नैर्वनवेत्तस्मिन् गृहे वसेत् ॥ सोदरेष्वेतदेव स्यान्मातुरासेषु बंधुषु । निर्हृतेति निर्हाराद्युपलक्षणं वाक्यान्तरे वदनादावपितुल्याशौचविधानात् । गृहवासाभावे तदन्नभोजने यथा त्रिरात्रं तथा भोजनाभावे तद्गृहवासेऽपि त्रिरात्रंतुल्यं यायात् । एतच्च सर्वनिर्हरणद्यशौचं ब्राह्मणनिर्हरणादौ ब्राह्मणस्यैव । अन्यत्र विशेषो वक्ष्यते । कुराणे । यस्तैः सदाशनं कुर्याच्छयनादीनि चैव हि । बांधवो वा परो वापि स दशाहेन शुष्यति ॥ आदिपदमालिङ्गनां गं संवाहनादिपरं ॥ दशाहं । पलक्षणं ॥ तदाशौचापगमेन शुष्य

तीत्यर्थः । तथा यस्तेषामन्नमश्रातिसकृदेवापिकामतः । तदशौचेनिवृत्तेसौस्नानंकृत्वाविशुध्यति ॥ तेषांब्राह्मणादीनामशौचेयः सकृदपि
 कामतोषुद्विपूर्वमश्नातिसयजातीयाशौचात्रभुंक्तेसतजातीयाशौचापगमेशुध्यति । शोपेचस्नानं । प्रमादतस्तुभोजनेकृतेनदोषः । दुर्भिक्षे
 द्विपूर्वकेभोजनेनिशेषमाह । यावत्तदन्नमश्रातिदुर्भिक्षोपहतो नरः । तावंत्यहान्यशौचंस्यात्प्रायश्चित्तंततश्चरेत् ॥ प्रायश्चित्तंचात्रत्रिरा
 त्रंदुग्धपानमात्ररूपं । तथाचांगिराः । ब्रह्मक्षत्रविंशांभुक्त्वानदोषोस्त्यग्निहोत्रिणां ॥ सूतकेशावआशौचेचास्थिसंचयनात्परम् ॥
 अन्नसत्रप्रवृत्तानामाममन्नमगार्हितं । भुक्त्वापक्त्वान्नमेतेपांत्रिरात्रंतुपयःपिबेत् ॥ ब्राह्मणादीनांत्रयाणामग्निहोत्रिणांसूतकेशिद्वान्नमोजने
 दोषाभावः । मरणाशौचेत्वस्थिसंचयानंतरंतात्सिद्धान्नभोजनेदोषाभावः । अनग्निनामन्नसत्रप्रवृत्तानानियमपूर्वकंप्रात्यहिकान्नदा
 यकानामामन्नेदोषाभावः । सिद्धान्नेषुभुक्तदोषएव ॥ तत्रत्रिरात्रंदुग्धमात्रपानंप्रायश्चित्तं । पयःपदंदुग्धपरमितिहारलता । अशौचंतुत
 त्जात्युक्तमेवाशौचात्रभोजनेवांक्यातराक्तं । कूर्मपुराणे । दशाहेनशवस्पर्शोऽसर्पिडस्तुविशुध्यति । यदिनिर्दहतिप्रेतंप्रलोभाक्रां
 तचेतनः । दशाहेनद्विजःशुद्ध्येद्वादशाहेनभूमिपः । अर्द्धमासेनवैश्यस्तुशूद्रमासेनशुद्ध्यति ॥ यद्रात्रेणाथवाशुद्धिस्त्रिरात्रेणाथवा
 पुनः ॥ अत्रचषट्त्रयमशौचमापत्कालेमूलेनदाहेकृतेअत्यन्तापत्कालेदाहेकृतेत्रिरात्रमिति विभागः । मनुः । अवरश्चेद्रवर्णमवरंवाव
 रोयादि । अशौचेसरूपशोक्त्वेहातस्याशौचेनशुद्ध्यति ॥ अवरोहीनजातिः ॥ वरः स्रक्कृष्टजातिः । सयदिस्पृशेद्दहनार्थेनस्यंशवस्य
 यजातीयः शवस्तजात्युक्तेनाशौचनाशौचेकालेनशुद्ध्यतीत्यर्थः । पराशरः । प्रेतीभूतंतुयः शूद्रंब्राह्मणोज्ञानदुर्बलः । अनुमच्छेत्री
 यमानीत्रिरात्रमंशुचिर्भवेत् ॥ याज्ञवल्क्यः । ब्राह्मणेनानुमंतव्योनतुशूद्रकथंचन । अनुगम्याभिसिन्नात्वाऽग्निस्पृष्टावृतभुक्छुचिः ॥

[illegible]

शुद्धि-

119611

विशुध्यति ॥ सचैलस्नानमन्येषामकृतेऽप्यस्थिसंदये । कृतेतुकेवलंस्नानंक्षत्रविद्विशूद्रजन्मनाम् ॥ अस्थिसंचयनादूर्ध्वमहोरात्रेणशुध्यति । अनस्थिसंचितेशूद्रेब्राह्मणोऽस्तिचेज्जडः ॥ ततःस्नातःसचैलस्तुशुद्ध्येतुं दिवसेस्त्रिभिः ॥ सचैलस्नानमित्यादिनाऽकृतेऽप्यस्थिसंचये ॥ अन्येषांक्षत्रियादीनांशूद्रेमृतेऽश्रुपातनेसचैलस्नानमुक्तंततःतद्दृढगमनाभावापक्षेऽन्यथाद्वयहःक्षत्रविशोः । एकाहः शूद्रस्यपूर्वोक्तः । कूर्मपुराणे । अस्थिसंचयनादवांगेकाहःक्षत्रवैश्ययोः । अन्यथाचेवसज्योतिर्ब्राह्मणेस्नानमेवच ॥ इदमेकाहविधानं दुणवत्क्षत्रवैश्ययोः ॥ मृतयोरश्रुपातैर्नविप्रस्यगुणहीनयोः ॥ तयोर्मरणेअश्रुपातनेद्वितीयेऽहनिपूर्णेऽंध्यापर्यंतेनब्राह्मणः शुध्यति । अस्थिसंचयादित्यादिवाक्येनपूर्वोक्तेन । अन्यथेतिअस्थिसंचयनेकृतेसज्योतिर्यदिवाऽश्रुपातनंतदादिनांतेनयदिरात्रोतदारात्र्यंतेनशुद्धिरित्यर्थः । शुद्ध्येदित्यनुवृत्तौ विष्णुः । सर्वस्यैवप्रेतस्यबांधवैः सदाश्रुपातेकृतेस्नानेनाकृतेऽस्थिसंचयनेसचैलस्नानेनाचमनेनचविप्रस्यशुद्धिः । इदंतद्दृढगमनाभावपक्षेज्ञेयम् । तदयंप्रकरणार्थः । असर्पिडेमृतेब्राह्मणेतद्दृढगत्वातद्वंधुभिः सदाश्रुपातमस्थिसंचयनात्पूर्वकृत्वासचैलस्नानेनाचमनेनचशुद्धिर्ब्राह्मणस्य अस्थिसंचयनानंतरंस्नानमात्रेण । क्षत्रियेमृतेऽस्थिसंचयनात्पूर्वरोदनेविप्रस्यद्व्यहनेवैश्येऽपिद्व्यहने । अस्थिसंचयनादूर्ध्वक्षत्रियेवैश्येचदिनमात्रंरात्रिमात्रंवा । शूद्रेमृतेऽस्थिसंचयात्पूर्वरोदने विप्रस्यात्रात्रं । अस्थिसंचयेएकाहोरात्रं । क्षत्रियेवैश्येमृतेऽस्थिसंचयात्पूर्वक्षत्रियेवैश्ययोरश्रुपातेसचैलस्नानम् । आर्यसंचयनंतरंस्नानमात्रं । शूद्रेमृतेक्षत्रियेवैश्ययोरस्थिसंचयनात्पूर्वद्व्यहने । तदनंतरंदिनमात्रेणरात्रिमात्रेणवा । शूद्रेमृतेशूद्रस्याश्रुपातेऽस्थिसंचयनात्पूर्वमेकाहने । तदनंतरंसचैलस्नानेन । यदितुमृतगृहगमनंकृत्वेवाश्रुपातयतितदासर्वस्मिन्वर्णेष्वप्यस्थिसंचयात्पूर्वसचैलस्नानेन । तदनंतरंस्नानमात्रेणशुद्धिः । इतिनिर्द्धारद्यशोचं । अथानशोचिनः । तत्रप्रचेताः । कारवः शिल्पिनो

वेद्यादासीदासास्तथैवच । राजानोराजभृत्याश्चसद्यःशौचाःप्रकार्तिताः । कारवः शूर्पकारादयः । शिल्पिनश्चित्रकाररजकादयः । वैद्याश्चिकि
 त्सकाः । दासीदासाःकर्मकराः । राजानोभूपतयः । राजसेवकाः । एतेसद्यःशौचाःसद्यस्तक्षणादेवशौचंशुद्धियेषांएवंभूताभवन्ति । एतेषा
 मशौचंनभवत्येवेत्यर्थः । अरिसःप्रकरणेरुद्यःशौचशब्देनाशौचाभावएवोक्तइति । शुद्धिर्बिबरत्नाकरौ । अयंचाशौचाभावः कारुप्रभृती
 नाप्रतिनियतएवस्वशिल्पादौकार्यैरुपपद्यत्वंप्रतिषेधरूपोज्ञातव्यः । न तु सर्वेषुदानश्राद्धादिधर्मकृत्येष्वशौचाभावः । तथाचविष्णुः । अ
 शौचंनराज्ञंराजकर्मणिन व्रतिनांव्रतेनसत्रिणांसत्रेनकारुणांस्वकर्मणिनराज्ञामाज्ञाकारिणानंदेवप्रतिष्ठाविवाहयोः । पूर्वसंभृतयोः व्रति
 नाभ्यारब्धव्रतानांसत्रिणांदानेकृतसंकल्पानांदेवप्रतिष्ठाविवाहयोः पूर्वसंभृतयोः प्रारब्धयोः । एवंचकर्मविशेषेअशौचाभावविधेरन्यत्रसं
 ध्यावंदनादिकादृष्टकर्मणिरवस्वजात्युक्तमेषामशौचमवातिष्ठते । छंदोगपरिशिष्टेकात्यायनः । नत्यजेत्सूतकेकर्मब्रह्मचारीस्वयंक
 चित् । नदीक्षणात्परंयज्ञनेकृच्छ्रादितपश्चरन् । पितर्यपिमृतेनैषांदोषोभवातिकर्हिचित् । अशौचंकर्मणोन्तेस्यान्नयहंवाब्रह्मचा
 रिणं । सूतकमितिमृतकस्याप्युपलक्षणं । ब्रह्मचारीसूतकेअशौचेस्वकर्मब्रह्मचर्याश्रमविहितंनत्यजेत् । यज्ञेदीक्षणात्परंदीक्षणीयेष्टेन
 तरमशौचेसतिस्वकंकर्मनत्यजेत् । याज्ञिकः दीक्षणात्पूर्वत्वशौचेवृत्तेयज्ञेप्यशौचमवातिष्ठतएवेत्यर्थः । तपस्वीकृच्छ्रादितपश्चर
 न्स्वकंकर्मनत्यजेत् । एतदप्यशौचाभावविधानंतत्तत्कर्मविषयमेवकर्मन्तरेत्वशौचमेव । एषांकर्मणोन्तेब्रह्मचर्यदीक्षात्तपो
 रूपस्यान्तेअवसानेस्वजात्युक्तमशौचंभवाति । ब्रह्मचारिणःपुनःपित्रोरपिमरणेव्रतचर्यावसानेअहमेवाशौचंभवाति । यदाह
 मनुः । आदिष्टो नोदकंकुर्यादाव्रतस्यासमापनात् । समाप्तेतूदकंकुर्यात्त्रिरात्रमशौचंभवेत् ॥ आदिष्टमादेशोगुरोर्मादिवासुषु

प्याइत्यादिकोअस्यास्तोत्यादिब्रह्मचारी । ब्रह्मपुराणे । गृहीतमधुपकंस्ययजमा । ऋक्विजः । पश्चादशौचपातीतेनभवोदेति
 निश्चयः ॥ एवंचमधुपकं ग्रहणात्पूर्वमशौचोपनिपाते अशौचंभवत्येवेत्यर्थः । तथा । गृहीतनियमस्यापिनस्यादन्यस्यकस्य
 चित् । निमंत्रितेषुविप्रेषुप्रारब्धेऽथार्द्धकर्मणि ॥ तथा । नैष्ठिकस्याथवान्यस्यभिक्षार्थप्रस्थितस्यच । वानप्रस्थस्यवान्यत्रसा
 धिकारस्यसर्वदा ॥ प्रतिग्रहाधिकाराच्चनिवृत्तस्यनविद्यते । नैष्ठिकस्य नैष्ठिकब्रह्मचारिणः यावज्जीवब्रह्मचारिणः । अन्यस्यचतुर्था
 श्रमिणःअश्मेचिभिक्षाग्रहणेदोषाभावः । उपकुर्वाणस्यतुब्रह्मचारिणोगृहस्थस्यचाशौचिभिक्षाग्रहणेदोषः । वानप्रस्थस्यअन्यत्रव
 नादयत्रग्रामेसाधिकारस्यभिक्षाधिकारिणोऽशौचिभिक्षाग्रहणेदोषाभावः । अन्यस्यापि सर्वप्रतिग्रहनिवृत्तस्यभिक्षामात्रवृत्तेरशौ
 चिभिक्षाग्रहणेदोषाभावः । जाबालः । ब्रह्मचारिणिभूपेच यतौशिल्पिनिदीक्षिते । यज्ञेविवाहेसत्रेचसूतकंनकदाचन ।
 अत्रयतेःसंन्यासिनएवात्यन्तमशौचाभावः । अन्येषांकालविशेषकार्यविशेषेचाशौचाभावोवाक्यान्तरात् । ब्रह्मपुराणे । अपिदात्
 गृहीत्रोश्चसूतकेमृतके तथा । अविज्ञाते नदोषःस्याच्छाब्दादिषुकदाचन ॥ विज्ञातेभोक्तुरेवस्यात्प्रायश्चित्तादिकं क्रमात् ।
 विज्ञातेऽशौचं सतियोभुंकेतस्यभोक्तुःप्रायश्चित्तमित्यर्थः । तथा । भोजनाद्धेतुसंभुक्तेविप्रेर्दातुर्विपद्यते । यदाकश्चित्तदो
 षच्छिष्टशेषंत्यक्त्वासमाहिताः ॥ आचम्यपरकीयेनजलेनशुचयोद्विजाः । विप्रेःभोजनाद्धेतुसंभुक्तेसतिदातुःकश्चिद्विपद्यतेप्रियेत
 तदभुक्तशेषंत्यक्त्वाद्विजाः परकीयेनजलेनाचम्यशुचयोभवन्तीत्यर्थः । विपत्तेरुपलक्षणतयाप्रसवेप्येवंज्ञेयम् । तथा ।
 विवाहयज्ञयोर्मध्येसूतकेसतिचांतरा । शेषमंत्रपरैर्देद्यादातृन्भोक्तृश्च न स्पृशेत् ॥ परैर्देयादिति विवाहेयज्ञेचप्रवर्तमानेमध्ये

मृतके मृतके च पतिते. शेषमन्नमपरः परद्वारादापयेत् । एवं सति दातृन् भोक्तृन् न स्पृशेदोषशतिशेषः । तथा । दानैर्विवाहे यज्ञे च सं-
 ग्रामे देशविषुवे । आपद्यपि च कष्टायांसद्यः शौचं विधीयते ॥ दानेतुल्यपुरुषदानादौ । विवाहे चारव्ये देशविषुवेऽष्टभङ्गे चाशौचाभावः । संग्रामे
 मृतस्यान्त्येषांसद्यः शौचं भवति । कष्टाया मापदिग्रासाभावेन प्राणनाशे संभाव्यमाने प्रतिग्रहे कर्तव्ये मृतकं न भवतीत्यर्थः । यमः । दैवे भये
 समुत्पन्ने प्रधानांगे विनाशिते । पूर्वसंकल्पिते चार्थे तस्मिन्नाशौचमिष्यते ॥ दैवे भये दुर्भिक्षोपसर्गमरणादौ जाते प्रधानांगे नृपतौ परबलेन
 न॥ शिते राशौ पंप्रवेसत्यशौचं स्वस्वजात्युक्तं न भवतीत्यर्थः । पूर्वसंलिप्तं यत्किंचित्पुष्करिण्यादि धर्मकार्यमशौचात् पूर्वमारब्धं तत्र
 सर्वत्र जनने मरणे सत्यशौचं न भवतीत्यर्थः । अत्र च समस्त एव प्रकरणे तत्कार्यविशेषे एवाशौचाभावो न सर्वकार्ये अशौचाभाव इत्यवधात्
 व्यम् ॥ इति रुद्रधरकृतौ शुद्धिविवेके जन्ममरणयोः शुद्धिपरिच्छेदः ॥ अथाधिकारिणः । तत्र मरीचिः मृते पितरि पुत्रेण क्रियाः
 कार्याः प्रयत्नतः । बहवः संयुर्यदा पुत्राः पितुरेकत्र वासिनः ॥ सर्वेषां तु मृतं कृत्वा ज्येष्ठेनैकेन यत्कृतम् । द्रव्येण चाविभक्तेन सर्वैरेव कृतं भवेत् ॥
 पुत्रेण द्वादशविधपुत्रेण । तत्रापि ज्येष्ठस्य प्रशंसा । यदितु तस्य क्षतादिनाऽनधिकारस्तद्धानियतकालकर्तव्येषु प्रेतश्राद्धेषु कनिष्ठस्याप्यधि-
 कांः । तत्राप्यौरसस्य मुख्यतयाधिकारः । तदभावे पुत्रिका पुत्रस्य तयो रभावे क्षेत्रजादीनामाधिकारः । पूर्वपूर्वाभावे उत्तरोत्तराणां । तथा च
 मनुः । आज्यं विना यथा तैलं सद्भिः प्रतिनिधिः स्मृतः । तथैकादशपुत्रास्तु पुत्रिकोरसयोर्विना । पुत्रलक्षणमग्रे वक्ष्यते । लघुहारीतः ।
 सापिण्डी करणं यावत्प्रेतश्राद्धानि षोडश । पृथङ् नैव सुताः कुर्युः पृथङ् द्रव्यमपि क्वचित् ॥ छन्दोगपरिशिष्टे कात्यायनः ।
 पितामहः पितुः पश्चात्पंचवं यद्विगच्छति । पौत्रेणैकादशादिकर्तव्यं श्राद्धं षोडशम् ॥ नैतत्पौत्रेण कर्तव्यं पुत्रवांश्चेत्पितामहः ।

विष्णुपुराणे । पुत्रः प्रोत्रः प्रपौत्रो वा तद्वद्वा भ्रातृसंततिः । सर्पिण्डसंततिश्चापि क्रियाद्वानृपजायते ॥ एषामभावे सर्वेषां समानोदकसंततिः । मातृ
पक्षस्य पिण्डेन संबन्धो योजनेन च ॥ भ्रातृसंततिरित्यत्र भ्राता च तत्संततिश्चेति द्रष्टव्यम् । मातृपक्षस्य पिण्डेन संबन्धो मातृसर्पिण्डमातृपक्षस्य जले
न संबन्धो मातृपक्षसमानोदक इत्यर्थः । कुलद्वये पिचोच्छिन्नैस्त्रीभिः कार्या क्रियानृप । संघातान्तर्गतैर्वापि कार्या प्रेतस्य सत्क्रिया ॥ उच्छिन्नबन्धु
रिक्थाद्वाकारयेद्वनीपतिः । स्त्रीभिरिति ॥ यथा विध्यपरिगृहीताभिः संघातान्तर्गतैरिति विदेशं प्रास्थितानाम् । सार्थान्तर्गतैरित्यर्थः । उच्छिन्ना
बन्धवो यस्य स उच्छिन्नबन्धुस्तस्य रिक्थाद्धनात् । ल्यब्लोपे पंचमी । तेन सर्वबन्धुहीनस्य धर्मप्रदायकस्मोचेत् तद्वारा तदोर्ध्वदैहिकं कारये
दित्यर्थः । तथा । पूर्वाः क्रिया मध्यमाश्च तथा चैवोत्तराः स्मृताः । त्रिप्रकाराः क्रियाश्चेतास्तासां भेदान् शृणुष्व मे ॥ आदाहो द्वार्यायुधादिस्पर्शाद्य
न्ताश्चयाः क्रियास्ताः पूर्वामध्यमामासिमास्येकोद्दिष्टसंज्ञकाः । प्रेते पितृत्वमापन्ने सपिण्डीकरणादनु । क्रियन्तेयाः क्रियाः प्रोत्रोः प्रोच्यन्ते तानृ
पोत्तराः । तत्र विभागमाह स एव । पितृमातृसर्पिण्डैस्तु समानसलिलेस्तथा ॥ संघातान्तर्गतैर्वापि राज्ञा वा धनद्वारिणा ॥ पूर्वाः क्रियास्तु कर्तव्याः
पुत्राद्यैरेवोत्तराः । दौहित्रैर्वानरश्रेष्ठकार्यास्तत्तन्यैस्तथा । मृताहनि च कर्तव्याः स्त्रीणाम्युत्तराः क्रियाः । प्रतिसंवत्सरं यावदेकोद्दिष्टविधा
नतः ॥ अत्र पितृमातृसर्पिण्डादयः पूर्वाः क्रिया कुयुनोत्तरां मध्यमक्रिया त्वेषामनियमः पुत्राद्याभ्रातृसंततिपर्यन्ता एवोत्तरक्रियायामधिकारिणः
दौहित्रैरिति पुत्रिका पुत्रविषयकमिति कल्पतरुः । गोतमः । पुत्राभावे सपिण्डा मातृसर्पिण्डाः शिष्यावा दद्युः । तदभावेऋत्विगाचार्याः । एतच्च
भ्रात्राद्यभावे सति द्रष्टव्यं । तथा च प्रचेताः । पुत्रो भ्राता पिता वापि मातुलो गुरुदेव च । एते पिण्डप्रदाज्ञेयाः सगोत्राश्चैव बान्धवाः ॥ भ्रातेत्यविशेषोप
धानात् कानिश्चमत्र विवक्षितम् । तत्पत्न्यभावे कानिश्च भ्रातराधिकारः । तदभावेऽप्येष्टय तदभावे पितुः । यत्तु । न पुत्रस्य पिता दद्यान्ननुजरय

तथाग्रजः ॥ इति छंदोग्यारिषिष्टवचनं तद्भातुसंभवेपितुरनाधिकारबोधकं कनिष्ठभातुसंभवेज्येष्ठभातुरनाधिकारबोधकम् । शंसः । पितुः
 पुत्रेण कर्तव्यापिण्डदानोदकक्रिया । पुत्राभावेतुपत्नीरयात्पत्न्यभावेसहोदरः ॥ भार्यापिण्डं पतिर्देद्यात्पत्न्ये भार्यातथैव च । अश्रवादश्च
 सुर्पाचैव तदभावेसपिण्डकः ॥ अपुत्रायाः पत्न्याः पिण्डं पतिर्देद्यात् । यत्तु न जायायाः पतिर्देद्यादपुत्राया अपि किंचिदितिकात्यायनवचनं ॥ त
 द्दमरिणित्तिभार्याविषयं । तस्याभापि पूर्वपतिसद्भावे उत्तरस्यानाधिकारः । तदभावे त्वन्यगत्या उत्तरस्यैवाधिकारः । ब्रह्मपुराणे । न कदाचि
 त्स्वगोत्राय श्राद्धं कार्यमगोत्रजैः । असमाप्तव्रतस्यापि कर्तव्यं ब्रह्मचारिणः ॥ श्राद्धं तु मातापितृभिर्न तु तेषां करोतिसः । नित्यं गुरुकुटस्थस्य
 गुरुः स ब्रह्मचारिणः ॥ निरन्वये सपिण्डे तु मृते सति दयान्वितः । तदशौचं पुरातीर्त्वा कुर्यात्तत्पितृवत्क्रियाम् ॥ स्वगोत्रायेति स्वगोत्रं
 विद्यमानं यस्य स स्वगोत्रः । तेनायमर्थः । विद्यमानस्वगोत्रस्यासगोत्रेण मातृसपिण्डादिनाराज्ञा वा न श्राद्धं कार्यम् ॥ ब्रह्मचारिणोऽपि श्राद्धं
 पितृवत्कर्तव्यं । ब्रह्मचारिणां तु मातृपितृश्राद्धं न कर्तव्यं । अन्याभावे तु वाक्यान्तरेण दाहादिकर्तव्यम् । ब्रह्मचर्य्यसमाप्तौ त्र्यहाशौचं श्राद्धं
 च कर्तव्यम् । यदि तु ब्रह्मचारिणः सपिण्डोऽपि न भवति तदा पितृवत् । यथापितापुत्रस्य श्राद्धादिकं करोति तथाऽसपिण्डोऽपि गुरुरशौ
 चादिकं कृत्वा श्राद्धं कुर्यात् । तथा । त्रयाणामाश्रमाणां च कुर्याद्दाहादिकां क्रियां । यतः किञ्चिन्न कर्तव्यं न चान्येषां करोतिसः ॥
 तथा । भ्रातृभ्रातास्वयंचकेतद्भार्याचैत्रविद्यते ॥ तस्य भ्रातृसुतश्च क्रेयस्य नास्ति सहोदरः ॥ अत्र सहोदराभावे भ्रातृपुत्रस्याधिकारबो
 धनात् । बहुना मेकजातानां यद्येकः पुत्रवान् भवेत् । सर्वे ते नैव पुत्रेण पुत्रिणो मनुरब्रवीत् ॥ इति मनुवचनं पितृव्यादीनां पुत्रित्वातिदेश
 कं न तु भ्रातृपुत्रस्य पुत्रत्वातिदेशकमिति व्यक्तमेव प्रतीयते । अथवा पुत्रत्वाद्भातृपुत्रस्यैवाधिकारः स्यात् । यावद्वचनं हि वाचनिक

मिति न्यायाच्च पुत्रस्य पुत्रत्वातिदेशकं ननु वचनमित्यवसीयते । एवं चेतुल्यतया । वहीनाभेकपत्नीनामेकाचेत्पुत्रिणी
भवेत् । सर्वास्तेनैवपुत्रेणपुत्रिण्योमनुरब्रवीत् ॥ इत्यतिदेशेपिसत्यपिसपत्नीपुत्रेपत्युरेवाधिकारः । नचैवंपितृव्यानांसपत्नीमातु
श्चपुत्रित्वातिदेशेकिंफलमितिवाच्यम् । पुत्रित्वातिदेशेनपुत्राभनरकगमनाभावस्यसपत्नीमातुश्चपुत्रित्वेसपिण्डनसंभवस्यचकुलस्य
विद्यमानत्वात् । तथा । दत्तानां चाप्यदत्तानांकन्यानांकुरुतेपिता । चतुर्थेदनितास्तेषां कुर्वीरन्मुसमाहिताः ॥ दत्तानां वाग्द
त्तानामित्यर्थः । मातामहानांदौहित्राः कुर्वन्त्यहनिचापरे । तेपितेषांप्रकुर्वन्तिद्वितीयेदनि सर्वदा ॥ जामातुः शशुराश्चकुस्तेषांतेपिचसं
वतः । मित्राणांतदपत्यानां श्रोत्रियाणां गुरोस्तथा । भागिनेयसुतानांचसर्वेषांत्वपरेदनि । श्राद्धकार्यन्तुप्रथमंस्नात्वाकृत्वान
लक्रियां ॥ राज्ञिमृतेऽसापिण्डेतुनिरपत्येपुराहितः । मंत्रीवातदशौचंतुपुगचीर्त्वाकरोतिसः । अत्रदौहित्रजामातृप्रभृतीनांसपि
ढाभावेऽधिकारः । तेषांचद्वितीयादे । श्राद्धविधानंचास्थिसंचयश्राद्धपरंआद्यश्राद्धंतुचतुर्थदिनएवकर्तव्यं संबन्धेसतित्रिरात्रमि
तिदाहादिकरणेत्रिरात्रशौचाभिधानात् । दाहाद्यकरणेतुयथोक्तस्वस्वाशौचापगमेदौहित्रादिभिसद्यश्राद्धकार्यम् । तथा । ब्राह्म
णस्त्वन्यवर्णानांनकरोतिकदाचन । कामाहोभाद्रयान्मोहात्कृत्वातज्जातितांत्रजेत् ॥ पुत्राः कुर्वन्तिविप्रायक्षत्रविट्शूद्रयोःनयः । स
तादृशेभ्यः पुत्रेभ्योनकरोतिकदाचन ॥ स्वमाताकुरुतेतेषांतेपितस्याश्चकुर्वते ॥ तथा । ब्राह्मणेननकर्तव्यंशूद्रस्यत्वौर्द्धदैहिकं ॥ शूद्रे
णवात्राहणस्यविनापारशवात्कचित् ॥ पारशवस्तु ॥ यंत्राहणस्तुशूद्रायांकामादुत्पादयेत्सुतम् ॥ उद्यायांचाप्यनूद्यायांसवमारशवेम
तः ॥ शूद्रस्यत्वमूढभार्याजातस्यपुत्रस्य पितृश्राद्धेपौनर्भवत्वादाधिकारः । क्षतायांवाऽक्षतायांवापौनर्भवदतिवचनात् । तथा । अपुत्रा

शयनं भर्तुः पालयंती व्रतो स्थिता । पत्न्येव दद्यात्तापि षडङ्कुलमथ लभेत च ॥ अत्र च प्रकरणे । अपुत्रस्य च या पुत्री सापि पिण्डप्रदा भवेत्
 तस्यापि षडङ्कुलान्वा एका देवैः निःक्षिपेदित्यादि वाक्यानि पुत्राभावे दुहितुरधिकारवाधे कानीति तत्ताकरे व्यवस्थापितं । तच्च श्राद्धक
 ल्पसंस्मृतिसारकृतानां अनुमतं । ताभ्यां सिद्धवत्पुत्राभावे पत्न्यास्तदभावे स होदरस्येत्येवमेव लिखनात् । व्यवहारोऽपि तदुभयानुसारी ।
 अतो व्यवहारमनुरोधेन रत्नाकरा लिखितमप्युपेक्षितं । अत्र चापुत्रस्य च या पुत्रीत्यादि वाक्यानि सापिण्डाद्यभावे दुहितुरधिकारवाधकानीति व्यव
 स्थापयितव्यं । यत्र तु व्यवहारविरोधो नापतति तत्र यथा रत्नाकरमेव व्यवस्था । मार्कण्डेयपुराणे । स्त्रीणामप्येवमेवेतदेकोऽदिष्टमुदा
 हृतं । सपिंडीकरणं तासां पुत्राभावेन विद्यते ॥ प्रातिसंवत्सरं कार्यमेकोऽदिष्टं नरैः स्त्रियः । मृताहिनियथान्यायं नृणां यद्वदिहोदितं ॥ स्त्री
 णामप्येवमेवेति यादृशेन संबन्धेन पितृव्यत्वादिना पुरुषाणामेकादशाहादितादृशेन संबन्धेन पितृव्यपत्नीत्वादिना स्त्रीणामपि तत्कार्यमित्य
 र्थः । तदेवं प्रकरणार्थः । मृतस्य त्रीविधा क्रिया भवति । पूर्वामध्यमा उत्तरा चेति । तत्र दाहमारभ्या शौचांत्यावत् सपिण्डदानादिका क्रि
 या पूर्वोक्तक्रिया । अशौचापगमानंतरमेकादशाहादिसपिण्डनपर्यन्ता मध्यमा । तदूर्ध्वमेकोऽदिष्टरूपा उत्तरा । तत्र त्रयोदशविधानामपि पुत्रा
 णां त्रिविधा मुक्तियां स्वाधिकारः । तेषु चौरसः श्रेष्ठः । तदभावे पुत्रिकापुत्रः ततः पूर्वपूर्वाभावे उत्तरोत्तरोधिकारी । ते च औरसपुत्रि
 कापुत्रक्षेत्रजकानीनसहोदमृदोत्पन्नपौनर्भवापविद्धदत्तक्रीतकृत्रिमस्वयमुपगतपारशवाः । तत्र च विभक्तानामपि भक्तानां पुत्राणां मध्ये पूर्वा
 षां मध्यमायां च क्रियायां योग्यस्य ज्येष्ठस्यैवाधिकारः । ज्येष्ठस्य क्षतादिनाऽनधिकारे नियतसमयकर्तव्यत्वेकादशाहादिपुत्राणि ह्यस्याप्य
 धिकारः । उत्तरक्रियायां तु सर्वेषामधिकारः । पुत्राभावे पौत्रोधिकारी तदभावे प्रपौत्रः तदभावे पत्नी तदभावे स होदरः कनीयान् तदभावे

ज्येष्ठः तदभावेपितातदभावेभ्रातृपुत्रः तदभावेपूर्वक्रियायामध्यमाक्रियायांसपिण्डाधिकारः . तदभावेदुहिता तदभावेसकुल्याः तदभावेमातृसपिण्डाः तदभावेमातृसकुल्याः कुलद्वयाभावेमातरः तदभावेयथाकथंचित् परिगृहीताः स्त्रियः तदभावेएकसार्थप्रयाताः तदभावेराजोद्देशेनधनग्राहकोधिकारीपितृहीनोपौत्रप्रपौत्रौ सपुत्रयोरपिपितामहप्रपितामहयोः पार्वणे श्राद्धेऽधिकारिणौ । मृतस्यकन्याविवाहेकन्यादाताप्याभ्युदयिकेधिकारी । असमाप्तपद्वर्षस्यपूर्वक्रियामात्रं तत्रभ्रातृपित्रादयोधिकारिणः । असमाप्तद्विवर्षस्यपूर्वक्रियापित्रास्ति किन्तुभूमिनिस्वननमात्रं । स्त्रियाभापिद्विवर्षाभ्यन्तरेभूमिस्वननमात्रम् । तदूर्ध्वविवाहात्पूर्वपूर्वक्रियामात्रम् । तत्रपिताधिकारीतदभावेभ्रात्रादिः उद्यायाःत्रिविधासुक्रियासुपुत्रोधिकारी तदभावेपतिः तदभावेसपत्नीपुत्रः तदभावेसुपातदभावेपौत्रः तदभावेप्रपौत्राः तदभावेसपिण्डाः तदभावेसकुल्याः तदभावेपितृसपिण्डा इतिश्राद्धमंजरी । शूद्रस्यापारिणीतस्यद्विवर्षादूर्ध्वपूर्वक्रियामात्रम् तत्रभ्रात्रादिरधिकारी । परिणीतस्यत्रिविधाक्रियातत्रपुत्रादिरधिकारीपूर्ववत् । केचित्तुअसमाप्तपद्वर्षस्यत्रैवार्णकस्यस्त्रीशूद्रयोश्चापरिणीतयोस्त्रिविधापिक्रिया अनुग्रहादिनानत्वावश्यकृत्याहुर्गति । श्राद्धकल्पस्मृतिसारो । गुरुकुलस्थितस्यशिष्यस्यभ्रातृपित्राभावेगुरुरधिकारी गुरोरपिपुत्रपत्नीभ्रातृहीनस्यशिष्यःयजमानस्यान्याभावेऋत्विगिति ॥ अथानधिकारिणः ॥ तत्रयाज्ञवल्क्यः ॥ नब्रह्मचारिणःकुर्युरुदकंपतितानच । पाखण्ड्यमाश्रिताःस्तेनानव्रात्यानविकर्मिणः । गर्भभर्तृद्रुहश्चवसुराष्ट्रश्चदयोपितः । उदकशब्देनात्रप्रकरणेदाहादिकंमपिउक्ष्यतेसाहचर्यात् । पाखण्ड्येवेदप्रामाण्यास्वीकर्त्तास्तेनाअत्रब्राह्मणसुवर्णातिरिक्तविषयकचौर्यवृत्तयः ब्रह्मणसुवर्णहारिणःपतितत्वेनैवग्रहणात् । ब्रात्याःस्वस्वोपनयनकालेऽकृतोपनयनाः विकर्मिणःआलस्यादश्रद्धयाचस्वकर्मत्यागिनो

निन्दितकर्मकर्तारश्च सुराप्यइतिमद्यपायिकाः एतच्चैवार्णिकस्त्रीविषयं । एतेब्रह्मचारिप्रभृतयोऽन्यस्योदकंनकुर्युः । मनुः । आदिष्टीनो
दकंकुर्यादाव्रतस्यसमापनात् । समाप्तेतूदकंकृत्वात्रिरात्रेणैवशुद्धयति । आचार्यस्वमुपाध्यायमातरं पितरंगुरुम् । निहत्यतुव्रतीप्रेतंनव
तेनावियुज्यते ॥ • आदिष्टीब्रह्मचारिव्रतसमाप्तिर्ब्रह्मचर्यास्तानंसमावर्त्तनं आचार्यउपनयिसामवेदाध्यापकः । गुरुस्तुउपनीयसंपूर्णवेदाध्या
पकः उपनीयवेदैकदेशाध्यापकश्च । उपीध्यायोयत्किञ्चिदध्यापकः । एतेषामातापित्रोश्चवहनदहनादावन्याभावेब्रह्मचारिणोदोषोभव
ति । वसिष्ठः । ब्रह्मचारिणः श्वकर्मणाव्रतान्निवृत्तिरन्यत्रमातापित्रोर्गुरोर्वा । गुरुशब्देनाचार्योपाध्याययोरपिग्रहणं । अथोदकाद्यनर्हाः ।
तत्रमनुः । वृथासंकरजातानांप्रवज्यासुचतिष्ठताम् । आत्मनस्त्यागिनांचैवानिवर्त्ततोदकक्रिया ॥ वृथाशब्दः सर्वत्राभिसंबद्धयते वृथासंक
रजाताअयथाभिधानसंकरजाताः । वृथाप्रवज्यासुवेदाविहितप्रवज्यासु । वृथाआत्मत्यागिनः शास्त्राविहितशरीरत्यागकर्तारः ।
तस्मा । पाखंडमाश्रितानांच युवतीनांचकामतः । गर्भभर्तृद्रुहांचैवसुरापीनांचयोपिता ॥ उदकक्रियानिवर्त्ततइतिसंबन्धः । अथ
पुत्रलक्षणम् • । तत्रनारदः । औरसःक्षेत्रजश्चैवपुत्रिकापुत्रएवच । कानीनश्चसहोदश्चगूढोत्पन्नस्तथैवच । पौनर्भवोपविद्ध
श्चदत्तक्रीतःकृतस्तथा ॥ स्वयंचोष्मातःपुत्राद्वादशैतेप्रकीर्तिताः ॥ याज्ञवल्क्यः । पिण्डदोषहरश्चैषांपूर्वाभावेपरःपरः ॥ तत्रौरसलक्षणं ।
तत्रविष्णुः । अथद्वादशपुत्राभवन्ति । स्वक्षेत्रेस्वयमुत्पादितः प्रथमपुत्रः । मनुः । संस्कृतायांचभार्यायांस्वयमुत्पादयेतुयम् । तमौरसंनि
जानीयात्पुत्रप्रथमकल्पितं ॥ देवळः ॥ सवर्णायांसंस्कृतायांस्वयमुत्पादितमौरसंपुत्रंविद्यादिति । सवर्णासमानवर्णा । अत्रसावर्ण्यंदि
जातित्वेनविवक्षितं । यदिब्राह्मणत्वादिनैवसावर्ण्यविवक्षितंस्यात्तदाब्राह्मणस्यविवक्षितयोःक्षत्रियावैश्ययोः स्वयमुत्पादितः सुतऔरसो

नस्यात्पुत्रान्तरेषु तस्यान्तर्भावीनास्त्येव । अतस्तस्योरसत्वमेव । तेन शुद्धामात्रत्यागाय सवर्णग्रहणमिति पारिजातः । अयमर्थः विवादि-
तासु ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यजातीयासु भार्यासु स्वयमुत्पादितः पुत्रभोरसः । अथ क्षेत्रजलक्षणम् । विष्णुः । नियुक्तायां सपिण्डेनोत्तमवर्णेनो-
त्पादितः क्षेत्रजो द्वितीयः । मनुः । यस्तल्पजः प्रमीतस्य क्लीबस्य व्याधितस्य वा । स्वधर्मेण नियुक्तायां सज्ञेयः क्षेत्रजः सुतः ॥ तल्पक-
लत्रम् । तत्र जातः प्रमीतस्य मृतस्य क्लीबस्य न पुंसकस्य व्याधितस्य अपत्योत्पादनप्रातिबन्धकदुश्चिकित्स्यरोगवतः स्वधर्मेण घृताभ्यक्तत्वा-
दिना नियुक्तार्योपतिश्च शूरादिभिरनुज्ञातायां । तदयमर्थः । मृतस्य वा क्षमस्य वा भार्यायां पतिश्च शूरादिनियोगेन देवरेणान्येन को-
त्कृष्टजातीयेन घृताभ्यङ्गादिमता उत्पादितः क्षेत्रजः पुत्रः स च क्षेत्रिण एव । यदा तु निरपत्यो देवरादिरत्र यदपत्यं भविष्यति तत् क्षेत्रिणो-
ममचसमानं भविष्यतीति व्यवस्थया अपत्यं उत्पादितवांस्तदा स पुत्रो द्वयोरपि बीजक्षेत्रिणोः पिण्डप्रदो भवति । तदाह मनुः ।
क्रियाभ्युपगमार्थेन बीजार्थं यत्प्रदीयते । तस्येह भागिनौ दृष्टौ बीजक्षेत्रिक एव च ॥ अथ पुत्रिकापुत्रलक्षणं । विष्णुः । यस्त्वस्याः
पुत्रः समे पुत्रो भवेदिति । यापित्रादत्ता सा पुत्रिका पुत्रविधिनाऽप्रतिपादिता पितृभ्रातृहीना पुत्रिकैव । वसिष्ठः । अभ्रातृकां प्रदास्या-
भितुभ्यं कन्यमलंकृतां ॥ अस्यां योजायते पुत्रः समे पुत्रो भविष्यति । मनुः । अपुत्रो नेन विधिना सुतां कुर्वीत पुत्रिकाम् । यदपत्यं
भवेदस्यां तन्ममस्यात्स्वधाकरम् ॥ स्वधाकरं श्राद्धादिकरमित्यर्थः तदेवं व्यवस्थया यापित्रादत्ता चितिता सती या च न दत्ता सापि पुत्रि-
का तस्याः पुत्रः पुत्रिकापुत्रः । औरसानुवृत्तो यज्ञवल्क्यः । तत्समः पुत्रिकापुत्रः औरसतुल्य इत्यर्थः । स च मातामहस्य पिण्डप्रदः ।
तदाह देवलः । अकृता वा कृता वापि वा विन्देत्स द्रव्यं सन्तं । पत्नीमातामहस्तेन दद्यात्पिण्डं हस्तेन ॥ मातामहस्येति शेषः । यदा तु पुत्रि-

कापुत्रस्यापितृमातामहोनिरपत्योतदातयोरपिश्राद्धकारी । तदाहदेवः । तत्तुल्यः पुत्रिकापुत्रोदायादः सोऽथवा भवेत् । पितृमा
 तामहस्यापिनिरपत्यस्य पुत्रवत् ॥ मनुः । मातुः प्रथमतः पिण्डं निर्वपेत् पुत्रिकां सुतः । द्वितीयन्तु पितुस्तस्यास्तृतीयन्तु पितुः पितुः ॥
 अथपौनर्भवलक्षणम् । विष्णुः । चतुर्थः पौनर्भवः । यातुपत्यापरित्यक्ताविधवास्वेच्छयाथवा । उत्पादयेत् पुनर्भूत्वा सपौनर्भवश्च्यते ॥
 पुनर्भूत्वा पुनर्भूतान्तरेण सवर्णेनात्मानं विवाहयं पुत्रमुत्पादयेत् सपौनर्भवः । याज्ञवल्क्यः । क्षतायां वा क्षतायां वा ज्ञातः पौनर्भवः
 सुतः । कात्यायनः । क्लीबं विहाय पतितं या पुनर्लभते पतिम् । तस्यापौनर्भवो जातो व्यक्तमुत्पादकस्य सः । अथ कानीनः । तत्र
 विष्णुः । कानीनः पंचमः । तथा । अप्रज्जा दुहिता यस्य पुत्रं विन्देत् तुल्यतः । पुत्रीमातामहस्तेन दद्यात् पिण्डं हरेद्धनम् । तथा ।
 यापितृगृहेऽसंस्कृता कामादुत्पादयेत् सुतम् सकानीनो मातामहस्य भवतीत्याह । तदेवं कन्यादशायामेकसवर्णेनयः पुत्रोत्पादितः सकानी
 नकः । समातामहस्यैव श्राद्धकारी । यदितुवस्याः परिणेत्यापिनिरपत्यो भवति तदा तस्यापिश्राद्धकारी सः । तथा च ब्रह्मपुत्रणे ।
 अदत्तायां च यो जातः सवर्णेन पितृगृहे । सकानीनः सुतस्तस्य यस्मै सा दीयते पुनः । यदितु कानीनस्य मातामहोनिरपत्यः कन्या परिणे
 ता च निरपत्यस्तदा द्वयोरपि श्राद्धकारीति पारिजातः । अथ गूढोत्पन्नः । विष्णुः । गूढोत्पन्नः षष्ठो यस्य तत्पत्न्यस्तस्यासौ । मनुः । उत्पद्यते गृहे
 यस्य न च ज्ञायेत् कस्यचित् । स गृहे गूढोत्पन्नस्तस्य स्याद्यस्य तत्पत्न्यः । तत्पत्न्यं दाराः । यस्य तत्पत्न्यो यस्य भार्या यां जातस्तत्पुत्रः
 स भवति वीजिनोऽपरिचयान्मातृजातीयश्चासौ यदि द्विजजातीयसंगमश्च कान् भवति तच्छंकार्याकार्यानुपयुक्त एव स भवतीति रत्नाकः । अ
 यमहोदः । विष्णुः । सद्योऽसप्तमः पुत्रः । मनुः । यामाभिणी संस्क्रियते ज्ञाता ज्ञाता पिवा सती । वोदुः समर्भो भवति सद्योऽज्ञातिचोऽप्य

ते ॥ विवाहकालीनहोममंत्रैर्यागभिर्ण्येवसंस्क्रियतेतत्सुतःसहोदःसचपरिणेतुरेवभवति । अथदत्तकः । विष्णुः । दत्तकश्चाष्टमः
सचमात्रापित्रावायस्यदत्तस्तस्यस्यादितिहोमः । तथा । मातापितरोदद्यातांयमाद्रिःपुत्रमापादि । सदृशंप्रीतिसंयुक्तोसज्ञेयोदत्रिमःसुतः ॥
आपादिपुत्रगृहीतुः पुत्रासंपत्तोसदृशंसवर्णयमातापितरोप्रीतिसंयुक्तोदद्यातांसदत्रिमोदत्तकः सुतः प्रीतिसंयुक्तावित्यभिधानात् भय
लोभादिनादाननिषेधोबोध्यते । वसिष्ठः । शुक्रशोणितसंभवोमातापितृनिमित्तकस्तस्यप्रदानविक्रयत्यागेषुमातापितरोप्रभवतः ।
नत्वेकपुत्रंदद्यात्प्रतिगृहीयाद्वासिस्तानायपूर्वेषांनस्त्रीपुत्रंदद्यात्प्रतिगृहीयाद्वाअन्यत्रानुज्ञानाद्भर्तुः । पुत्रंप्रतिगृहीप्यन्बन्धूनाहूयरा
जानिचावेद्यनिवेशनस्यमध्येचव्याहृतिभिर्हुत्वाऽदूरेबांधवसन्निकृष्टमेवप्रतिगृहीयात् । अस्यार्थः । मातृपित्रोः पुत्रदानादाव
धिकारः पत्योसतिस्त्रियाः पत्यनुमत्यापुत्रदानेऽधिकारः । पत्यनुमत्यातुपुत्रदानेऽधिकारः । पत्यभावेनाधिकारएव । एकपुत्रस्यदा
नादौद्वयोरप्यनधिकारः । अथप्रतिगृहीताप्रथमतएवबन्धूनाहूयराज्ञेचकथयित्वास्वगृहमध्येस्वगृहोक्तविधिनाआग्निस्थापनादिकृत्वा
आद्याएवाज्यभागमहाव्याहृतिर्वसंप्रायश्चित्तप्राजापत्यस्विष्टकृद्धोमान् नित्यांकृत्वातत्रनैमित्तिकंव्याहृतिहोमंकुर्यात् । ततोहोमान्तर
वत्संस्वप्राशनादिपूर्णहोमान्तंकृत्वापुत्रंप्रतिगृहीयात् । अदूरेबांधवसन्निकृष्टंस्वजनभूतमित्यर्थः । तदभावेसन्निकृष्टमेव । एवमज्ञोऽप्यर्थः ।
तेनतदभावेऽसन्निकृष्टमपीत्यर्थः । अत्रराजनिबंधुषुचनिवेदनंदृष्टार्थमेवतस्यधनग्रहणेनिःशंकत्वार्थनत्वदृष्टार्थमतोनिवेदनेतेषांधर्मवि
शेषः । एवंचव्याहृतिहोमस्यपुत्रप्रतिग्रहांगत्वात् । व्याहृतिमन्त्रपाठेचस्त्रीशूद्रयोरनधिकारात् स्त्रीशूद्रयोर्दत्तकः पुत्रोभवतीत्येवेति ।
मनुः । ऋक्थगोत्रेजनंयितुर्नदरेहत्रिमः सुतः । ऋक्थगोत्रानुगः पिण्डोव्यपेतिदत्तः स्वधा ॥ अस्यार्थः । दत्तस्यजनकगोत्रेनावतिष्ठतेनच

तद्धनमोत्रग्राहकत्वं च भवति । अस्यार्थः । दत्तस्य जनकगोत्रं नावतिष्ठते न च तद्धनं त्वपत्यार्थे तापित्रोर्धेमं तिकात् । स तु क्रीतः सुतस्त
स्वसदृशोऽसदृशोऽपि वा । अस्यार्थः । मातापित्रोः सकाशात् यं क्रीणीयात्स क्रीतः पुत्रः केतुरेव पिण्डप्रदः सदृशः सवर्णः असदृशोऽ
सवर्ण इति पारिजातः । प्रकाशकारस्तु अत्र यद्यप्यसदृश इति सामान्यतः श्रूयते तथापि हीनजातीयोऽन्तमजातीयः पुत्रो न
क्रीतव्यः उत्तमजातीयेन हीनजातीयः पुत्रः क्रीतव्यः सजातीय एव पुत्रः क्रीतव्यः सदृशा सदृशत्वे गुणापेक्षयेति मेधातिथिराह ।
अथ स्वयमुपगतः । विष्णुः । स्वयंचोपगतो दंशमः स च यस्योपगतस्तस्य । पुत्र इति शेषः । मनुः । मातापितृविहीनो यस्त्यक्तो वा स्या
दकारणात् । आत्मानं स्पर्शयेद्यस्तु स्वयंदत्तस्तु स स्मृतः । अकारणादल्पापराधान्मातापितृभ्यां त्यक्तो मातापितृविहीनो वायः स्वय
मात्मानं स्पर्शयेद्दद्यात् । तवाहं पुत्रो भवामीत्येवं प्रकारेण स्वयमुपागतः पुत्रो भवति प्रतिग्रहीतुरेव पिण्डप्रदः । अथापविद्धः । विष्णुः । अपविद्ध
स्त्वेकादशः समात्रापित्रावापरित्यक्तो येन गृहीतस्तस्य । पुत्र इति शेषः । मनुः ॥ मातापितृभ्यामुत्सृष्टं तयोरेन्यतरेण वा । यं पुत्रं प्रतिगृह्णी
यादपविद्धस्तु स स्मृतः । मातापितृभ्यां पातित्यव्यतिरेकेण दुर्गत्याभरणासामर्थ्यादिना परित्यक्तो येन पुत्रत्वेन गृहीतस्तस्य सोऽपविद्धः
पुत्रो भवति । अथ कृत्रिमः । मनुः । स्रद्धंशं यं प्रकुर्वीत गुणदोषविचक्षणम् । पुत्रं पुत्रगुणैर्युक्तं स ज्ञेयः कृत्रिमः सुतः ॥ अत्रापि सदृशः सदृशगुण इति मे
धातिथिः । गुणदोषविचक्षणम् मातापित्रोरोद्धदैहिककरणाकरणगुणदोषज्ञम् पुत्रगुणैः शुश्रूषादिभिर्युक्तं एवं भूतं यं पुत्रं करोति सकृन्नि
मः पुत्रः संच पुत्रत्वकरस्यापि पिण्डप्रदः निजपित्रादीनां च पिण्डप्रदत्वं तस्य तिष्ठत्येव । तत्र प्रकारः । शुभसमये पुत्रकर्ता स्यात् किञ्चिदभी
ष्टं वस्तु दत्त्वा त्वं मम पुत्रो भवेति वदेत् । तव पुत्रभूतोऽस्मीति स प्रतिवदेत् । वस्तुदानमत्राचारप्राप्तं न त्वावश्यकं । पुत्रत्वकरणे च तदुभयोरनुम

शुद्धि

॥२३॥

तिरेनप्रयोजिकातेनवावयवविशेषस्यनपुरस्कारः । अथशुद्धापुत्रः । विष्णुः । यत्रकचनोत्पादितस्तुद्वादशः । यत्रकचनेतिद्वयमामनुदाया
वाशुद्रायामित्यर्थः । एवमेवरत्नाकरः । तच्चशुद्रापुत्रस्यद्वादशत्वंकल्पांतरमेव । वस्तुतस्तद्योदशान्वयेकत्रिमस्यैववहुपुत्रान्वयेषुद्वादशत्वे
नपाठ्यत्वं । विष्णुस्मृतौतुक्त्रिमःपुत्रःपरिमणितएवनेतितत्रशुद्रापुत्रस्यद्वादशत्वं । मनुः । यं ब्राह्मणस्तु शुद्रायां कामादुत्पादेयस्तुतः । तथा
रथमेवशवस्तेनपारशवःस्मृतः ॥ पारयन्नेवपितृत्वाभिमतस्याकिञ्चिदुपकुर्वन्नेवाऽरूपोपकारित्वात् पारशवः । सचजनयितुःपिंडप्रदःपूर्ववा
नूढशुद्राजातस्यपुत्रस्यजनकशुद्रश्राद्धादावातितरामायेकारः । यत्रचशुद्रस्यविवाहिताभार्यास्तितथाविधःपुत्रश्चतत्रापिसपुत्रएवा
धिकरितिबृहस्पतिः । पुत्रास्त्रयोदशप्रोक्तामनुनायेतुसर्वशः । संतानकारणात्तेषामोरसःपुत्रिकस्तथा ॥ आज्यं विना यथा तैलं
सद्भिः प्रतिनिधिःस्मृतः । तथैकादशपुत्रास्तुपुत्रिकोरसयोर्विना ॥ अत्र च यद्यपिक्षेत्रजादयः कथितास्तथापिक्षेत्रजापौनर्भवका
नीनसहोढगुढोत्पन्नाःकलौनसंभवंतितेषांनिर्दिष्टत्वेनाभिधानात् । तथाचबृहस्पतिरेव । अनेकधाकृताःपुत्राःकृषिभिर्येषुरात्तनैः ॥
न शक्यास्तेषुना कर्तुंशक्तिहीनैर्नतत्क्षमं । तत्रनिर्दिष्टान्परिगणयति ॥ क्षेत्रजोगर्हितः सद्भिस्तथापौनर्भवः सुतः । क्रात्रीनश्च सहो
ढश्च गुढोत्पन्नस्तथैवच ॥ औरसपुत्रिकापुत्रयोरभावेदत्तकादयस्त्वनुज्ञाताएव । तथाचसएवाह । दत्तोपावेद्धः क्रीतश्चकृतःशौद्र
स्तथैवच ॥ जातिशुद्धाः कर्मशुद्धामध्यमास्तेसुतामताः ॥ शौद्रःशुद्रापुत्रःइतित्रयोदशपुत्राणांलक्षणम् ॥ अथासपिण्डादिलक्षणं
तत्रमनुः । सपिण्डतातुपुरुषेसप्तमोवेनिवर्तते ॥ समानोदकभावश्च जन्मनाप्रौरवेदने ॥ सप्तमेसत्यनन्तरंसपिण्डतानिवर्ततेइत्यर्थः । शंस
ल्लिखितो । सपिण्डिता तु सर्वेषां गोत्रतःसाप्तपौरुषी ॥ पिंडश्चोदकदानं चशौचांशौचंतदानुम् ॥ गोत्रतःसंतानतःतदानुमेसमंताद्रावेन्ता

सिद्धि

॥२३॥

अनुगतं तदानुगतेन सप्तमपुरुषावधिसंतानजानां परस्परं संपिंडतेत्यर्थः । ब्रह्मपुराणे । सर्वेषामेव वर्णानां विज्ञेया सांस्तपोरुषा
 संपिंडतस्ततः पश्चात्समानोदकधर्मता ॥ ततः कालवशात्तत्र विस्मृतैर्जन्मनामाभिः । समानोदकसंज्ञा तु तावन्मात्राः पिण्डपाति ॥
 सुमंतुः । ब्राह्मणानामेकपिंडस्वधानामादशमात् धर्मविच्छित्तिर्भवति आसप्तमात् ऋथविच्छित्तिर्भवति आतृतीयात्स्वधाविच्छि
 त्तिर्भवति । अन्यथा पिंडशौचं क्रियाविच्छेदात् ब्रह्महतुल्यो भवति एकः पिंडस्वधा संबंधीयेपान्ते एकपिंडस्वधाः तेषां दशममवधीकृत्य
 परतो धर्मनिवृत्तिरशौचादिनिवृत्तिः । सप्तममवधीकृत्य परतो दायनिवृत्तिः । तृतीयमवधीकृत्य स्वधानिवृत्तिः श्राद्धादिनिवृत्तिः
 अन्यथा चतुर्थादवाक् पिंडानिवृत्तौ सप्तमादवागृथविच्छित्तौ एकादशादवाक् अशौचनिवृत्तौ पापवान् भवतीत्यर्थः । मत्स्यपुराणे । ले
 पभाजश्चतुर्थाद्याः पित्राद्याः पिंडभागिनः ॥ पिंडदः सप्तमस्तेषां सापिंड्यं साप्तपोरुषं ॥ इदं प्रकारांतरमेव । कूर्मपुराणे । अप्रत्तानां तथा स्त्री
 णां सापिंड्यं साप्तपोरुषं । प्रत्तानां भर्तृसापिंड्यं प्राह देवः पितामहः ॥ अप्रत्तानामविवाहितानां प्रत्तानां विवाहितानां । एवं चरन्नाकरि
 खितैस्तद्राक्ष्यपयो लोचनयायद्रसिष्ठवचने प्रत्तानां स्त्रीणां त्रिपुरुषमिति सापिंड्यं प्रतिपादितं तद्वदानीत्त एव विषयमिति प्रतिभाति कन्याना
 मपि सप्तपुरुषावधिसापिंडत्वव्यवहारात् । अत्र च प्रकरणार्थः । अशौचभागिनां समं मृतस्य च प्रसूतस्य च बीजपर्यन्तमणनया सप्तपुरुषा
 भ्यन्तरत्वे संपिंडता भवति । दशमपुरुषाभ्यन्तरत्वे समानोदकता भवति । सैव सकुल्यता । ततः परमस्मात्पुरुषात् अयं जात इति ज्ञा
 नाभावे । अस्मत्कुलजा इत्येवमाकारज्ञानमात्रगोचरागोचरास्त्युच्यन्ते दशमपुरुषादनन्तं ज्ञायमानजन्मनामत्वेनान्धवपदव्यपदेशः ।
 पक्षिण्यशौचविधानं प्रकरणं तत्रादेवेति ॥ इति रुद्रधरकृतो शुद्धिविवेकेऽधिकारिनिर्दिष्टोऽष्टाधिकारिच्छेदः ॥ २ ॥ अथ देहादिद्रव्यशुद्धिः

शुद्धि

२४॥

तत्रप्रथमदेहशुद्धिः । यमः । सत्यंशौचंतपःशौचंशौचमिन्द्रियनिग्रहः ॥ सर्वभूतदयाशौचंशौचमद्रिश्चपंचमं ॥ बृहस्पतिः । परापवादा-
श्रवणंरस्त्रीणामदर्शनं ॥ एतच्छौचंश्रोत्रदृशोर्जिह्वाशौचमपेशुनं ॥ प्राणिनामवधोऽस्तेयंशुचित्वंपादहस्तयोः ॥ असंश्लेषाणानिवृत्तिः
शौचमित्यर्थः । मनुः । विष्णुः । सर्वेषामेवशौचानामर्थशौचंपरंस्मृतं ॥ यथेशुचिर्द्विसशुचिर्नमृद्गारिशुचिःशुचिः ॥ मनुः । वसाशु-
क्रमसृग्मज्जामूत्रविट्कर्णविण्णत्वाः ॥ श्लेष्माश्रुदूषिकास्वेदोद्वादशैतेनृणामलाः ॥ कर्णविट्कर्णमलं । नखास्तुकृत्ताएवमलं
दूषिकानेत्रमलं ॥ बोधायनः । आददीतमृदोयश्चपदसुपूर्वेषु शुद्धये ॥ उत्तरेषुचपस्त्वाद्विःकेवलाभिर्विशुद्ध्यति ॥ पुरीषो-
त्सर्गोविष्णुपुराणं । एकालिंगे गुदेतिस्रस्तथावामकरेदश ॥ उभयोःसप्तदातव्यामृदः शुद्धिमभीप्सता ॥ उभयोर्दस्तयोर्मि-
लितयोः वामहस्तपृष्ठेपदमृत्तिकादेयाः । पदपृष्ठतइतिहारीतवचनात् । यमः । तिस्रस्तुपादयोर्देयाःशुद्धिकामेननित्यशः ।
एतच्चप्रतिपादं । तथा । तिस्रस्तुमृत्तिकादेयाः कृत्वातुनखशोधनं । हस्तद्वयइतिशेषः । केवलमूत्रोत्सर्गेदक्षः । एकालिंगेतु-
सव्येत्रिभयोरद्वयंस्मृतम् ॥ सव्येहस्तेउभयोर्दस्तयोरित्यर्थः । ब्रह्मपुराणे । पादयोर्द्वेगृहीत्वाच सुप्रक्षालितपाणिना ॥ आच-
म्यतुततःशुद्धःस्मृत्वाविष्णुंसनातनं । पादयोर्द्वेप्रतिपादमेकैकामृदेया । बोधायनः । मूत्रवद्वेतसःसमुत्सर्गं शौचमितिशेषः ।
शंखः । मृत्तिकातुसप्तदिष्टात्रिपर्वापूर्य्यतेयया ॥ इदंमृत्तिकापरिमाणकथनंगुदंविहाय । तत्रतुदक्षः । अर्द्धप्रसृतिमात्रातुप्रथमं
मृत्तिकास्मृता । द्वितीयाचतृतीयाचतदर्द्धपरिकीर्तिता ॥ ऋष्यशृङ्गः । यस्मिन्स्थानेकृतंशौचंवारिणातलुशोधयेत् ॥ नशु-
द्धिस्तुभवेत्तस्यमृत्तिकांयोनशोधयेत् ॥ मृत्तिकासंख्यामुक्त्वामनुः । एतच्छौचंगृहस्थानांदिगुणंब्रह्मचारिणां ॥ त्रिगुणंतुवनस्थानां

विनि

॥२४॥

यत्किञ्चिच्चतुर्गुणं ॥ आपस्तम्बः । अद्विज्ञौचं यथा प्रोक्तं निश्चयं तु तद्विष्यते ॥ पथिपादस्तु विज्ञेय आर्तः कुर्याद्यथा वलं ॥ पथा
 तियप्रमाणं विच्छेदने सति चोरादितोऽनिष्टशंका भवति तत्परं । आर्तोरोगी । यमः । सकर्दमासुरध्यासप्रविश्य ग्रामसंकरं ॥ जंघाभ्यां
 मृत्तिकास्तिष्ठः पद्भ्यां तु द्विगुणाः स्मृताः ॥ अथ प्रक्षालनादिशुद्धिः । अंगिराः । ऊर्ध्वनाभेः अपावित्रद्रव्येण विष्टादिना करोमुक्त्वा यदं
 ममुपहृत्य ते तत्र स्नानम् । अधस्तात् प्रक्षालनेनैव शुद्ध्यति । इन्द्रिये च प्रविष्टं स्यादमेध्यं यदि कुत्रचित् ॥ मुखेऽपि संस्पर्शगतं तत्र स्नानं वि
 शोधनं । विष्णुः । नाभेरधस्तात् प्रबाहुषु च कापि कैर्मलैः सुराभिर्मद्यैर्वापि दूषितो मृत्तो यैस्तदंगं प्रक्षाल्या च म्यातं द्रितः शुद्ध्यति । अन्यत्रोप
 दूषितो मृत्तो यैस्तदंगं प्रक्षाल्य स्नानेन । चक्षुष्युपहत उपोष्य स्नात्वा पंचगव्येन दशनच्छदोपहतश्च । प्रबाहुः कफोणेरधोभागः पंचगव्येन प्रा
 शितेन शुद्ध्यति इति शेषः । ऋष्यशृंगः । मद्याविष्मूत्राविषु इभिः संस्पृष्टं मुखमंडलं ॥ मृत्तिकागोमये लेंपात् पंचगव्येन शुद्ध्यति ॥ विष्णु
 पोऽत्यन्तमल्पविंदवः । शांतातपः । रजकश्चर्मकृच्चैव व्याधजालोपजीविनः ॥ चेलनिर्णैजकश्चैव नटः शैलूषकस्तथा ॥ मुखे भग
 स्तेषांश्चाचवन्ति सर्वगा तथा ॥ चक्रीध्वजीवध्यचाती ग्रामकुक्कुटशूकरो ॥ एभिरेदंगं स्पृष्टं स्याच्छिरोवर्जं द्विजातिषु ॥ तोयेन क्षा
 लनं कृत्वा आचांतः शुचितामियात् ॥ रजकोवस्त्रं जनकतानटो नर्तकः शैलूषो नाटकाद्यभिनेता मुखे भगो मुखयो निरिति प्रसिद्धः चक्री
 तेलिकः ध्वजी शौडिकः वद्धयचाती चोरादिवधेनियुक्तः । अत्र शिरः स्रव्देन नाभे ऊर्ध्वं लक्ष्यते । पैठीनासिः । उच्छिष्टरेतो विष्णु
 त्रंसं स्पृष्ट्वा मृज्या च म्यप्रयतो भवति त्रिः प्रक्षाल्य च तं देशं । अत्र त्रिः प्रक्षाल्या च म्यप्रयतो भवति त्रिः प्रक्षाल्य च तं देशं । उच्छिष्टं मानवं स्पृष्ट्वा
 भोज्यं पितृभ्यां विधं ॥ तथेव हस्तोपादौ च प्रक्षाल्या च म्यशुद्ध्यति ॥ भोज्यं तथा विधमुच्छिष्टमेव भक्तादि ॥ यदंभः शौचनिर्मुक्तं क्षिति

प्राप्यविनश्यति ॥ प्रशुत्याशुचिद्विषयसंस्पृश्याचम्यशुद्धयति ॥ अक्षाववलादितक्षामेस्पृष्टामलाद्यशुचिलिप्ताक्षप्रशुत्याचम्यशुद्धय
 तिइतिवाक्यार्थः । बोधायनः । नीर्विविन्नस्यपरिधायोपस्पृशेदाचामेदित्यर्थः ॥ विष्णुः । पंचनसास्थ्यस्रोहंस्पृष्ट्वाचामेत् । चांडालम्बे
 च्छभाषणेपंचनसास्थिमध्येतरपंचनसास्थि । आपस्तम्बः । रिक्तपाणिर्वयसतद्यम्यापउपस्पृशेत् । शक्तिविषयेनमुहूर्तमप्य
 प्रयतःस्यात्तूरिक्तपाणिः शून्यहस्तोवयसेपाक्षिणे उद्यम्यपाणिमाचामेदित्यर्थः । हारीतः । देवताभिगन्तुकामआचामेत् । तथा । नो
 तीरेदनुपस्पृश्यनलपारगमनेपूर्वमाचामितव्यामित्यर्थः । यमः । उत्तीर्योदकमाचम्यावतीर्यापउपस्पृशेत् । एवंस्याच्छ्रेयसायुक्तोवरुण
 श्रेयपूजितः ॥ मन्वाद्भिरोबृहस्पतयः । सुप्त्वाक्षुत्त्वाथभुक्त्वाचनिष्ठीव्योक्त्वानृतंवचः ॥ पीत्वापोध्येष्यमाणश्चआचामेत्प्रयतोपिसन् ॥
 क्षुत्त्वाच्छिक्वाकृत्वेत्यर्थः । अत्रशयनादिकृत्वाद्विराचमनं कर्तव्यम् । वेदाध्ययनपूर्वकालेचद्विराचमनमित्यर्थः । वायुपुराणे ।
 निष्ठीवनेतथाभ्यङ्गे तथापादावसेचने ॥ उच्छिष्टस्यचसंभाषादशुच्युपहतस्यच ॥ संदेहेषु च सर्वेषु शिखांमुक्त्वातथैवच ॥
 विनायज्ञोपवीतेननित्यमेवमुपस्पृशेत् । उष्ट्रायससंस्पृशेदर्शनेचान्त्यजन्मनाम् ॥ निष्ठीवनंमुखेनश्लेष्मत्यागः निष्ठीवनादौकृते
 आचमनम् । सन्देहेषुचाचमननिमित्तसंश्लेषेषुचआचमनंकर्तव्यंशिखांमुक्त्वाविनायज्ञोपवीतेनेत्येताभ्यांशिखामोचनंयज्ञोपवीतत्या
 गश्चाचमननिमित्तमुक्तं । तेनेतत्करणानंतरंपुनर्बद्धाशिखांधृत्वाचयज्ञोपवीतमाचमनीयमित्यर्थः । संवर्तः । चर्मारंजकंवेणुंधीवरं
 नृमेवच । एतानस्पृष्टानरोमोहादाचामेत्प्रयतोपिसन् ॥ अथाचमनानुकल्पः ॥ मार्कण्डेयपुराणे । कुर्यादाचमनंस्पृशेत्पृष्ठस्या
 केदर्शनं ॥ कुर्वीतलंभनंवापिदक्षिणश्रवणस्यच ॥ यथाविभवतोद्येतत्पूर्वाभावे ततः परं ॥ नविद्यमानेपूर्वस्मिन्प्रतारप्राप्तिरिष्यते ॥

बुद्धस्तातपः । वातकर्मणिनिष्ठीव्यदंतश्चिष्टेतथानृते ॥ क्षुतेपतितसंभाषेदक्षिणंश्रवणंस्पृशेत् ॥ अग्निरापश्च देवाश्चंद्रादित्यानिजास्त
 भा ॥ एतेसर्वेद्विप्राणां श्रोत्रेतिष्ठंतिदक्षिणे ॥ बोधायनः । आर्द्रतृणंभूमिमोमयंवाउपस्पृशेत् । अथाचमनापवादः । देवलः ।
 भोजनेदंवल्लग्नानि- निर्हत्याचमनंचरेत् । दंतलग्नमसंहार्य्यलेपंमन्येतदंतवत् ॥ नतत्रबहुशःकुर्याद्यत्नमुद्धरणेपुनः ॥ तत्रात्यं
 तमशौचंस्यात्तृणवेधाद्वृणुकृते ॥ आपस्तम्बः । नश्मश्रुभिरुच्छिष्टोभवत्यन्तरास्पृशद्दिर्यावन्नहस्तेनोपस्पृशति । वसिष्ठः ।
 दंतवदंतलग्नेषुयंचाप्यंतर्मुखे भवेत् ॥ आंचांतस्यावाशिष्टंस्यान्निर्गिरन्नेवतच्छुचिः ॥ यच्चापीति आचमनानन्तरमपिप्रमाद
 तोवशिष्टंयदन्नकणाद्युपलभ्यतेमुखाम्भ्यन्तरेतन्निर्गिरन्नेवशुचिर्भवति । मनुः । स्पृशंतिर्बिदवः पादोयआचामयतः परान् ॥ भूमिमेस्ते
 समाज्ञेयानन्तेरप्रयतोभवेत् ॥ यमः । प्रयांत्याचमतांयास्तुशरीरोविष्टुषोऽनृणाम् ॥ उच्छिष्टदोषोनास्त्यत्रभूमितुल्यास्तुताः स्मृताः ॥
 मनुः । नोच्छिष्टंकुर्वतेमुख्याविष्टुषोऽंगनयंतियाः ॥ मुख्यामुखभवाविष्टुषोऽंगनयन्तियातिताउच्छिष्टंकुर्वतइत्यर्थः । अंगंगतामुच
 द्विरोमकृद्वनकरणक्षमास्वाचमनं ॥ तथपेठीनासिः । द्विरोमकृद्वनेष्वाचामेत् । अत्र्याङ्गिरसौ । मधुपर्कंतुसोमेच अप्सुप्राणादुती
 पुच । नोच्छिष्टस्तुभवोद्विप्रोयथात्रेवंचंतथा ॥ अप्सुअपोज्ञाने । एवमेवकल्पतरुः । प्राणादुतिषुपंचग्रास्यां । ज्ञातातपः । दंतल
 ग्नफलेमूलेभक्ष्येस्नेहेतथैवच ॥ तांबूलेचक्षुषण्डेचनोच्छिष्टोभवतिद्विजः ॥ फलेतिक्तकषायेजातीफलादोसमाचारादित्याहुः । प्रामा
 णिकाः । भक्ष्येकटुकषाये । मनुः । उच्छिष्टेनतुसंस्पृष्टोद्रव्यहस्तः कथंचन । अनिधायैवतद्द्रव्यमाचान्तः शुचितामियात् ॥
 द्रव्यहस्तोदुग्धादिहस्तपवाचान्तः शुचितामिप्रयादितिरत्नाकरः । द्रवमंत्राजपानव्यातिरिक्तमित्याचारादर्शः । बृहस्पतिः । प्रवरं

शुद्धिः
॥२६॥

आपानेपुयदोच्छिष्टमुपस्पृशेत् । भूमौनिवायतद्रव्यमाचम्यप्रचरेत्पुनः ॥ प्रचरन्परिवर्षणकुवाणः अपानपुच्छदपकादाप्यात
रत्नाकरः । भूमिनिहितस्यतुद्रव्यस्याभ्युक्षणं । तथा । अरण्येनुदकेरात्रौचौरव्याघ्राकुलेषथि । कृत्वामूत्रं पुरीषंचद्रव्यइस्तानेदुप्याति ॥
शौचंतुर्कुर्यात्प्रथमंपादोप्रक्षालयेत्ततः । उपस्पृश्यतदभ्युक्ष्यगृहीतंशुचितामियात् ॥ आपस्तम्बः । कृत्वामूत्रंपुरीषंचद्रव्यइस्तः
कथंचन । भूमावन्नंप्रतिष्ठाप्यकृत्वास्नानंयथाविधि ॥ तत्संयोगात्तुपक्वान्नमुपस्पृश्यततः शुचिः ॥ अथस्नानशुद्धिः । तत्रमनुः ।
दिवाकीर्तिमुदक्याचसूतिकांपतितंतथा । शवंतत्स्पृष्टिनंचेवस्पृष्ट्वास्नानेनशुद्ध्यति ॥ आचम्यप्रयतो नित्यंजपेदशुचिदर्शने । सौरान्म
न्मन्यथोत्साहंपावमानीश्चशक्तिः ॥ नारंस्पृष्ट्वास्थिसस्त्रेहंस्नात्वाविप्रोविशुद्ध्यति । दिवाकीर्तिश्चांडालः उदक्यारजस्वलासूतिकाप्रसवे
त्यप्राप्तस्नानसमया । तत्स्पृष्टिनामिति । दिवाकीर्त्यादीनांसर्वेषांतच्छब्देनपरामर्शः । तेनचाण्डालादिस्पर्शः नचेत्यर्थः । एतच्चाकामकृतस्पर्श
विषयं । कामकृतेतुबृहस्पतिः । पतितंसूतिकांमृत्यंशवंस्पृष्ट्वातुकामतः ॥ स्नात्वासचेलंहुत्वाग्निघृतंप्राश्यविशुद्ध्यति ॥ संचेलमिति यद्रसम
द्रव्यग्नस्पर्शकालेभवति तेनसहैवस्नातव्यमित्यर्थः । स्नानंचेदंजलाभ्यावगाहनासंभवेउष्णोदकेनापिकर्तव्यं । यदाहंशः । नित्यंनैमित्ति
कंयैवकियागंसलकषणम् । तीर्थाभावेपिकर्तव्यमुष्णोदकपरोदकेः ॥ अशुचिदर्शनेतुपावमानीः सौरान्मंत्रांश्चआचम्यप्रयतो जपेत् ॥ अ
शुचिश्चांडालादिरेवेतिरत्नाकरः । पावमान्य ऋग्विशेषाः । बहुत्वंचत्रित्वपर्यवासितं । अस्थिरूपश्चेत्तस्नानमकामकृते । कामकृतेतुब्रह्मपुरा
णे । मानुषास्थितुसंस्पृश्यस्निग्धंनिःस्रेहमेववा । स्नायाद्वांसंस्पृशेत्सूर्यपश्येद्विष्णुमनुस्मरेत् ॥ निःस्रेहास्थिसंस्पर्शंअकामकृते
आचमनमात्रंविष्णुसक्तं । एतच्चसर्वद्विजास्थिरूपं । अन्यत्रतुकामकृते । वासिष्ठः । मानुषास्थिस्निग्धंस्पृष्ट्वातिरात्रमाशौचं । अस्निग्धेत्वहो

विनेकः

॥२६॥

रात्रिमिति । अत्र सर्वैकवाक्यतयायमर्थः । भक्ष्यपचनस्नास्थस्पर्शदायाभावः । अभक्ष्यपचनस्नास्थस्पर्श आचमनं । सस्नेहब्राह्मणा
 स्थिस्पर्शऽकामकृतेस्नानम् । कामकृतेस्निग्धास्निग्धब्राह्मणास्थिस्पर्शस्नानं गोस्पर्शनं सूर्यदर्शनं विष्णुस्मरणं । निःस्नेहब्राह्मणास्थिस्पर्श
 शैवं कामकृते आचमनमात्रम् । ब्राह्मणेतरमानुषसंबन्धिस्निग्धास्थिस्पर्शकामकृते त्रिरात्रमाशौचम् । अस्निग्धब्राह्मणेतरास्थिस्पर्शऽकाम
 कृतेऽहोरात्रमाशौचम् । मनुः । वांतो विरिक्तः स्नात्वा च घृतप्राशनमाचरेत् । आचामे देवभुक्त्वा त्रंस्नानं मेथुनिनः स्मृतम् ॥ वान्तः कृतव
 मनः । विरिक्तः कृतविरेकः प्रकृताधिकविरेकवान् । एवंभूत्वा स्नात्वा घृतं प्राश्य विशुद्ध्यतीत्यर्थः । मिळितं चेतद्वयं निमित्तम् मेथुनेदु
 स्वप्नेऽवमनविरेकयोरिति विष्णुवचनादिति रत्नाकरः । आचामेदित्यादि अन्नं भुक्त्वा वात आचामे देव न स्नायात् । तेनादिनां तरेव मनविरेकयोः
 स्नाननिमित्तत्वमित्यर्थः । स्नानं मेथुनिन इत्यपि ऋतु काल मेथुनविषयं । तथा च शातातपः । ऋतौ तु गर्भं शंकि त्वा त्स्नानं मेथुनिनः स्मृतम् । अनृ
 तोऽनुसवाकार्यशौचं मूत्रपुरीषवत् ॥ मूत्रपुरीषवदिति लेपालपत्वभूयस्त्वविषयतया व्यवस्थितं । यमः । अजीर्णेभ्युदिते वांते श्मश्रुक
 र्मणिषेथुने ॥ दुःस्वप्ने दुर्जनस्पर्शस्नानमात्रं विधीयते । अजीर्णेभ्युदये सूर्योदयानन्तरं वांते वा तसमुदितमेतन्निमित्तं तेन पर्युषितवांते स्नानमि
 त्यर्थः । श्मश्रुकर्मणि श्मश्रुशोरे मेथुने ऋतु काल एव स्नानं । तत्स्नानं प्रातः काले कर्तव्यमिति वृद्धा इति श्रीदत्तोपाध्यायाः । दुर्जनश्चांढा
 लादिः देवलः । श्वपाकं पतितं व्यंगं मृन्मत्तं शवहारकं । सूतिकां सूर्यिकां नारारिजसाचपरिष्कृतां ॥ शकुटवराहांश्च ग्राम्यान् संस्पृश्य मानवः ।
 स चेच्छंसाशिराः स्नात्वा तदानीमेव शुद्ध्यति ॥ अशुद्धान् स्वयमप्येतान् शुद्धश्च यदिसंस्पृशेत् । विशुद्ध्यत्युपवासेन तत्संस्पृश्येण वा पुनः ॥
 सूर्यिका प्रसवकारवित्री । कुच्छ्रेण वा पुनरिति वारंवारं कामकृतस्पर्शविषयं । तथा उपस्पृश्याशुचिस्पृष्टं तृतीयं वापि मानवः । इस्तोपादौ

शुद्धि
॥ २७ ॥

चतोयेनप्रक्षाल्याचम्यशुद्धयति । अत्रचाण्डालादिस्पृष्टस्पर्शेभज्ज्ञानकृतेहस्तपादादिप्रक्षालनमाचमनंचत्वेयम् । कामकृतेषां
 ङालादिस्पृष्टस्पर्शेज्ञानमनूक्तं । तथा । मानुषास्थिवसाविष्टामार्त्तवमूत्ररेतसी । मज्जानंशोणितंवापिपरस्ययदिसंस्पृशेत् ॥ स्ना
 त्वापामृज्यलेपादीनाचम्यसशुचिर्भवेत् । तान्येवस्नानीसंस्पृश्यपूतःस्यात्परिमार्जनात् । लेपादीनपमृज्यस्नात्वाचेतिक्रमः । अत्रव
 सादीनामपिमानुषसंबन्धिनामवोपादानंसाविहितत्वात् । वसादिस्पर्शश्चात्रनाभेरुपरिस्नानहेतुः । ऊर्ध्वनाभेःकरोमुवत्वायदंगमुष
 ङ्गन्यते ॥ तत्रंस्नानमधस्तात्तुक्षालनेनैवशुद्धयति ॥ इत्यंगिरोवचनात् । अधःस्पृशेत्तुक्षालनं आचमनमुभयत्र । बोधायनः ॥
 चाण्डालेनसहाध्वगमनेसचेलस्नानम् । इदंचकामकृतविषयं । चाण्डालस्यमुख्यतयातत्सहगमनविषयमित्यर्थइतिरत्नाकरः । पराशरः ।
 चैत्यवृक्षाभितिर्युपश्चाण्डालःसोमविक्रयी । एतांस्तुब्राह्मणःस्पृष्ट्वासचेलोजलमाविशेत् ॥ बोधायनः । शुनोपहतःसचेलोजलमव
 गाहेत् । प्रक्षाल्यचतंदेशमग्निनासंस्पृश्यपुनः प्रक्षाल्यपादौचाचम्यप्रयतोभवति । शुनोपहतःशुनास्पृष्टः । अत्रनाभेरूर्ध्वस्प
 र्शेज्ञाननाभेरधःस्पृशेत्प्रक्षाल्याचमनंचेतिव्यवस्थितोविकल्पइतिरत्नाकरः । हारीतः । श्वपचमुष्टिकप्रेतहाकशवादिसंस्पृश्यदेवीरापइत्यं
 ताभिर्तर्जलेस्नातःपूतोभवति ॥ श्वपचःश्वस्वादकःटांकइतिप्रसिद्धः । मुष्टिकःशबरइतिरत्नाकरः । देवीरापइत्येता देवीरापोअपात्रपादि
 त्यद्यास्तिस्त्रक्रचः अयंचप्रयोगोवारंवारस्पृशेत् अन्यथास्नानमात्रं । तथा । अजीर्णवांतश्मश्रुकर्माऽयोनिपशुदिवामैथुनगमनेच अयोनि
 योनिव्यतिरिक्तमंगपशुर्गवादिःदिवादिनंप्रतेषुमैथुनगमनेअजीर्णवांतश्मश्रुकर्मणोश्चस्नानमित्यर्थः । पराशरः । श्वकाकैरवलीढस्यनसे
 विदलितस्यच । अग्निःप्रक्षालनंशौचमग्निनाचोपचूडनं ॥ अवलीढस्यजिह्वयास्पृष्टस्य । उपचूडनंशिरोभिन्नामैवद्विज्वाल्यास्पृशेत्

विवेकः

॥ २७ ॥

नमः ॥ च्यवनः । श्वानं श्वपाकं प्रेतधूमं देवद्रव्यापजांवेन । ग्रामयाजकयूपोचोत्तं चोत्तं काष्ठं मद्यं मद्यभाण्डं ससं हमानुषां स्थिः कस्पृष्टं
 रजस्वलां महापातकिं न शवं स्पृष्ट्वा सचैलमं भोवगाह्य उतीर्या मिमुपस्पृष्टेत् । गायत्र्यष्टशतं जपेत् । घृतं प्राश्य पुनः स्नात्वा निराचामेत् ।
 अत्राग्निस्पर्शादिकामकृते वारं वारं स्पर्शे । अन्यथा स्नानमात्रम् । आपस्तम्बः । एकांशां स्वांसमारुह्य चंडालादिर्यदा भवेत् । अनश्नन्त्रा
 द्वाणस्तत्र स्नानेन शुचितामियात् ॥ कालिकापुराणे । स्मृष्ट्वा रुद्रस्य निर्माल्यं सवासा आशुतः शुचिः ॥ निर्माल्यमत्रापनीतमेवेत्याचा
 रादर्शः । व्यासः । भासवानरमार्जारस्वरोष्णां शुभ्रं तथा ॥ शूकराणामभेद्यं च स्पृष्ट्वा स्नायात्सचैलकं ॥ भसोगोष्ठकुट्टयति प्रसिद्धः ।
 गृध्रो वा । अत्रोर्ध्वगं स्पर्शे स्नानं ॥ नाभेरधोगं स्पर्शे मृत्तोयाभ्यां प्रक्षालनमाचमनं च वाक्यातिरेकवाक्यतया । याज्ञवल्क्यः । चाण्डालपुल्क
 स म्लेच्छाभिष्टपारसिकादिकान् । महापातकिं नश्चैव स्पृष्ट्वा स्नायात्सचैलकम् ॥ पुलकसश्चांडालजातिभेदः म्लेच्छाः प्रसिद्धाः भिष्टा
 स्तद्भेदाः पारसिकायवनाः आदिपदेन तजातिभेदा विज्ञेयाः । मार्कण्डेयपुराणे अभोज्यमूर्तिकापंढमार्जारालुश्वकुट्टान् ॥ पतिताप
 विद्धं चांडालमृतद्वारांश्च धर्मवित् ॥ संस्पृश्य शुद्धयति स्नानात् उदकया ग्रामशूकरो ॥ अत्र मार्जारस्पर्शे यदुपस्नानं तद्यदि मार्जारः
 पुरुषेण स्पृश्यते तदाज्ञेयं । यदि मार्जार एव पुरुषं स्पृशति भाण्डादिवा तदा पुरुषादेरशौचाभावः । तद्विषयमेव मार्जारश्च सदा शुचिरिति
 विष्णुवचनामिति व्यवस्थेत्याचारादर्शः ॥ पैठीनसिः । अनुदकमूत्रपुरीषकरणे सचैलस्नानं उदकव्यतिरेकेण मूत्रपुरीषोत्सर्ग
 नंतरं शौचविलंबे शौचं कृत्वा स्नानमित्यर्थः । ब्रह्मपुराणे उच्छिष्टेनाथविप्रेण विप्रः स्पृष्टस्तु तादृशः । उभौ स्नानं प्रकुरुतः सद्य
 एव विशुद्ध्यतः । लघुहारीतः । श्वविष्टां काकविष्टां वाकं कृध्नरसं च । अधोच्छिष्टं च संस्पृश्य सचैलोजलमाविशेत् । ऊर्ध्वे

च्छिष्टस्तु संपृष्टः प्रायश्चित्तं समाचरेत् ॥ उपोष्य रजनीमेकापंचगव्येन शुद्धयति ॥ अधोच्छिष्टो मूत्राद्युत्सर्गेणाशुद्धः । ऊर्ध्वोच्छिष्टो
 भोजनोच्छिष्टः । जलमाविशेत् स चैलं स्नायादित्यर्थः । सर्वत्र चात्र प्रकरणे जलमाविशेदित्यादिवाक्यानि वरुणस्नानोपलक्षकानीत्याच।
 रादर्शः । शंखः । रथ्याकर्दमतोयेन घृविनाद्येन वा पुनः ॥ नाभेरूर्ध्वतरः स्पृष्टः सद्यः स्नानेन शुद्धयति ॥ अत्र च प्रकरणेषु नैमित्तिक
 स्नानेषु मंत्रतर्पणेन स्तः । तथा चापः शंखः । अस्पृश्यास्पर्शनेवान्ते अश्रुपातेक्षुरभगे ॥ स्नानं नैमित्तिकं प्रोक्तं देवपैत्रविवर्जितं ॥ जला
 शयमजनासंभवे उष्णोदके नाप्येतत् स्नानं कर्तव्यं । तथा च शंखः । नित्यं नैमित्तिकं चैव क्रियागं मलकर्षणं । तीर्थाभावेऽपि कर्तव्यमुष्णो
 दकपरोदकैः ॥ क्रियागं देवपूजादिक्रियागं मलकर्षणाभ्यङ्गपूर्वकं । यदा तुरोगादिवशादुष्णोदकस्नाने शक्तिरपि न भवति तदा शुद्धिप्रकार
 माह । यमः । आतुरस्नानसंश्रान्तौ दशकृत्वस्त्वनानुरः ॥ स्नात्वा स्पृशेत् क्षिप्रं ततः शुद्धयेत् स आतुरः ॥ इति स्नानशुद्धिप्रकरणम् ॥
 अर्धतैजसादिद्रव्यशुद्धिः । ब्राह्मपुराणे । सुवर्णरौप्यशंखाश्मशुक्तिरत्नमयानि च ॥ कांस्यायस्ताम्रैर्यानि त्रिपुसीसमयानि च ॥ निर्ले
 पानि च शुष्यंतिकेव लेनोदकेन च ॥ शुद्रोच्छिष्टानि शोष्यानि त्रिधा क्षाराम्बुवारीभिः ॥ सूतिकाशवविष्मूत्ररजस्वलाहतानि च ॥
 प्रक्षेप्तव्यानि ताव्यग्नौ यज्यावत्सहेदपि ॥ रत्नमयानि स्फटिकादिषट्क्रान्तिर्यानि पित्तलघटितानि त्रिपुमयं रंगवटितम् । शुद्रोच्छिष्टा
 नि शुद्रोच्छिष्टस्पृष्टानि त्र्ययमर्थज्ञेयः शुद्रेण भुक्ते भाजने अग्रे शंखवाक्येन शुद्धिर्लिख्यते । सूतिकारजस्वलोपहतत्वं भाजनस्य भोजनद्वारे
 वतत् शंखवाक्ये स्फुटीकरिष्यते । प्रक्षेप्तव्यानीति प्रक्षालनानन्तरं यद्वाजनं यावत् समयपर्यन्तम् अग्निसहेततावत् अग्नौ संयोजयेत् ।
 मनुः । ताम्रायः कांस्यैर्यानां त्रिपुणः सीसकस्य च ॥ शौचं यथाहं कर्तव्यं क्षाराम्बुदकवारीभिः ॥ यथाहं मलापकर्षणसामर्थ्यानुसारे

णक्षारोभस्मअम्भोदकंजवीरादिरसः योग्यतानुसारादम्भोदकंताम्रेणसंबध्यते । इतरेषुक्षारोदकं जलेनतुभयत्रसमुच्चयः । शंसः । अम्भो
 दकेनताम्रस्यसीसस्यत्रपुणस्तथा ॥ क्षरेणशुद्धिः कांस्यस्यलौहस्यचविनिर्दिशेत् ॥ एतदापिस्नेहादिलेपयुक्ताविषयं । पेठीनासिः । त्रपु
 सीसंकांनानां गोमयतुषैः । तथाउच्छिष्टस्नेहसंस्पृशेक्षारोदकाभ्यामब्जस्यच अब्जस्यशंसशुक्त्यादेः । बोधायनः । तेजसानान्तुपत्राणासु
 च्छिष्टोपहतानां त्रिःसप्तकृत्वः परिमार्जनं । परिमार्जनेद्रव्याणिमृद्गोमयभस्मानि । मूत्रपुरीषलोहितरेतःप्रभृत्युपहतानांपुनःकरणं गोमूत्रेवा
 सप्तरात्रं परिस्थापनं महानद्यांवा । एवमश्ममयानां च । अलाबुबिल्ववैदलानां गोवालेः परिमार्जनं लवणकुशस्थूणानां गोमयोदकेन प्रक्षा
 लनं त्रिःसप्तकृत्वः परिमार्जनमेकविंशतिवारानित्यर्थः । वैदलानां वेणुदलादिनिर्मितानामित्यर्थः । शातातपः । गवाप्रातेषु कांस्येषु शुद्रोच्छि
 ष्टेषु वा पुनः । दशभिर्भस्मभिः शुद्धिः श्वकाकोपहतेषु च ॥ अंगिराः । गंडूषं पादशौचं च यः कुर्यात्कांस्यभाजने । मूमौ निक्षिप्य पण्मा
 सान् पुनराकरमाविशेत् ॥ यदित्यर्षत्वात् विभक्तिव्यत्ययेन सप्तम्यर्थे प्रथमा । आकरमाविशेत् अग्नौ दहेत् । शंसः । सूतिको
 च्छिष्टभांडस्यः सुगुमद्यद्वतस्य च । त्रिःसप्तमार्जनैः शुद्धिर्नतु कांस्यस्य भाजने ॥ भांडस्य भाजनस्य सौवर्णादेः । सुरागोडीपेष्टीमाघ्नी
 त्रिधा । तद्व्यतिरिक्तं पनसादिसंभवं मद्यम् । ताभ्यां चोपहतस्य त्रिःसप्तमार्जनैरेकविंशतिमार्जनैः शुद्धिः । कांस्यस्य तु नेयं शुद्धिः ।
 किंतु सकृदुपहते अग्नौ प्रतापनम् । शभिरसकृदुपघाते पुनर्घटनेन शुद्धिः । शंसः । ब्रह्मक्षत्रविशांचैव सकृत्संमार्जनाच्छुचिः । चतुर्थेन तु यद्रुक्तं च
 तुर्भिरथं मार्जितं ॥ अग्नौ निक्षिप्य गृह्णीयाद्दस्तौ प्रक्षाल्य यत्नतः ॥ गोशृंगेण तु संस्पृष्टं तत्पात्रं शुचितामियात् । ब्रह्मक्षत्रविशां यस्मि
 न्भाजने भोजनं कृतं ॥ तत्तत्सकृन्मार्जनाच्छुचीत्यर्थः । चतुर्थेन शुद्धेण तु ब्राह्मणादनां यद्रुक्तं चतुर्वारमार्जनादिभिः शुद्धयतीत्यर्थः ॥

तदियं सर्वं कवाप्यतया तेजसद्रव्यशुद्धीव्यवस्था । सुवर्णरूप्यशंखाश्मशुक्तिरक्तकांस्यपित्तलोहरंगसीसकमथानिभाजनानिकेवले
 नजलेन शुद्धयन्ति । उच्छिष्टादिलेपयुक्तानि क्षारोदकाम्लोदकाभ्यां यथायोग्यं शुद्धयन्ति । शूद्रोच्छिष्टेन चिरकालोपघाते वास्त्रयंक्षारो
 दकक्षालनानंतरं वह्नौ यावत्सहंक्षेपाच्छुद्धयन्ति । एकवारं श्वकाकशूद्रोच्छिष्टदूषितानि गवाघ्रातानि च कांस्यानि दशवारं क्षारोदकमार्जना
 च्छुद्धयन्ति । अनेकवारं श्वकाकशूद्रोच्छिष्टदूषितानि एकविंशतिवारं क्षारोदकमार्जनाच्छुद्धयन्ति । त्रैवर्णिकस्य यस्मिन् भाजेन शूद्रोभुंक्तेत
 चतुर्भिः क्षारैर्मार्जनानंतरं मग्नोप्रक्षिप्तं प्रक्षालित इस्ताभ्यां गृहीतं शुद्धयति । सूतिकोच्छिष्टं मद्यसुराभिः सकृदुपहतं कांस्यभाजनं मग्नो
 प्रतापनाच्छुद्धयति । असकृदुपहतं पुनर्वटनेन शुद्धयति । गंडूषपादशौचे यस्मिन् कांस्यभाजेनेतत् षण्मासानि स्ननानंतरं वह्नौ प्रताप
 नाच्छुद्धयति । मूत्रपुरीषेतः प्रभृतिभिः शारीरैर्मलैरल्पकालमुपहतानि तेजसपात्राणिसप्तरात्रंगोमूत्रमहानद्यां वा स्थापनात् शुद्धयं
 ति । अनेकवारं मूत्राद्युपहतानि शवसूतिकारजस्वलोपहतानि च वास्त्रयंक्षारोदकप्रक्षालनानंतरं यावत्सहं मग्नोप्रतापनात् शुद्धयन्ति ।
 चिरकालं व्याप्य वारं वारं मूत्रादिभिरुपहतानि पुनर्वटनेन शुद्धयन्ति । देवलः । लोहानां दहनच्छुद्धिर्भस्मना गोमयेन वा । दहनात् स्ननाद्वा
 पि शैलानामंभसापि वा ॥ काष्ठानां तक्षणाच्छुद्धिर्मृद्गोमयजलैरपि । मृष्मयानां तु पात्राणां दहनाच्छुद्धिरिष्यते ॥ अत्र दहनादित्यत्यंतो
 पघातविषयम् । अन्यथा भस्मना गोमयेन वा शैलं शिलाभाजनं तत्रापि अत्यंतोपघाते दहनेन स्ननेन वा अन्यथा जलेन काष्ठभाजनानाम
 पिसलेषोपघाते तक्षणादन्यत्र जलेनैवेति व्यवस्था । मृष्मयानामत्यंतानुपहतानां पुनः पाकः । अत्यंतोपहतानां मृष्मयानां दारवाणां च त्र्या
 मः । तत्राच विष्णुः । तत्राच मण्डयं च तत्राच । तत्रात्यंतोपहतमिति पर्वप्रस्तुतम् । कड्यपः । सिकताभिर्दन्तशृंगशंखशुक्तीनां सिकता

भिज्जल्युक्तवालुकाभिः । अत्यंतोपघातविषयंचेदम् । अन्यथाकेवलजलेनशुद्धिः । शुद्धिरित्यनुवृत्तो दारेतः । अग्निःकाचनराजतानी
 तद्गुणवर्णयोगात् स्नेहवैवर्ण्योपहतानामेवगोधूमकलायमाषगोमयचूर्णेर्मार्जनंमोरोचनादिभिः प्रक्षालनम् । अम्ललवणाभ्यांताप्राणा । भस्म
 नाकांस्यानां । शाणवर्षणैःकार्णायसानां । सिकतावघातकर्षणैःशैलानां । शैलावघर्षमार्जनैर्मणिमयानां । निर्लेपनेर्दारुमयानां । पुनःपाके
 नमृण्मयानां । गोमूत्रगोमयविल्वैवेणुदलानां । गोवालरज्ज्वासोदकपानेर्दलपात्राणां मार्जनंकमंडलूनां यतिपात्राणांच । क्षारोदकाभ्यां
 कार्पासशर्जणमयानां । पुत्रजीवारिष्टकैः क्षौमदुकूलानां । पुत्रजीवोदस्त्रिद्विश्चरिणां । श्रीफलश्वेतसर्पपैः कौशेयानाम् । उदस्त्रिद्वलभी
 कमृदासर्पपैः ऊर्णानां । स्नेहसत्कुलमाषोद्वर्तनेर्गुरुणां । अयमर्थः । तद्गुणवर्णयोगात् । तद्गुणोयोवर्णः तेनयोगः । अनुपकृतत्वंतत्रका
 चनादीनामग्निः केवलाभिः शुद्धिः सुव्यक्तमन्यत् पुत्रजीवः पितरजत्रिआ अरिष्टः अरिडइतिप्रसिद्धः । उदस्त्रिद्व तक्रं । कुलमा
 षज्जोडाइतिप्रसिद्धइतिरत्नाकरः । अत्रचपुत्रजीवादिभिश्चूर्णितैः शोधनयोग्यत्वात् । क्षौमादयः पट्टवस्त्रभेदाः । गुरुणामितिऊर्णा
 मयानामेवमदतांकेवलानामित्यर्थः । एषाचशुद्धिरेषांवस्त्राणामलवत्त्वेसतिअन्यथाकेवलजलेनशुद्धिः । तथाचदेवलः । तांतवंम
 लिनंपूर्वमग्निः क्षारैश्चशोधयेत् । अंशुभिः शोधयित्वावापुनर्वासः समाहरेत् ॥ ऊर्णापट्टांशुकक्षौमदुकूलाविकचर्मणाम् । अल्पाशौ
 चेभवेच्छुद्धिः शोषणप्रोक्षणादिभिः ॥ तान्येवामेध्यलिप्तानिनिज्याद्गौरसुसर्पपैः । धान्यकल्कैःपर्णकल्कैरसैश्चफलवलकलेः ॥
 तूलिकामुपधानानिपुष्परक्तांकराणिच । शोधयित्वात्तपेत्किंचित्करैरुन्मार्जयेन्मुहुः । पश्चाच्चवारिणाप्रोक्ष्यशुचीत्येवमुदाहरेत् ।
 तान्यप्यतिमलिष्टानियथावत्पाशिशोधयेत् ॥ शातातपः ॥ कुसुमकुसुमारक्तास्तपालाक्षारसेनच । प्रक्षालनेनशुद्धयंतिचांडालस्य

शनेतया ॥ अभिराः ॥ शौचं सदस्यो माणां वाय्वन्यकैन्दुरश्मिभिः । रेतःस्पृष्टं शक्यं स्पृष्टमाविकं नैव दुष्यति । शयनासनानि धानानि रो-
 मबद्धानि यानि च ॥ वस्त्राण्येतानि सर्वाणि सदितानि प्रचक्षते । सदस्यो न पापमिति उर्णादिरोमनिर्मितानामित्यर्थः । रोमबद्धानि कंबुकादि-
 निसंहतानि शयनादीनि च तानि च वाय्वादिभिः शुद्धयन्तीत्यर्थः । उशनः । कौशेयानां गौरसर्पपक्लेन मृद्भिश्चान्येषां । ब्रह्मपुराणे ।
 प्रत्यङ्गशालये द्रुमदेवेपित्र्ये च कर्मणि । सर्वविष्णुत्रयैस्तु दूषितं मृदम्बुभिः ॥ मृदम्बुभिः शुद्धयतीति शेषः । विष्णुः । अत्यन्तोपहतस्य
 यत्प्रक्षालितं सत्रविरज्यते तच्छिद्यते । बृहस्पतिः । वस्त्रवैदल्यचर्मादेः शुद्धिः प्रक्षालनं स्मृतम् । अतिदुष्टस्य तन्मात्रं त्यजेच्छित्त्वा
 तु शोधयेत् । यमः । कृष्णाजिनानां गुलैश्च बालानां मृद्विरंभसा । गोमूत्रेणास्थिदन्तानां क्षौमाणामौरसर्पैः ॥ बालानां चाम-
 राणामित्यर्थः । शंखः । सिद्धार्थकानां कल्केन दन्तशृंगमयस्य च । गोवालैः फलपात्राणामस्थानां स्याच्छृंगवत्तथा ॥ फलपात्रा-
 णानां लिकेरादिप्रभवाणाम् । अस्थानां शंखादीनां तेषां च येन शुद्धिरल्पोपघातेऽत्यन्तोपघातेऽवलेखनं वायुपुराणोक्तं । तथा । निर्यो-
 सानां गुडानां च लवणानां तथैव च । कुसुमकुसुमाज्जां च उर्णाकार्पासयोस्तथा ॥ प्रोक्षणात्कथिता शुद्धिरित्याह भगवान् यमः ॥
 मनुः । मार्जनं यज्ञपात्राणां पाणिना यज्ञकर्मणि । चमसानां गृहाणां च शुद्धिः प्रक्षालनेन च ॥ चरूणां सुवसुवाणां च शुद्धि-
 ण्येन वारिणा । स्पृष्टशूर्पशकटानां च मुसलोलूखलस्य च ॥ अद्रिस्तु प्रोक्षणं शौचं बहूनां धान्यवाससां ॥ प्रक्षालनेन स्वल्पा-
 नामद्रिरेव विधीयते ॥ चैलवच्चर्मणां शुद्धिर्वैदलानां तथैव च । शकमूलफलानां च धान्यवच्छुद्धिरिष्यते । प्रोक्षणात्पूजकाष्ठानां
 पलाञ्चविशुद्धयति । मार्जनोपाजने वैष्णवपुनःपाकेन मृष्मयम् ॥ उपाजनं वायुपुराणे । मणिवज्रप्रवालानां मुक्ताशंसोपलस्य

च । सिद्धार्थकानां कल्केन तिलकल्केन वा पुनः । सिद्धार्थकाः सर्षपाः ॥ बोधायनः । आसनं शयनं यानं नावः पंथास्तृणानि च । मरुता कण
 शुद्ध्यन्ति पकेष्टकचितानि च ॥ आसनं शयनं वस्त्रं नायापत्यं कमण्डलुः । शुचीन्यात्मन एतानि परेषामं शुचीनि च ॥ हारीतः । न पय
 सादांतानां क्रीतानां मवहनोत्पवनेः ब्रीहियवगोधूमानां घर्षणदलनपेषणेः शमीधान्यानां कंडनविमृशनप्रक्षालनेः फलीकृतानां घर्षणप्रक्ष
 लनपर्यग्निकरणैः शाकमूलफलानां भूस्थग्रहणे प्रक्षालने रिक्षुकाण्डानां शमीधान्यवत् यज्ञहविषां श्रपणमेव स्रेहानां पुनः पाकः कृत उवणा
 नां पुलकसादिभिः स्पृष्टानां भूस्थानां तृणकाष्ठानां मादित्यदर्शनाच्छौचम् । दांतानां दंतनिर्मितानां क्रयोपात्तानां ब्रीहियवादीनां शमीधा
 न्यानां मुद्गादीनां शिबीप्रभवानां फलीकृतानां तण्डुलानाम् अवहनं कंडनम् उत्पवनं प्रस्फोटनं शूर्पेण निस्तुपीकरणं पर्यग्निकरणं तदुपरि अग्नि
 भ्रामणमित्यर्थः । शुद्धिरित्यनुवृत्तौ । विष्णुः । गुडादीनां मिश्रविकराणां प्रसूतानां वाय्वग्निदानेन सर्वलवणानां च तथा द्रव्यवत् कृतशौ
 चाणां देवतार्चानां भूयः प्रतिष्ठापनेन असिद्धात्प्रश्यावन्मात्रपुपहतं तावन्मात्रं परित्यज्य शेषस्य कंडनक्षालने कुर्यात् । देवतार्चादेव प्र
 तिमातृस्या अस्पृश्यादिस्पृष्टायाः कृतप्रकृतिद्रव्यस्य नाम्रादेः यथोक्तं शौचं कृत्वा पुनः प्रतिष्ठापनेन शुद्धिः पूजार्हत्वमित्यर्थः । अतिम
 लिनानुवृत्तौ देवः । सर्वद्रव्याणां प्रकानां लवणस्य गुडस्य च ॥ नान्यच्छ्रेयं परित्यागादशुद्धानामिति स्थितिः ॥ तोयाभावे परस्पर्शे भूमि
 संवेशनेऽपि च ॥ कुंडिकायाः परित्यागे दहनं चापदि स्मृतं ॥ कुंडिका कंमडलुस्तस्याश्च तोयहीनाया अशुचिस्पृष्टाया अशुद्धभूमिधृताया अप
 रित्यागः कुंडिकांतरालाभेदगवाग्राद्या । तथा । द्रव्याणामवशिष्टानां तोयाग्निभ्यां विशोधनं । शोधनार्थं तु सर्वेषाम् भयं ब्राह्मणेः
 स्मृतं ॥ इति पाकोयत्सृष्टेर्द्रव्यमृज्यं द्रव्यमेव वा ॥ पक्वं वा भोज्यकल्पं वा तत्सर्वं परिर्वर्जयेत् । भोज्यकल्पमर्द्धपक्वं ॥ उच्छिष्टाशुचि

मिः स्पृष्टमद्रव्यं शोध्यते भसा । द्रववापि प्रभूतं च शोषयेत् प्रोक्षणादिभिः । उच्छिष्टाशुचिभिः उच्छिष्टत्वेनाशुचिभिः । वृद्धशातातपः ।
 तापनं घृततेलानां प्लावनं गोरसस्य च । तन्मात्रमुद्धृतं शुद्धयेत् कठिनं तु पथोदधि ॥ अविहीनं तथा सर्पिर्विहीनं श्रपणेन तु । बोधायनः ।
 च दूनां कुसुं भक्षार्पासगुदलवणानां सर्पिषां कठिनीभूतानां च चांडालादिस्पृष्टं प्रोक्षणेनैव शुद्धिः । ब्रह्मपुराणे । द्रवद्रव्याणि भूरीणि परि-
 प्लाव्यानि चांभसा । सस्यानि व्रीह्यश्चैव शाकमुलफलानि च ॥ त्यक्त्वा तु दूषितं भागं प्लाव्यान्यजलेन तु ॥ विष्णुः । प्रोक्षणेन च पुस्त-
 कं भ्रमनुः । यावन्नापेत्य मेघ्याक्ताद्बोले पश्चतत्कृतः । तावन्मृद्धारिचादेयं सर्वा सुद्रव्यशुद्धिषु ॥ वृद्धशातातपः । अशुचिं संस्पृष्टं च स्तुष्क-
 एष्वसदुष्यति । तं स्पृष्ट्वा न्याने दुष्येत्तु सर्वद्रव्येष्वयं विधिः ॥ - संइतानां तु पात्राणां यदेकमुपहन्यते । तस्य तच्छोधनं प्रोक्तं न तु तत्स्पृष्टि-
 नामपि । अत्राशुचिस्पृष्टस्य स्पृष्टं यदशौचं निषिद्धं चांडालादिस्पृष्टदर्शनादन्यत्र । तेषां तु स्पृष्टस्पर्शं यथा यथमाचमनस्नानादिकमुक्तमे-
 व । अथात्यंतोपहतशुद्धिः । तत्र विष्णुः । शरीरैर्मलैः सुराभिर्मद्यैर्वायुदुषहतम् अत्यंतोपहतं सर्वलोहभांडमग्नौ प्रतप्तं शुद्धयेत् ।
 मणिमयमृन्मयमज्जमयं च सप्तरात्रं महीनिस्सनेन दंत-शृंगास्थिमयं च तक्षणेन दारवं मृण्मयं च जह्यात् । अत्यंतोपहतस्य वस्त्रस्य यत्-
 प्रक्षालितं सत् न विरज्येत तच्छिन्द्यात् । लोहभाण्डं सुवर्णाद्यष्टधा तु मयभाजनमिति रत्नाकरः । सुरा गोडीपैष्टीमाध्वीत्रिविधा तदितरसुरामद्यं-
 शरीराणि मलानि द्वादशविधानि वसादीनि । बोधायनः । अतैजसानामत्यंतोपहतानां च त्यागः । एष च त्यागो विष्णुक्तमणिमयादिभा-
 नवर्जम् । शंसः । मद्यैर्मृत्रपुरीषैश्च श्लेष्मपूयाऽश्रुशोणितैः । संस्पृष्टं नैव शुद्धयेत् पुनः पाकेन मृण्मयम् । एतैरेव तथा स्पृष्टं सप्तो-
 वर्णराजतम् । शुद्धयेत्पावर्तितं पञ्चान्यथा केवलं भसा ॥ अत्र च तैजसेव्यवस्थाप्रथममेव दर्शिता द्रव्यशुद्धिप्रकरणे । देवकः ।

दूषितं दूषितं दुष्टं कश्मलं चेति लिङ्गिनाम् ॥ चतुर्विधमभेद्यं च सर्वव्याख्यास्यते पुनः । लिङ्गिनामाश्रमिणामित्यर्थः । शुच्य
 यशुचिसंस्पृष्टं दूषितमुच्यते । अभक्ष्यभोज्यपेयानि वर्जितानीह चक्षते ॥ त्यक्तः पतितचाण्डालो ग्रामकुटुम्बशूको ।
 आचनित्यं विवर्ज्यः स्युः षडेतेषां तः समाः । सत्रणः सूतकीसूतीमत्तोन्मतरजस्वलाः ॥ मृतबन्धुरशुद्धश्रवर्ज्यान् यष्टोस्वका
 लतः ॥ सूतीप्रसूतिका । अशुद्धः पुटीषादिना । स्वेदाश्रुविदवः फेनो निरस्तनखलोमच । आर्द्रचर्मासृगप्येतद्दुष्टमाहुर्मनीषिणः ॥ मानुषा
 स्थिशवं विष्टारतो मूत्रार्तवानिच ॥ कुणपंपूयमित्येतत्कश्मलं समुदाहृतम् । दूषिते प्रोक्षणेनापिशुद्धिः सूक्ताविधानतः ॥ दुष्टैर्मर्षिन
 संस्कारैः कश्मलैः सर्वथा भवेत् ॥ दुष्टैश्च सम्बन्धे कश्मलैश्च संबन्धे द्रव्यमार्जनसंस्कारैः शुद्धिरित्यर्थः । संस्कारास्तु तत्र तत्रोक्ताः ॥ इति
 जसादिद्रव्यशुद्धिः ॥ अथ पक्वान्नशुद्धिः । ब्रह्मपुराणे ॥ पक्वमन्नं गवाघ्रातं मक्षिकाकेशदूषितम् । छागघ्रातं तु तत्कृत्वा कृत्वा रक्षांबुभिः सह ॥
 यथा घ्रातादिकमन्नं छागघ्रातं कृत्वा रक्षांबुभिः सह सहितं कृत्वा शुद्ध्यतीत्यर्थः । भुंजतश्चाप्येच्छान्नं मक्षिकाकेशदूषितं । रजःपिपीलिकाजुष्टं
 यज्ञस्पृष्टमवशुतैः ॥ तदन्नं तु विदायै रशेषं क्षारांबुभिः शुचि ॥ यमः । मक्षिकाकेशमन्त्रेषु पतितं यदि दृश्यते । मृषकस्य पुरीषं वा शुतं यज्ञावधू
 नितम् ॥ भस्मना स्पृश्य चाश्रीयद्भ्युक्ष्य सलिलेन च । शुतं यस्योपरि छिक्का कृता । अवधू नितं मुखश्चासोपहतम् । भस्मना
 वेति वा शब्दः समुच्चये वाक्यान्तरे कथात् । तेन भस्मजलाभ्यां स्पृष्टं शुद्ध्यतीत्यर्थः । तथा । अवशुतं केशपतंगकीटैरुदक्यया वा पतितैश्च
 दृष्टम् ॥ अलातभस्मां बुद्धिरप्यतोयैः संस्पृष्टमन्नं मनुराह भोज्यं ॥ अवशुतं यस्योपरि छिक्का कृता उदक्यया रजस्वलयः अलातभस्मेति
 शुद्धस्यानभस्मोपलक्षणार्थः । तथा । मक्षिकादंशमहाकापूषीः सुक्ष्माः पिपीलिकाः । आभिषामेभ्यः सेवी चनेते कीटा विपतये ॥ आभि

शुद्धि

॥३२॥

पामेयसेवीसटिभमासोद्भवकीटः एतेकोटीविपत्तयान्नदोषायनभवंतीत्यर्थः । शुद्धिस्तु भस्मादिनैवेति भावः । ज्ञातातपः । केशकीटव्या
 प्रातःकायसोपहतंचयत् । स्त्रीनाभिस्तपतितैः सूतिकोदक्यनास्तिकैः ॥ दृष्टवस्याद्यदन्नंतुतस्यानेककृतिरुच्यते ॥ अभ्युक्ष्यान्निचिदुद्ध
 त्यभुंजीताप्यविशंकितः । भस्मनाचापिसंस्पृश्यसंस्पृशेदुदकेनवा । सुवर्णरजताभ्यांवाभोज्यं प्रातमजेनवा । तथा । श्वशूकरसरोष्ठे
 श्वपदाळीढंतुजंतुभिः ॥ अग्रंविहायतत्पश्चात्संस्पृष्टव्यमथाग्निना । छागप्रातंततः शुद्धं स्याद्रेमजलसंयुतम् । तथा । घृतंतुपायसंक्षीरंतथे
 केशुरसोद्भवं । शुद्धभौंडगतंतक्रंतथामधुनदुष्याति ॥ पायसंपयोविकारोदध्यादीनिरत्नाकरः । कल्पतरुभृतयोप्येवम् । एवंच । कटुपक्वं
 स्नेहपक्वं पायसंदधिसक्तवः । एतान्यशुद्रान्नभुजो भोज्यानि मनुरब्रवीत् ॥ कटुपक्वानितैलेन पायसंदधिसक्तवः ॥ द्विजैरेतानि भोज्यानि
 शुद्रोदकृतान्यपीति ॥ हारीतकूर्मपुराणयोरपि वाक्ययोः पायसपदं दधीतराद्यामिक्षादिपयोविकारंपरं बोधायनः । त्वकेशलोमनखा
 सुपुरोषानिदृष्ट्वा तद्देशपिंडानुद्धृत्य अद्भिरभ्युक्ष्य भस्मनावकीर्य पुनरपि प्रोक्ष्य वाचा प्रशस्तमुपभुंजीत सिद्धद्विषां महतां श्वपायसप्रभृत्युपह
 तानांतद्देशपिंडमुद्धृत्य पक्वानः सुवर्चस इत्येतेनानुवाकेनाभ्युक्षणं मधूदके पयोविकारे वपात्रात्पात्रांतरानयने एव तैलसर्पिणीशच्छिष्टसं
 बंधारब्धेतुदके चोपधायोपयोजयेत् । उपधाय पात्रांतरे निक्षिप्य । उशनाः । अजाघ्रातेनात्राद्यानां स्नेहघृतलवणमधुगुडानां पुनः पाकेन ।
 अत्राद्यानां पदनीयानां मत्राणामित्यर्थः । वृद्धर्मनुः । देवद्रोण्यां विवाहे च यज्ञेषु प्रकृतेषु च । काकैः श्वभिश्च यत्स्पृष्टं तदन्नं नैव दुष्याति ।
 तन्मात्रमन्नमुद्धृत्य शेषं संस्कारमर्हति । घनानां प्रोक्षणाच्छुद्धिर्द्रवाणामग्नितोपनात् । संस्पर्शनाद्भवेच्छुद्धिरपामग्रेष्ठतस्य च ॥
 अग्नेन प्रयत्नं स्पृष्टं अर्चित्वेन विनिर्दिशेत् । देवद्रोणीग्रहणमत्र च हत्व प्रदर्शनार्थं । प्रकृतेषु उत्सवेष्वित्यर्थः । यमः । शुक्तानि हि हि

पिपेकः

॥३२॥

मोत्रानिभुञ्जीतकदाचन । प्रक्षालयित्वानिर्दोषाण्यापद्धमोयदाभवेत् । शुक्लानिपयुषितत्वाद्यान्यम्लतामृतानि । तथेवाचारात्
 यदातु आपद्धमोऽन्यात्रासंभवस्तदातानिप्रक्षाल्यनिर्दोषाणि संपन्नानिभुञ्जीतेत्यध्याहारेणान्वयः । मसूराभाषसंयुक्तं तथापयुषितं च
 यत् । तत्तु प्रक्षालितं कृत्वा भुञ्जीताग्याभिचारितम् । मसूरोप्यत्राभक्ष्य एव साहचर्यात् । माषोत्ररात्रमाषः । देवलः । भक्तधान्या
 दिराक्षोनामेकदेशस्य दूषणे । तावन्मात्रं समुद्धृत्य शेषं प्रोक्षणमर्हति । भक्तराशिद्रोणाधिकः । विष्णुः । द्रोणादभ्यधिकं सिद्धमन्नं
 नैव च दुष्यति । तस्योपहतमपास्य गायत्र्यभिर्मंत्रितं सुवर्णाभिः क्षिपेत् बस्तस्य दर्शयेत् । अग्रे श्वद्रोणः । षोडशप्रस्थाः ।
 बस्तः छागः । बृहस्पतिः । तीर्थे विवाहे यात्रायां संग्रामे देशविषुवे । नगरग्रामदाहे च स्पृष्टस्पृष्टिर्न दुष्यति ॥ आपद्गिचकष्टायां
 रुग्भये पीडने सदा । मातापित्रोर्गुरोश्चैव निर्देशे वर्तनात् तथा ॥ आममांसं घृतं क्षौद्रं स्नेहं श्वफलसंभवाः । म्लेच्छभांडमताप्यानिष्कं
 ताः शुचयः स्मृताः ॥ शातातपः । गोकुले कंदुशालया तैलयंत्रेशु यंत्रयोः । अमीमांस्यानि शौचानि स्त्रीषु बालातुरेषु च । अमीमां
 स्यानि शौचाशौचं भाषितं निविचारणीयानीत्यर्थः । बालः पंचवर्षाभ्यंतरवयस्कः । अथ भूमिशुद्धिः । तत्र देवलः । पंचधा वाचतुर्धा
 वाभूरमेध्या विशुद्ध्यति । दुष्टाद्विधा त्रिधा वापिशौच्यते मलिनैकधा ॥ दहनं स्ननं भूमेरुपलेपनं वापनम् । पर्जन्यवर्षणं चेति शौचं पं
 चविधं स्मृतम् ॥ अस्यार्थः । भूमिस्तावन्निधा अपवित्रा भवति । अमेध्या दुष्टमालिना चेति । तत्रामेध्याया दहनादिभिः पंचभिश्चतु
 र्भिर्वा शुद्धिः । दुष्टायाः दहनादिभिस्त्रिभिः । स्ननलेपनाभ्यां द्व्याभ्यां मलिनायाः । एकधा उपलेपनेन शुद्धिः । वापनं मृदंतरेण
 पूरणम् । तासु अमेध्यामाह । प्रसूते गर्भिणी यत्र प्रियते यत्र मानुषः ॥ चांडालैरुषितं यत्र यत्र विन्यस्यते शवः । विष्णुत्रोपहतं यच्च कु

गपोयत्रदृश्यते । एवंकश्मलभूयिष्ठाभूरमेध्येतिलक्ष्यते ॥ दुष्टमाह ॥ कृमिः कृष्णवक्षोर्दूषितामेदिनीयादे । द्रप्सापकर्षणेःक्षितेवा
तेर्वादुष्टताव्रजेत् ॥ द्रप्संघर्षाभूतंश्लेष्मादिमलम् । मालिनामाह ॥ नखदेततनूजत्वस्तुषपांसुरज्जमलेः । भस्मपंकतृणैर्वापिप्रच्छन्नामालि
नाभवेत् । तनूजलोम । अत्रचउपघाताल्पत्वभूयस्त्वाभ्यां पंचधावाचतुर्धावाइत्यादिविकल्पोव्यवस्थितः । याज्ञवल्क्यः । भूशुद्धिर्मार्ज
नादादात्कालाद्गोमणादपि । सेकादुल्लेखनालेपाद्गृहमार्जनलेपनात् ॥ अवकरनिरसनमार्जनम् । कालोयावताकालेनापाविष्यदेतुले
पनयोर्भवतित्तावान्सेकोजलेनप्रक्षालनम् । उल्लेखनंतक्षणम् । गृहस्यपृथगुपादानंमार्जनलेपनयोः प्रतिदिनप्राप्त्यर्थम् । मनुः । संमार्जने
नार्जनेनसेकेनोल्लेखनेनच । गवांचपरिवासेनभूमिःशुद्धयतिपंचाभिः ॥ अंजनंगोमयोपलेपनम् । अत्रानिलेपसलेपाधिकलेपापेक्षयायथा
योग्यंप्रत्येकंसंभुदायाभ्यां व्यवस्था । यमः । स्नानात्पूरणादादालेपनादभिवर्षणात् । गोभिराक्रमणात्कालाद्भूमिः शुद्धयतिसप्तभिः ।
बौधायनः । घनाया भूमेरुपलेपनंसुषिरायाःकर्षणंकिन्नायाश्चामेध्यमाहृत्यप्रच्छादनम् । घनानिविडा । अविषमेतियावत् । सुषिरासच्छिद्रावि
षमेतियावत् । किन्नाअमेध्याद्रातस्याश्चामेध्यामाहृत्यआकृष्यप्रच्छादनंशुद्धमृदंतरेणपूरणं । संवर्तः । गृहशुद्धिप्रवक्ष्यामिअन्तःस्थशवदूषि
ते । प्रोत्सृज्यमृण्मयंभांडंसिद्धमंत्रंतथैवच ॥ गृहादपास्यतत्सर्वगोमयेनोपलेपयेत् ॥ गोमयेनोपलिप्याथछागेनाप्रापयेद्द्वयः । ब्राह्मणैर्मंत्रपूते
श्चदिरण्यकुसुमारिणा । सर्वमभ्युक्षयेद्वेदमत्तःशुद्धयत्यसंज्ञयं । यमः । ब्राह्मणावसथेभूमिर्देवागारेतथैवच ॥ मेध्याचैवसदामन्येगवांगोष्ठेतथै
वच । पूतेषुयाभूमिस्तामेध्यामन्येदित्यर्थः । अनुपहतविषयचेतत् । ब्रह्मपुराणे । देवानांप्रतिमाश्चापिवेदमान्प्रायतनानिच । नाहमाभ्युक्ष्य
त्यभूमेरुदूषणावत् ॥ तत्तस्तोयेनगोभिश्चदारोल्लेखनमार्जनेः । शोधनीयाचमेध्याश्चसरत्नैःपंचाभिश्चभूः ॥ उद्धृत्यमृत्तिकाप्राव्यापविष्यज

लेनेच ॥ ग्रामाद्वत्ततत्यमत्त्वानमराचचतुर्गुणम् ॥ भूमिः सवेत्रमेध्यास्याद्यत्रलंषानदृश्यत । मराचः । गृह्यमातसवस्तुचः स्यादकृपन ।
 त । मंवासोयदिजापेतदावतापोविनिर्दिशेत् ॥ अजातिश्चांडालः संवेशेप्रवेशे संवासांज्वस्थितिः । याज्ञवल्क्यः । रथ्याकदेमतोयानिस्पृष्टा
 न्यत्वंश्वायसैः । मारुताकैणशुद्धयंतिपक्वेष्टकचित्तानिच ॥ अंत्यश्चांडालः । तथा ॥ पंथानश्चविशुद्धयंति सोमसूर्याशुमास्तेः । निर्लेपविप
 यमेतत् । बोधायनः । अनेकोद्वाहोदारुशिलेभूमिसमेष्टकाश्चसंकीर्णीभूताः । संकीर्णीभूताः परस्परसंबद्धा इत्यर्थः । पराशरः । रथ्याकदे
 मतोयानिचावः पंथास्तृणानिच । स्पर्शनात्रप्रदुष्यंतिपक्वेष्टकचित्तानिच ॥ अथोदकशुद्धिः । मनुः । आपःशुद्धाभूमिगतावितृष्णायप्रमो
 र्भवेत् । अव्याप्ताश्चेदमेध्वेनगंधवर्णरसान्विताः ॥ विष्णुः । भूमिष्ठमुदकंशुद्धं वितृष्णायत्रगोर्भवेत् । अव्याप्तं चेदमेध्वेनतद्देवशिलगतं ॥
 देवलः । उद्धृतावाप्रशस्यंते शुद्धेः पात्रैर्यथाविधि । एकरात्रोषितस्तास्तुत्यजेदापः समुद्धृताः ॥ एकरात्रोषित इत्यत्रपर्युषितत्वमात्रेतात्पर्यं ।
 तथा । अदुष्टानामपांनंस्तिप्रसृतानांचदूषणम् । स्तोकांनमुद्धृतानांचकश्मलेर्दूषणंभवेत् ॥ प्रसृतानांपर्वतनिर्झररूपाणां ।
 तथा । तत्राक्षोभ्यतडागादिनदीवाप्यः सरांसिच । कश्मलाशुचियुक्तानितीर्थतः परिवर्जयेत् । कश्मलंशवादिअशुचिषिष्मूत्रा
 दितीर्थेति सप्तम्यंतात्तसिद्ध तेजकंश्मलाशुचियुक्तानिचतीर्थदेशेवर्जयेदित्यर्थः । शंसलिसितौ । आपोरूपरसगंधवत्तः परिशु
 द्धाजीर्णचर्मकरंडकैरप्युद्धृताः चर्मकरंडश्चर्मपुटः । यमः । प्रपामरण्यघटकंचकूपेद्रोण्यंजलंकोषगतास्तथापः । ऋतेपिशुद्रात्तदपे
 यमाहुरापद्रुतोभूमिगताःपिबेत् । प्रपारिथतंजलंघाटिकंघटकस्थितजलं घटकोऽत्रकूपादौ सर्वसाधारणंजलेद्धारपात्रंकलशादितज्जलं
 शोणी कांष्ठावुवाहिनी कूपादावेववादिजलपानार्थंकोशश्चर्मपुटः ऋतेपिशुद्रात् शुद्धेतरस्वामिकंद्रिजस्वामिकमापिशुद्रस्वामिकम

पिचप्रपादिस्थितमलमित्यर्थः । हारीतः । रात्रावेतावरुणप्रविशंति तस्मान्नरात्रौ गृह्णीयात् । घामो घाम इत्याग्निमुपरि धादस्य च गृह्णीयात् । बृहस्पतिः । उच्छिष्टं मलिनं कृत्रियं च विष्टानुलेपितम् । अग्निः शुद्ध्यति तत्सर्वमपां शुद्धिः कथं भवेत् ॥ सूर्येन्दुरग्निमपातेन मारुतस्पर्शनेन च ॥ गवाम्बृशपुरीषेण शुद्ध्यन्त्याप इति स्थितिः ॥ उशनाः । नद्यः कूपतडागानि सरांसि सरितस्तथा ॥ असंवृत्तान्यदोषाणि मनुः स्वायं भुवो ब्रवीत् ॥ सरितः सरणशीलानि र्झररूपाः असंवृत्तानि अस्पृश्यस्पृष्टान्यपीत्यर्थ इति कल्पतरुः । विष्णुः । मृतपंचनखात्कूपादत्यंतोपहृता तथा ॥ अपः समुदरे त्सर्वाः शेषं शास्त्रेण शोधयेत् ॥ वह्निप्रज्वालनं कृत्वा कूपे पक्वेष्टकाचिते ॥ पंचगव्यं न्यसेत्पश्चात्तत्र वतोयं समुदरेत् ॥ जलाशयेषु चान्येषु स्थावरेषु वसुंधरे ॥ कूपवत्कथिता शुद्धिर्महत्सु च न दूषणम् ॥ अत्रात्यंतोपहृतत्वं पुरीषादिना अतिव्याप्तत्वं तु पारिभाषिकमत्यंतोपहृतत्वं तत्र शरीरमलमात्रस्य ग्रहणे अश्रुपातादावपि इयं शुद्धिः स्यात्तथा च तिप्रसंगः आपस्तंबेन च शकृन्मुत्राद्युपघाते शुद्ध्यंतरकथनाच्च । तथा चापस्तंबः । उपानम्लेच्छ विष्णुमूत्रस्त्रीरजो मद्यमेव च । एभिश्च दूषिते कूपे कुम्भानां षष्ठिमुदरेत् । कुम्भानां जलपूर्णानामित्यर्थः ॥ बृहस्पतिः । श्वभिः श्वपाकचाण्डालैर्दूषितेषु विशोधनम् । चक्षुरेदुदकं सर्वमार्जनं पारिशोधनम् ॥ श्वपाकश्चाण्डालविशेषः । तथा । वापीकूपतडागेषु दूषितेषु विशोधनम् ॥ घटानां शतमुद्रत्यपंचगव्यंतत्क्षिपेत् ॥ वापीसोपानयुक्तः कूपः । एवं च यत्र घटशतोद्धरणेनैव सर्वोद्धारो भवेत् । तत्रैव सर्वोद्धारो भवेत् अधिकजले घटशतोद्धरणं कृत्वा पंचगव्यप्रक्षेपः अतिमहत्सु तडागादिषु दोषाभाव एवेति व्यवस्था । यमः । अजागावो महिष्यश्च जाहाणी च प्रसूतिका । दशरात्रेण जलं च तिभिः स्थचनवोदकं ॥ ब्रह्मपुराणे । नक्खातजलं गावो महिष्यश्च गमयोनयः ॥ शुद्ध्यति दिवसे षडशभिर्जात्रिभिः

शयः ॥ मनुः । वार्तिकपतङ्गोपुआपोप्राद्यास्तुसर्वतः ॥ पश्चात्पश्येदमेधं तुपंचाव्यनशुध्यति । इत्युदकशुद्धिः । अथ
 जस्वलांशुद्धिः । तत्रमनुः । शुद्धाभर्तुश्चतुर्थेद्विस्त्रानेनस्त्रीरजस्वला ॥ देवेकर्मणिपित्र्येचपंचमे शुद्धिमाप्नुयात् ॥ तथा । प्रथमे
 हनिचांडालीद्वितीयेब्रह्मघातिनी ॥ तृतीयेरजकीप्रोक्ताचतुर्थेहनिशुध्यति ॥ अत्रचांडालीत्वाद्यतिदेशस्तत्तजातीयवदम्पृश्यत्वो
 धनार्थः । वसिष्ठः । रजस्वला चत्रिरात्रमशुचिर्भवति साचनांजीतनाभ्यंजीतनाप्सुस्त्रायादधःशयीत नद्विवासुप्यात् नमांसमश्रीयात्
 नग्रहात्रिरोक्षेत् नाग्निस्पृशेत् नरज्जुंसृजेत् नदंतान् धावयेत् नहसेत् नकिंचिदाचरेत् नखैर्वपिवेत् नांजलिनापिवेत् नपात्रे
 णलोहितायसेनचेतिविज्ञायतइति । खर्वोवामहस्तः लोहितायसंताम्रमितिरत्नाकरः । पृथीनसिः । त्रिरात्रमलवद्वासेधारयमाणानस्त्रा
 यात् नाभ्यंज्यात्नांज्यात् न नुखान्निक्लृतेत नोपमार्जयेत् नरज्जुंसृजेत् नदंतान्धावयेत् नस्रजंधारयेत् नगंधान्सेवेत् । ईरीतः ॥ भूमौ
 क्वाष्णीयसेषाणोमृष्येचाश्रीयात् । अत्रमिताक्षराकारः । देवेकर्मणिपित्र्येचपंचमेशुद्धिमाप्नुयात् । इत्यत्रपंचमइतिरजोनिवृत्तिका
 लोपलक्षणं । मंचमदिनात्पूर्वरजोनिवृत्तावपिनशुद्धिर्देवपित्र्येचकर्मणि । यदातुरजोदर्शनदिनादारभ्य पुनःसप्तदशदिनाभ्यंतरेरजः
 संभवस्तदाअशुचित्वंनस्त्येव । अष्टादशदिनेरजःसंभवेत्वेकाहच्छुद्धिः । एकोनविंशेद्व्यहान् । ततउत्तरेषुत्र्यहच्छुद्धिः । तथाचात्रिः ॥
 रजस्वलायदिस्त्रातापुनरेवरजस्वला । अष्टादशदिनादवागशुचित्वंनविद्यते ॥ एकोनविंशतेरवागेकाहंस्थान्तितद्व्यहम् । विंशत्प्रभृत्यु
 त्तरेषुत्रिरात्रमशुचिर्भवेत् ॥ यंचतुर्दशदिनादवागशुचित्वंनविद्यतइतिस्मृत्यंतरंतत्रस्त्रानप्रभृतित्वमभिप्रेतमतोनविरोधः । अयंचाशु
 चित्वनिषेधोयस्याविंशतिदिनोत्तरकालमेवप्रचुरजोदर्शनंतद्विषयं । यस्याः प्रौढयौवनायाः प्रागेवाष्टादशदिनात्प्राचुर्येण जोनिर्मम

स्तस्यास्त्रिगत्रमेवाशौचम् । पाराशरः । स्नानेनैमित्तिके प्राप्तेनारीयदिरजस्वला ॥ पात्रान्तरेण तोयेन स्नानं कृत्वा व्रतं चरेत् ॥ व्रतं
 रजस्वलानियमं चरेदित्यर्थः ॥ सित्कगात्राभवे दाहिः सांगोपांगकथंचन ॥ नवस्रपीठनं कुर्यान्नान्यद्वासश्च धारयेत् ॥ उशनाः । ज्वर-
 अभिभूतायानारी रजसाचपरिप्लुता ॥ कथं तस्याभवे च्छौचं शुद्धिः स्यात्केन कर्मणा ॥ चतुर्थे दानि संप्राप्ते स्पृशेदन्यां तु सास्त्रियं ॥ सासवेला वि-
 गाद्यापः स्नात्वा स्नात्वा पुनः स्पृशेत् ॥ दशद्वादशकृत्वो वा आचामेत पुनः पुनः ॥ अन्ते च वाससां त्यागस्ततः शुद्धा भवेत्तु सा ॥
 दद्याच्छत्तया ततो दानं पुण्याहेन विशुद्ध्यति ॥ एतत्सर्वमिताक्षरायामाहुः ॥ अथ रजस्वलायाश्चाण्डालादिस्पर्शं शुद्धिः ॥ तत्र बृहस्प-
 तिः । पतितां त्यश्वापाकेन संस्पृष्टा स्त्री रजस्वला ॥ प्रथमो द्वि त्रिरात्रं तु द्वितीये द्वयहमेव च ॥ अहोरात्रं तृतीये द्वि चतुर्थे न तमेव च ॥
 अंत्यश्चाण्डालः । श्वपाकस्तद्विशेषः टांक इति प्रसिद्ध इति रत्नाकरः । त्रिगत्रमुपवासं कुर्यादिति वाक्यशेषः । मनुः । रजस्वला तु संस्पृष्टा
 शुनाजंबूकवायसैः ॥ निराहारा भवेत्तावद्यावत्कालेन शुद्ध्यति ॥ अत्र च सर्वत्र उपवासांते पंचगव्यपानमपि कर्तव्यमिति भवदेव । एवं
 टचर्मकार रजस्वलादिस्पर्शेषु उपवासः पंचगव्यंचेत्युद्धर्तव्यमिति ॥ स एव उपवासासामर्थ्यांगिराः । चाण्डालः श्वपचो वापि यद्यात्रे योस्त्रियं स्पृ-
 शेत् ॥ अफालकृष्टैर्वर्तत पंचगव्येन शुद्ध्यति ॥ श्वपचः टांक इति प्रसिद्धः । आत्रेय रजस्वलामित्यर्थः । अफालकृष्टैः हलकृष्टभूम्यनुत्पन्ने-
 फलमूलादिभिः । अथान्यापि रजस्वला स्पर्शं शुद्धिः । तत्र काश्यपः । रजस्वला तु संस्पृष्टा ब्राह्मण्या ब्राह्मणी तु या ॥ एकरात्रं निराहारा पंचगव्ये-
 न शुद्ध्यति ॥ रजस्वला तु संस्पृष्टा राजन्या ब्राह्मणी च या ॥ त्रिरात्रेण विशुद्धिः स्याद्वाघ्रस्य वचनं यथा ॥ राजन्याराजन्येत्यर्थः । रजस्व-
 ला तु संस्पृष्टा वैश्य्या ब्राह्मणी तु या । पंचरात्रं निराहारा पंचगव्येन शुद्ध्यति ॥ रजस्वला तु संस्पृष्टा शूद्र्या ब्राह्मणी तु या ॥ पञ्चरात्रेण वि-

शुद्धिः स्याद्ब्राह्मण्याः. कामचारतः ॥ अज्ञानतश्चरेदर्थं ब्राह्मणीसर्वस्पर्शने ॥ अत्रयथारजस्वलाया ब्राह्मण्या रजस्वला ब्राह्मणीस्पर्श
 उपवासः पंचगव्यं च तथा. क्षत्रियावैश्याशूद्राणां रजस्वलानां वा स्वजातीयरजस्वलास्पर्शोपवासः पंचगव्यं च । यथा ब्राह्मण्याक्षत्रिया
 स्पर्शोत्रिात्रमेवंक्षत्रियायावैश्यास्पर्शोवैश्यायाश्चशूद्रास्पर्शोत्रिात्रमेव । तदुक्तम् । रजस्वलायदानारी ह्यन्योन्यमुपसंपृशेत् ॥ सर्वे
 पंचगव्येनत्रिात्रमसर्वणके ॥ पंचगव्येनउपवाससहितेनइत्यर्थः । हीनवर्णायास्तूत्तमवर्णरजस्वलास्पर्शोस्नानमात्रम् । तथाचबृहस्प
 तिः । अधिकवर्णारजस्वलांसृष्ट्वास्नात्वाश्रीयादिति. । एवंचक्षत्रियान्यारजस्वलायाः शूद्रास्पर्शोपचात्रमित्यूहनीयम् । सर्वत्रचापवा
 सासामर्थ्येअकालकृष्टनीवारादिप्रवर्तनं । यत्तुमार्कण्डेयेनोक्तं । उदक्यातुसवर्णास्त्रीस्पृष्टाचेत्स्यादुदक्यया ॥ तस्मिन्नेवाहनिस्नात्वा
 शुद्धिमाप्नोत्यसंशयं ॥ तत्स्नानात्पूर्वचतुर्थदिनस्पर्शविषयं । यदितूच्छिष्टारजस्वलाउच्छिष्टरजस्वलास्पृश्यते । तत्राङ्गिराः ॥
 उच्छिष्टोच्छिष्टसंपृष्टाकदाचित्स्त्रिरजस्वला ॥ पूर्वाकृच्छंप्रकुर्वतिशूद्रादानोपवासतः ॥ अत्रपूर्वाशब्दस्त्रैवर्णिकस्त्रियमाह तेनाय
 मर्थः । ब्राह्मण्यादीनामुच्छिष्टानां रजस्वलानामुच्छिष्टसजातीयरजस्वलास्पर्शोपचात्रमात्रं । शूद्रातुरजस्वलाउच्छिष्टातथाविधशूद्र
 यास्पृष्टाउपवासंकृत्वाब्राह्मणायकिंचिदत्त्वाशुद्धयति. । एवंचब्राह्मण्यास्तथाविधायस्तथाविधक्षत्रियास्पर्शोपचात्रमात्रं । वैश्यास्पर्शोप
 चापत्यत्रयम् । शूद्रास्पर्शोपचात्रमात्रं चतुष्टयं । एवंक्षत्रियायाः वैश्यास्पर्शोपचात्रमात्रं द्वयं शूद्रास्पर्शोपचात्रमात्रं । शूद्रास्पर्शोप
 चापत्यचतुष्टयंवैश्यायाः शूद्रास्पर्शोपचात्रमात्रं द्वयमित्यूहनीयं । सर्वचैतत्कामतः स्पर्शोपचात्रमात्रं । यदितूच्छिष्टारजस्वलाउच्छिष्टादि
 नास्पृश्यतेतदात्रिात्रं । यदिपुनस्तैरुच्छिष्टैः स्पृश्यतेतदाप्राजापत्यं ॥ यदाशृगालकुक्कुटादिभिरपियद्युच्छिष्टारजस्वलास्पृष्टः पततेतदाप्रा

जापत्यमित्यृहनायं । कुच्छप्राजापत्यंचादेनत्रयं । दिवाएकवारभोजनंदिनत्रयरात्रावेकवारभोजनं । दिनत्रयमयाचितात्रभोजनंदिनत्रयंचो
पवासः खंडादशदिनसाध्यं व्रतमेतत् । तथाचमनुः । त्र्यहंप्रातस्त्र्यहंसायं त्र्यहमद्यादयाचितं । त्र्यहंपरंचनाश्रीयात्प्राजापत्याविधिः स्मृ
तः ॥ एकाधेनुश्चात्रदेयेतिभवेदेवः ॥ इतिरजस्वलाशुद्धिः ॥ अथोच्छिष्टस्पृशंशुद्धिः । तत्रबौधायनः । चांडालैः पातितैः स्पृष्टोविष्मृतेतु
कृतोद्वेज । त्रिरात्रं तुव्रतंकुर्याद्रुक्त्वोच्छिष्टः पडाचरेत् ॥ इदंकामतः स्पर्शविषयं । तत्रपडुपवासेएकाधेनुः त्रिरात्रं त्रिरात्रोपवासमि
त्यर्थः । हारतिः । अनुच्छिष्टेतुसंस्पृष्टेस्नानंयेनविधीयते । उच्छिष्टस्तेनसंस्पृष्टः प्राजापत्यंसमाचरेत् ॥ प्राजापत्यंद्वादशाहसाध्यंपूर्वप्रकर
णंशेषेकथितं । एतच्चकामतोभुक्त्वोच्छिष्टाभ्यासविषयं । अंगिराः । भुक्त्वोच्छिष्टस्त्वनचांतश्चांडालैः श्वपचेनवां ॥ प्रमादात्स्पर्शनं
च्छेत्तस्यकुर्याद्विशोधनं । गायत्र्यष्टसहस्राणिद्रुपदांवाशतंजपेत् । त्रिरात्रोपोषितोभूत्वापंचगव्येनशुध्यति । श्वपचः टांकइतिप्रसिद्धः ।
इदमकामतोभुक्त्वोच्छिष्टविषयम् । आपस्तंबः । चांडालेनतुसंस्पृष्टोविशौचस्तुद्विजोत्तमः । उपोष्यरजनीमेकापंचगव्येनशुध्यति ।
इदमकामतोऽथउच्छिष्टविषयं । सर्ववेदंरजस्वलास्पर्शंकुक्कुटादिभिश्चनाभेरुर्ध्वंस्पर्शंसमानंविज्ञेयं । नाभेरधः कुक्कुटादिभिः स्पर्शोच्छिष्ट
स्यस्नानमात्रम् । तथाचकुक्कुटादीनुपक्रम्याद्विगाः । उर्ध्वनाभेः करोमुक्त्वायदंगमुपहन्यते । तस्नानमधस्तात्क्षालनेनैवतच्छुचि
अत्रानुच्छिष्टस्यनाभ्यधः कुक्कुटादिस्पर्शोऽचमनविधानादुच्छिष्टस्यस्नानमेवायाति । उच्छिष्टमदिरास्पर्शं वृद्धमनुः । ज्ञान्वधः
स्नानमात्रस्यादानाभेरेकरात्रकं । नाभेरुर्ध्वं त्रिरात्रस्यान्मदिरास्पर्शनोविधिः । हारितः । उच्छिष्टस्तुस्पृशेद्विप्रश्चांडालात्रं कथंचन ।
उद्धोच्छिष्टममंस्पृशेद्विजः मातपनंचरेत् ॥ अधोच्छिष्टोयदानस्यात्प्रायश्चित्तंभवेदिदं । त्रिरात्रमुपवासः स्यात्पंचगव्येनशुध्यति ।

सातपन्तुप्रथमदिनेपंचगव्यमात्रपान द्वितीयदिनेउपवासः । तथा । याज्ञवल्क्यः । कुशोदकंतुगोक्षीरेदधिमूत्रंशुद्धं । प्राश्यांश्चरे
 द्युरुपवसेत्कृच्छ्रंसातपनंचरन् ॥ अंगिराः । चांडालोदकसंस्पर्शंस्नानमेवसमाचरेत् । उच्छिष्टेनतुसंस्पृष्टंस्त्रिरात्रेणविशुध्यति ॥
 चांडालादिस्पर्शंअकृतस्नानस्थभोजनादावापस्तम्बः । संसर्गन्तुयदागच्छेच्छवोदक्यात्यजैःसह । एतैरेवयदास्पृष्टःप्रायश्चित्तंकथं
 भवेत् । . भोजनेतुत्रिरात्रंस्यान्तपानेतुद्वयहमेवाहि । मैथुनेपादकृच्छ्रःस्यात्तथा मूत्रपुरीषयोः ॥ दिनमेकंतथा मूत्रपुरीषे तु द्विद्व
 यम् ॥ एकाहस्तत्रनिर्दिष्टोदंतधावनभक्षणे । . पादकृच्छ्रःचतुर्दिनसाध्यः । तत्रप्रथमदिनेकभुक्तततो नक्तभोजनंततोऽयाचितभो
 जनं ततउपवासः । तथाचयाज्ञवल्क्यः । एकभक्तेननक्तेनतथैवायाचितेनच । उपवासेनचैकेनपादकृच्छ्रःप्रकीर्तितः ॥ अत्यन्ताभ्या
 सेविशेषमाहापस्तंबः । चांडालंचैवसंस्पृश्ययश्चाश्रीयात्तुकामतः । द्विजश्चांद्रायणंकुर्यात्प्राजापत्यमथापिवा ॥ . प्राजापत्यंरजस्व
 लाशुद्धिप्रकरणेकथितं । चांद्रायणमाह वसिष्ठः । एकैकंवर्द्धयेत्पिंडंशुक्लेकृष्णेचहातयेत् । अमावास्यांनभुंजीतएषचांद्रायणःस्मृतः ॥
 पिंडश्चमयूरांडप्रमाणः । अमावास्याममावास्यायामित्यर्थः । तैलाद्यभक्तस्यचांडालादिस्पर्शं । आपस्तम्बः । येनकेनचिद
 भ्यक्तश्चांडालंप्रतितंस्पृशेत् । उपवासेनचैकेनपंचगव्येनशुद्ध्यति ॥ तथा । चर्मकारंचरजकंधीवरंनटमेवच । एतान्स्पृष्ट्वाद्विजोमो
 हादाचामेत्प्रयतोपिसन् ॥ एतैःस्पृष्टोद्विजोच्छिष्टएकरात्रंपयःपिबेत् । तैरुच्छिष्टेस्त्रिरात्रंस्याद्घृतंप्राश्याविशुद्ध्यति । पयोत्रजलं ।
 सर्वत्रचात्रउभयोरप्युच्छिष्टयोःस्पर्शंद्विगुणंद्रष्टव्यं । तथाचबृहस्पतिः । उच्छिष्टोच्छिन्नसंस्पर्शः कदाचिदुपजायते । वर्णानांतुस
 जातीनामुपस्पृश्यततःशुचिः ॥ उच्छिष्टस्यउच्छिष्टसंस्पर्शइत्यर्थः ॥ इदंचाकामतः स्पर्शविषयं । कदाचिदिति वचनात् । कामतः

स्पर्श आपस्तम्बः । विप्रो विप्रेण संस्पृष्ट उच्छिष्टेन कदाचन । स्नायात्तिनविशुद्धिः स्यादापस्तम्बो ब्रवीदिदं ॥ क्षत्रियेण यदास्पृष्ट उच्छिष्टस्तु
 कथंचन ॥ स्नानं जपस्तुत्रे काल्याणि स्नानान्ते घृतं पिबेत् ॥ एवमेव वैश्यस्पर्शं सर्वत्र द्वयोः पि उच्छिष्टत्वं ज्ञेयम् । तथा । उच्छिष्टोच्छि
 ष्टसंस्पृष्टः शुनाशूद्रेण वैद्विजः । उपोष्य रजनीमेकापंचगव्येन शुद्ध्यति ॥ उच्छिष्टेन शूद्रेण उच्छिष्टस्पर्श इत्यर्थः । तथा । ते
 लाभ्यक्तस्त्वनाचान्तः श्मश्रुकर्मणि मेथुने । मूत्रोच्चारयदाकुर्यादहोरात्रेण शुद्ध्यति । उच्छिष्टस्य श्वकाकादिविष्टास्पर्शो स्नानशुद्धि
 प्रकाशे एव शुद्धिरुक्ता । चांडालादिस्पर्शो अकृतस्नानशयने दोषमाह यमः । चांडालेः श्वपचैः स्पृष्टो निशि स्नानं समाचरे
 त् । नवसेत्सदनं रात्रौ सद्यः स्नानेन शुद्ध्यति ॥ अथ तत्र वसेद्रात्रावज्ञानादविचक्षणः । तदा तस्य तु तत्पापं शतधा परिवर्तते । अ
 भ्रूवभावशुद्धाः तत्र मनुः । नित्यं शुद्धः कारुहस्तः पण्यं यच्च प्रसारितं । ब्रह्मचारिगतं भैक्ष्यं नित्यं मेध्यामिति स्थितिः ॥ नित्य
 शुद्धः अमेध्यानुपहतः प्रक्षालनव्यतिरेकेणैव स्वव्यवहारोचित इत्यर्थः । कारुः शिल्पी पण्यं विक्रय्यं क्रयदेशे प्रसारितं यच्च सिद्धा
 न्नव्यतिरिक्तं विवाहितं । मनुविष्णू । नित्यमास्यं शुचिस्त्रीणां शकुनिः फलपातने । प्रसवे च शुचिर्वत्सः श्वामृगग्रहणेशुचिः । वसिष्ठः ।
 वत्सः प्रसवने मेध्याः शकुनिः फलपातने । स्त्रियश्च रतिसंसर्गेश्वामृगग्रहणेशुचिः स्त्रीमुखमुच्छिष्टाद्यनुपहतं । प्रसवने दोहानुकूलस्तनपाने
 फलपातने मुखेन वृत्तात् फलविभाजने । स्त्रियश्च स्वभार्या एव । मनुः । श्वनिर्हृतस्य यन्मांसं शुचितन्मनुरब्रवीत् । कव्याद्विष्याद्विष्यादिव्या
 श्रांडालाद्यैश्च दस्युभिः । मांसं शुचि भक्ष्यतयैव यत्प्रकल्पितं तदेव कव्याद्विष्यादिव्यादिव्यादिभिः । यमः । बालकैर्यत्परिकांतं
 स्त्रीभिराचारितं च यत् । मशकैर्मक्षिकाभिश्च निलीनं नोपहन्यते ॥ निलीनमाकांतम् । अदोषंतु नुसं स्त्रीणां गवां पृष्ठमजामुखम् ॥ एता

निमित्तं शुद्धानियन्त्रवाचापश्यते ॥ आत्मशुद्ध्यासन्नं वस्त्रं मेघं चालमदूषकं । ब्रह्मचारिगतं भैक्षं नित्यं मेध्यमिति स्थितिः ॥
 स्त्रीमुखं रतिसमये शुचि । स्त्रीमुखं रतिचुम्बन इति पैठीनसिवाक्यात् । आसनं शयनं पानं स्त्रीमुखं कुतुम्भं च । नदूषयति
 विद्वांसो यज्ञेषु च मस्तथा । कुतुम्भो नेपाळकं बलः क्षुरभितरं मण्डव्यापृतमपि । गौरश्चो विप्रपुत्रश्च यामाक्षिकाः शलभाः शुकाः । अजो
 हस्तीरणे अत्रास्मयश्चेन्दुसूर्ययोः ॥ शुचिरग्निरजो वायुरापो दधि घृतं पयः । सर्वाण्येतानि शुद्धानि स्पर्शमेध्यानि नित्यशः ॥ यस्मादे
 तानि शुद्धानि तस्मादशुचि स्पर्शमेध्यानि उपाया तु चांडालादन्यस्य मेध्या । तथा च ब्रह्मपुराणे । चांडालपतितच्छाया स्पर्शं दुष्टातनुर्भवेत् ॥
 सुमंतुः । घृतघटफलागाराणामभोज्यान्नानामदोषः । अभोज्यान्नानामपि घृतघटादयो न दुष्टा इत्यर्थः । बोधायनः । अदुष्टा संतवाषा
 रावांतो दूताश्च रेणवः । आकराः शुचयः सर्ववर्जयित्वा सुराकरं । शातातपः । रेणवः शुचयः सर्ववायुना समुदीरिताः । अन्यत्र रास
 भाजा विश्वसमूहानि वाससां ॥ समूहानि मार्जनी । देवलः ॥ गोशकृच्छुद्धदेशस्थं श्मशानादुद्धृतं शिवम् । अग्राम्यामृद्धवेच्छुद्धाशुक्रविष्णुमूत्रव
 र्जिता ॥ गोमयं शुद्धदेशस्थं श्मशानादुद्धृतं शुचि । तेन श्मशानस्थितं न शुचि । तेन श्मशानस्थितं यावद्भवाति ताविदेवा शुचीत्यर्थः ।
 यमः ॥ पृष्ठतो गौर्गजः स्कन्धे सर्वतोश्च शुचिस्तथा । नृणां मूत्रपुरीषे च अमेध्यमलमेव च । गोपुरीषं च मूत्रं च नित्यं मेध्यमिति स्थितिः ॥
 शंसः ॥ शुद्धं नदीगतं तोयं सर्व एव त्रयांकराः ॥ सुखवर्ज्या च गोः कुद्दामार्जारः क्रमणेशुचिः । देवलः । अकश्मलैः समिद्धोऽग्निर्दुर्मनुष्यै
 रदूषितः । सर्वेषामप्यंशोचानां समर्थः शोधनार्थसः ॥ कश्मलेनैः समिद्धः प्रज्वालितः । कश्मलं च देवेन परिभाषितं । मानुषां स्थि शवो
 मज्जारेतो विष्णुत्रमेव च । कुणपं पूयमेतच्च कश्मलं समुदाहृतमिति ॥ दुर्मनुष्यैश्चांडालादिभिः । अदूषितः दूषितत्वं च स्पर्शप्रदणाभ्याम् ॥

अग्नवृषभभुक्तस्य ग्रहणनास्त्यनापादि । श्वपाकोवृषलोभोक्तुब्राह्मणाग्निवनाहेतः । चांडालान्नमध्यग्नः सूतिकाग्नश्चकारोचितः ।
 पातिताग्नेश्विताग्नश्च नशिष्टे ग्रहणं स्तुतं । बृहस्पतिः । पादोशुचीब्राह्मणानामजाश्वानां मुखं शुचि । गवांपृष्ठानि मेध्यानि सर्व
 गात्राणि योपिताम् ॥ अश्वान् इवाश्वः सर्वत्र मेध्यः पूर्वमुक्तः । याज्ञवल्क्यः । नस्त्रादुप्यतिजोरजनाग्निर्दहनकर्मणा । नापो
 मूत्रपुरीषाभ्यां न द्विजो वेदकर्मणा । नस्त्राद्यादेरर्थो मेध्यवस्थोप्यः । नापइत्यापि जलाशयस्थितानां पादूपणाभावमाह । जलाश
 योपिकूपव्यतिरिक्तः । न द्विजो वेदकर्मणा प्रतिग्रहेणेत्यर्थः । मनुः । ऊर्ध्वनाभेर्यानि खानितानि मेध्यानि सर्वशः । यान्यधः स्थान्यमे
 ध्यानि देहाच्चेवमलाश्रयुताः । खानि छिद्राणि मेध्यानि स्पृश्यानि । अमेध्यानि अस्पृश्यानि देहाच्च्युतामलान् स्वादयो अमेध्या अस्पृ
 श्या इत्यर्थः । यमः । दिवा सूर्याशु संतपन् रात्रौ नक्षत्रमारुतैः । संध्ययोरप्युभाभ्यां च पवित्रं सर्वदा जलं ॥ व्यासः । अच्छिन्नाग्रंतु यद्वस्त्रं मृदाप्र
 शादितं च यत् । अहतं धातुरक्तं च तत्पवित्रमिति स्थितिः ॥ अनुक्तशुद्धयंतरे मनुः । त्रीणि देवाः पवित्राणि ब्राह्मणानां कल्पयन् ।
 अदृष्टमाद्रिर्निर्णिकं यच्च वाचा प्रशस्यते ॥ अदृष्टमपवित्रतया स्वयमज्ञातं निर्णिकं प्रशालितं । ब्राह्मणानामिति चातुर्वर्ण्योपलक्षणं ।
 यमः । बलात्कारोपभुक्तायाचोरदस्तगताग्निः । स्वयं विप्रतिपन्नावा अथवा विप्रमादिता ॥ अत्यंतदूषितापि स्त्रीनि परित्यागमहीति । सर्व
 पां निष्कृतिः प्रोक्तानारीणां तु विशेषतः ॥ एतत्समानविषयमेव नस्त्रादुप्यतिजारेणेति वाक्यम् । निष्कृतिः प्रायश्चित्तं । प्रायश्चित्तमेव द
 शयति । स्त्रियः पवित्रमतुलं नैतादुष्यति कार्हीचेत् । मासि मासिरजस्तासां दुष्कृतान्यपकर्षति । सोमः शौचं ददौ तासां गंधर्वाश्च शुभांगिरं ।
 पावकः सर्वमेध्यत्वं नित्यं मेध्यादियोपितः ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ व्यभिचारादतो शुद्धिर्गर्भेत्यागोविधीयते । भर्तृगर्भवधेतासां तथा महीति प

तत्रे अस्याथः । स्त्रीणामृतौ भवत्तेसतिपूर्वकृताव्यभिचाराच्छुद्धिर्भवाति । व्यभिचारेण्यदिगर्भोवृत्तस्तदाऽस्याः स्त्रिय त्यागएव
 विधेयः । भर्तृवधेर्गर्भवधेमहापातकेचतस्यास्त्यागः । तथा । स्वच्छंदंगादियानागितस्यास्त्यागोविधीयते । नचैवर्षावधंकुर्यान्नचै
 वांगविकर्तनम् ॥ वसिष्ठः ॥ चतस्रस्तुपरित्याज्याः शिष्यगागुरुगाचया ॥ पतिप्रीचविशेषेणजुंगितोपगताचया ॥ जुंगितो
 निंदितः शूद्रादिः । हारीतः । गर्भघ्नोमधोवर्णगांशिष्यसुतगामिनी पापव्यसनासक्तांधनधान्यक्षयकरांवर्जयेद्व्यभिचारिणी ।
 अधोवर्णोअंपकृष्टवर्णः शूद्रः ॥ शंखालिखितो ॥ एकव्रतस्कन्नभावात्परोपहतत्वाच्चदुष्टा । कुलसंकरकारिण्योभवन्ति । एकव्र
 तस्कन्नभावात्एकव्रतं पातिव्रतंतत्त्वादित्यर्थः । तथा । चांद्रायणंचतासांपावनमित्याचार्याः प्राजापत्यंवा । तदि
 यमत्रव्यवस्था । स्त्रीणामदमोहबलात्कारादिप्रमादनातेव्यभिचारेयाज्ञवल्क्यवाक्यादात्तेवनशुद्धिः । कामकृतेव्यभिचारेशंखालिखित
 वाक्यात्प्रायश्चित्तेनशुद्धिः ॥ गुरुशिष्यसुतपतितानांचगमनेऽन्यतोर्गर्भपातनेभर्तृवधेब्रह्महत्यादिमहापातकेचममवाक्या
 र्त्यागः । यच्चुबलात्कारादिव्यभिचारेपित्रिभ्रात्रंप्रायश्चित्तंस्मर्यते तदसंजातरजस्कायानिवृत्तरजस्कायाश्चदृष्टव्यम् । एवंचसातियत्रदेशे
 व्यभिचारिणीनांब्राह्मणीनांप्रायश्चित्तमुपदिश्यतेनचकृतेप्रायश्चित्तेपरिग्रहोतिप्रसंगभयेनाक्रियतइतिसमाचारस्तत्रतथैवव्यवहर्तव्यं ।
 तथाचमरीचिः । येषुस्थानेषुयच्छौचंधर्माचारस्तुयादृशः । तत्रतन्नावमन्येतधर्मस्तत्रेवेतादृशः ॥ येषुदेशेषुदेवायेषुदेशेषुये
 द्विजाः । येषुस्थानेषुयत्तोयंयाव्यत्रेवमृत्तिका ॥ इतिशुद्धिविवेकेतृतीयः परिच्छेदः ॥ शुद्धोसप्तानिबन्धान्द्वानुमतःपितुस्तथाभ्रातुः ।
 रुद्रप्ररेणकृतोयंशुद्धिविवेकः सतांप्रीत्यै । सामान्यतोत्रवर्णानांशुद्धिर्मरणजन्मनोः । प्रागथाशौचनियमास्तत्तस्तेपांविशेषतः ॥ शुद्धि

शुद्धि

॥३९॥

रुक्ताततोशीत्संकरेशुद्धिसीरिता ॥ विदेशस्थार्भकस्त्रीणां परणेगर्भसंभव ॥ शुद्धिर्मृत्युविशेषे च सासर्पिडे ध्वनन्तरम् ॥ निर्दाराद
यवा शुद्धिरशुद्धिरहितास्तथा । अधिकारिविवेको यानधिकारि निरूपणं ॥ जलार्घानर्हकथनं पुत्राणां लक्षणं तथा । सर्पिडानामिह ततो
लक्षणं पार्त्कीर्तितं ॥ देहशुद्धिः क्षालनादिशुद्धिरत्राथ कीर्तिता । स्नानशुद्धिस्तेजसादिद्रव्यशुद्धिरनन्तरं । पक्वान्नशुद्धिर्भुशुद्धिशुद्धिरन्नादेक
स्य च ॥ ततो रजस्वलशुद्धिरुच्छिष्टस्पर्शने तथा स्वभावशुद्धिश्च तथा क्रमेणात्र प्रकीर्तिता ॥ ८ ॥ इति महामहोपाध्याय लक्ष्मीधरा
त्म महामहोपाध्याय श्री हलधरानुजतम श्री रुद्रधरकृत शुद्धिविवेकः समाप्तः ॥ श्रीः ॥ शुभम् ॥

इदं शुद्धिविवेकारूपं पुस्तकं कल्याणनगर्यां श्रीकृष्णदासात्मज-गंगाविष्णोः
अध्यक्ष “लक्ष्मीवेंकटेश्वर” मुद्रणालये पं० शिवदुलारे बाजपेयीत्यनेन
स्वाम्यर्थं मुद्रयित्वा प्रकाशितम् । शकाब्दाः १८४३, संवत् १९७८.

पुस्तक मिलनेका ठिकाना-गङ्गाविष्णु श्रीकृष्णदास, “लक्ष्मीवेंकटेश्वर” भेष कल्याण-मुंबई

शुद्धिविवेकस्थविषयानुक्रमणिकाप्रारम्भ्यते।

प्रकरणम् ।	पृ.	पत्र	पं.
अथसामान्यतश्चातुर्णस्य	१	१	८
मृतकाशौचम्	२	१	८
अथजननाशौचम्	१	२	११
अथजननमरणाशौचयोर्नियमः	१	२	६
अथवर्णानांविषेपतो शौचम्	२	४	१२
अथाशौचसंकरः -	१	६	११
अथविदेशस्थाशौचम् -	२	७	३
अथबालाद्याशौचम् -	२	८	१०
अथहयशौचम्			

प्रकरणम् ।	पृ.	पत्र	पं.
अथगर्भस्रावाशौचम्	१	१२	२
अथार्सपिंडाद्यशौचम्	२	१४	२
अथनिर्हाराद्यशौचम्	२	१६	१३
अथानशौचिनः	२	१८	७
अथअधिकारिणः	१	२०	१०
अथानधिकारिणः	२	२१	५
अथोदकाद्यनहः	१	१	८
अथपुत्रलक्षणम्	२	१	२
अथक्षेत्रजलक्षणम्			

प्रकरणम् ।	पृ.	पत्र	पं.
अथपुत्रिकपुत्रलक्षणम्	२	२१	८
अथपौनर्भवलक्षणम्	१	२२	३
अथकानीनः	१	१	५
अथगृहोत्पन्नः	१	१	१०
अथसहोदः	१	१	१३
अथदत्तक	२	१	१
अथक्रीतः	१	२३	१
अथस्वयमुपगतः	१	१	५
अथापविद्धः	१	१	७

प्रकरणम् ।	पृ.	पत्र	पं.
अथानुप्रासः	१	११	१७
अथानुप्रासः	२	११	१
अथानुप्रासः	११	११	११
अथानुप्रासः	१	२४	१३
अथानुप्रासः	१	२५	३
अथानुप्रासः	२	११	१३

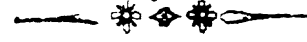
प्रकरणम् ।	पृ.	पत्र	पं.
अथानुप्रासः	१	२५	२
अथानुप्रासः	२	११	४
अथानुप्रासः	२	२९	८
अथानुप्रासः	२	३१	८
अथानुप्रासः	१	३२	७
अथानुप्रासः	१	३३	९
अथानुप्रासः	१	३४	५

प्रकरणम् ।	पृ.	पत्र	पं.
अथानुप्रासः	१	२५	२
अथानुप्रासः	२	११	४
अथानुप्रासः	२	२९	८
अथानुप्रासः	२	३१	८
अथानुप्रासः	१	३२	७
अथानुप्रासः	१	३३	९
अथानुप्रासः	१	३४	५

प्रकरणम् ।	पृ.	पत्र	पं.
अथानुप्रासः	१	२५	२
अथानुप्रासः	२	११	४
अथानुप्रासः	२	२९	८
अथानुप्रासः	२	३१	८
अथानुप्रासः	१	३२	७
अथानुप्रासः	१	३३	९
अथानुप्रासः	१	३४	५

इति शुद्धिविवेकस्थावेपयानुक्रमणिका समाप्ता ॥

विक्रय्यपुस्तकानि-(धर्मशास्त्रग्रंथाः)

मनुस्मृति-सटीक कुल्लुकभट्टकृत संस्कृतटीकासहित १-८	अष्टादशस्मृति-मूलमात्र उपरोक्तविषयमें सर्वधर्मनिरूपण किया गया है.... १-०
मनुस्मृति-सान्त्व्य भाषाटीकासहित इसमें भगवान् मनुजके कहे हुए धर्म और गृहस्थ, ब्रह्मचर्य, वानप्रस्थ और संन्यास आश्रमके कर्म और राजाओंके नीतियुक्त प्रजापालन और अधर्मियोंके दंड इत्यादिका निर्णय आशीर्वाचनिर्णय आदि अनेक विषय संयुक्त हैं ३-८	11 तथा भा० टी० छपके तयार है ३-०
मलेज कागद ३-८	बृहत्पाराशरस्मृति-धर्मनिरूपणका अपूर्व ग्रंथ है १-८
11 तथा रफ ३-०	पाराशरस्मृति-उत्तरखंड इसमें रामानुज संप्रदायके तत्त्वचक्रांकित मुद्रा और वैष्णवोंका धर्म लिखा गया है. ०-८
याज्ञवल्क्यस्मृति-पं० मिहिरचंद्रकृत मिताक्षरा नाम पदसंज्ञना भाषार्थ और तात्पर्यार्थ टिप्पणी तथा भाषाटीकासहित ६-०	'जयसिंहकल्पद्रुम'-मूलमात्र (धर्मशास्त्र ग्रन्थ) यह ग्रन्थ जयपुर महाराज 'श्रीजयसिंहजी' की आज्ञासे सच्चाद पौंडरीक बाजी 'श्रीरत्नाकर दीक्षितजी' ने निर्माण किया है । ८-०

पुस्तकें मिलनेका ठिकाना—

गङ्गाविष्णु श्रीकृष्णदास, " लक्ष्मीवैद्येश्वर " छापाखाना, कल्याण-मुंबई.

॥ इति शुद्धिविवेकः समाप्तः ॥

